

ს ა ა ხ ა ლ წ ლ ო   მ ო ლ ო მ ც ვ ა

2000 წლის 31 დეკემბერი - 2001 წლის 1 იანვარი

ქ რ ი ს ც ე ხ   შ ო შ ი ს   2000 წ ლ ი ს თ ა ვ ი

ს ა ა ხ ა ლ წ ლ ო   მ ო ლ ო მ ც ვ ა

2000 წლის 31 დეკემბერი - 2001 წლის 1 იანვარი

1.

გილოცავთ, ძაღიმგეტულ თახამეშაძეებო, ორი-ათას-პირველი წლის დასაწყისს - პირველ იანვარს -, და ამით, ახალი 21-ე საუკუნისა და ახალი აწიწელულის დასაწყისს!..

2.

და, ავღნიშნავთ რა იესო ქრისტეს დაბადების, და ამით ახალი ურას დასაწყისს ორი-ათას წლის თავს და, აგრეთვე, საქართველოს სახემწიფოებრიობის სამი-ათასი წლის თავს, - ეროვნული შეგნებით, ეროვნული სიამაყით, ეროვნული რწმენით გაყდნითი ვხვდებით, ვეგებებით ორი-ათასი წლისა და ორი-ათას პირველი წლის გბაჯვარდინს, რაც წარხულის, აწმყოსა და მომავლის განჭკვეუცისაკენ მოგვიწოდებს.

3.

ჯერ კიდევ დეგენდარული კოლხეთის თუ იბერიის ქართველური სახელმწიფოები ძიგვიითებენ საქართველოს, ქართველი ცომების ელინისცური კულტურის, და მით ელინისცური "პოლისი" = ქადაქ-სახელმწიფოების სამირკვედრისაკენ, რის არა მარცო მითოლოგიური გადმონაშტია, თუ გნებავთ, არგონავტების თქმულება, რაც, თავის მხრივ, იმის დამადასტურებელ ფაქტად შეიძლება ჩაითვადოს, რომ ანციკურ ეპოქაშიც ქართველი ცომები იმდროინდელი "ოქრის გზის" გამაყვავის როდს ახრულებდენ, რის მ-მქვენი-დროინდელ "აბრეშუმის გზად" შეგვიძლია ძივი-ჩნით, რომლის ვამოვაცხებების კერა დღეს, "ცოცადური" ინფორმაციის ხანაში, საქართველო შემთხვევით არ არის, რაც ჩვენს, საქართველოს, ქართველ ხალხს იხევ იმ ფუნქციას გვანიტებს, რაც გექონდა ათასწელულების განმავლობაში: ვიყოთ გბა, ხილი აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის, რაც იყო, არის და იქნება საქართველოს, ქართველი ურის პოლიციური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციალური რაობის განმსაზღვრელი.

4.

უკანასკნელი ათასწელულის რომ შემოვიფარგლოთ, საქართველოს "ოქრის ხანას" მოყვა არა მარცო მონილთა თუ სპარსელთა თარეში, არამედ მიზანციის; კონსტანტინოპოლის დავყრობა ისმადების მიერ, რითაც საქართველო მიწყვეცილ იქნა მის მსახარლოებელ დედა-ევროპისაკენ, რასაც, თავის მხრივ, მოყვა საქართველოს, როგორც სახელმწიფოს, ხამ "დილ" სახელმწიფოთა ინციურების ქსელში მოქცევა, რომლის დროს თურქეთი, სპარსეთი და რუსეთი საქართველოს სახელმწიფოებრიობის დაქუცმაცება-განაწილებით იყვხენ დინციურეხებულები, რასაც მოყვა 1783 წლის "ყრაქცაცი" ქართლ-კახეთის სამეფოსა და რუსეთს შორის, რის ყრაგიკული ძედეგი გახდა 1801 წელი, რთვა რუსეთმა, ჯერ ქართლ-კახეთი, შემდეგ კი მთელი საქართველო დაიპყრო და რუსეთის იმპერიას ძეურთა. ახე გაქრა საერთაშორისო არენადან საქართველო, ერთერი უძველესი ევროპული, ქრისციანული სახელმწიფო; და ყრაგომში ამ ისციორული ფაქციისა იხიგაა, რომ ჩვენნი, საქართველოს, ქართველი ხალხის დამპყრობლები ქრისციანი დიდმპყრობელი-მოვინიცეები იყვხენ უკანასკნელი ორასი წლის განმავლობაში.

5.

დაიხსნა რა ევროპაში 1776 წლის 4 ივლისის ხით, რომლის დროს აღკვეთილ იქნა ინგლისის კოლონიზატორები, რის ნაწილობრივად აღმოცენდა ამერიკის შეერთებული შტატები, რასაც მოყვა 1789 წლის 14 ივლისის საფრანგეთის დიდი რევოლუცია, საქართველომ ისევე დაუმზუნდა მის საძირკვლებს, და 1776 წლის 4 ივლისსა და 1789 წლის 14 ივლისს მოყვა 1893 წლის 7 თებერვლის "შეხვედრასაღოა" ერისა და პიროვნების თავისუფლების დიდი იდეების დაწერვას ჩვენს სამშობლოში, რომლის თარიღია 1918 წლის 26 მაისი, საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის დღე; და აქ მივღობ ჩვენი ამ ხვედრისაღილი ექსპერსის დედაშობას, 26 მაისთან: აღვივობთ ერისხული შეგნებით, ერისხული ხიამაყით, ერისხული ჩწმენით, რომ დღეს, 2000 წლის 31 დეკემბერსა და 2001 წლის 1 იანვარს საქართველო ეგებება როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფო!..

6.

ამდენად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, - იმყოფება რა ევროპისა და აზიის გზაჯვარედინზე, - დაწყებული 1918 წლის 26 მაისიდან, ე.ი. საქართველოს რესპუბლიკური ხანის დასაწყისიდან, - ისევე დაუმზუნდა ევროპულ საძირკვლებს, რაც საქართველოს პრინციპული პოლიტიკით განისაზღვრება. რა თქმა უნდა, ეს გზა ეკლიანია, რადგან დიდმპყრობელი მოკინისხეები ისევე ცლილობენ საქართველოსათვის გზის გადაჭრას დასავლეთ ევროპისაკენ, რომლის დროს ჩვენი მტრები იყებენ არა მარტო თითო-ორიად გზააზნულ ქართველობას, არამედ აფხაზ თუ მს ექსტრემისტებს, რომლებიც, ჩვეულებისამებრ, "უფროსი ძმის" მათრახით ცლილობენ საქართველოს ისევე დიდმპყრობელ-მოკინისხეებს ბაჭინობის ქვეშ მოქცევას.

7.

და, აი, ხწორედ დიდმპყრობელი შეკინისხეების იმპერიალისტურ პოლიტიკას მოყვა აფხაზი-ექსტრემისტების გაბატონება ჩვენს აფხაზეთსა და მის ხიზნების ექსტრემისტების გაბატონება შიდა ქართლში, რის შედეგად სამახ-ათახამდე ქართველი, აგერ უკვე შვიდი წელიწადია, ეღიღება თავთავიანთ მიჩა-წყაღზე დაბრუნებას აფხაზეთსა და შიდა ქართლში; და, აი, ხწორედ ეს არის საქართველოს დღევანდელი პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციალური სირთულეთა მოვარი მიზეზი.

8.

ამდენად, -ავღიხინავთ რა დღეს, 2000 წლის 31 დეკემბერსა და 2001 წლის პირველ იანვარს, 21-ე საუკუნისა და მე-3-მე ათასწლეულის დასაწყისს, - აქვე გვხურს ძოვიგონით ფრანგი ინჟინიკოსის - ყორყ დუფერის(1874-1959) მთამაგისტებელი ხიყყებრი:

"უფრო მწელია იგხოვრ თავისუფლების პირობებში, ვიდრე მონურ მღვრმარეობაში, რადგან თავისუფლება არის გამიჩვენვა, განუწყვეტელი ლყოვა, თავისთავის ხრული კონტროლი, შიქიძლება, თავგანისქვაბ კი...თავისუფლება არის დამატყიება იგხოვრ ჟბღღღად და, ბოჯერი, გძირულად".

და რას გვასწავლის ჩვენი შოთა? - "ხეობს ხიგოხბღება ნაძრახსა, ხიკვლიდი სახელღვანი"!..

ქართული ხალხური ხიბრმწე კი გვეუბნება: "ხეობს მონობაში გაღიღვანებულს, თავისუფლების ძებნაში მკვდარი!.."

9.

აი, ამგვარი შეგნებით და მრჩამხით გილოცავთ, პატივცემული თახამეამუღებო, 2001 წლის პირველ იანვარს, ახად ჩუღს!.. და გიხურვებთ ჩარამეამუღებო და ბღენღერებას თქვესს პირად და სახღვალღებრივ ცხოვრებაში!..

მრავალყამიერი!..

ყარღო იხასარიძე
 პარიში, 2001 წლის 1 იანვარი

სოციალად შომა უზღისა ღვთისა და მახლობრისა ჩვენისა იესო ქრისტემო.

დ ე კ ე მ ბ ე რ ი | 2000 წელი.

ქართულნი, ერთად - ღვთისაკენ!

ჩვენსო გვიწერსო საქართველო-
ისა და სამგომლოს სამღვრეებს ბა-
რეთ მახლობრისო თანამეგობრულნი!

ჩუენ, ისეუ, ბეგებე თანამეგობრეუ კაცებბეებს, განსა-
კუთებბეულ ბეებს მბეგეწიბა ცხებბეებს. განსაკუთებბეული ბეი
ბმბითაც, ბბმ წილაც გუხუბა მბეწბებბეობით ათასწლეულთა
მუსაკაბს. ეს აბბს ქამბ სიკუბისა და ბბბეცებბისა, ქეშმა:
ბბეი ბწმეწბისა და ცბუ სწაკულებბეის განსაკუთებბეული უბ-
თბებბეებბეებბეებბისა და ბბბეობისა.

თბთბეულ ჩუენგანს და მბელ ებს თუ სუბს ამ ბბბეობა-
მბ გამბბბეებბე მბბბეებს. უბბა უბცბებბით ქეშმბბბეი ბწმეწბით,
სიკუბბბულითა და ბბბეობით, უბბა აუბბბობთ სიკუბე, გუკუბ-
თბბბეობ და ამ სბთბებბეობით ბუკუბმბბბეობთ ბს ათასგუბბბე
საცებბეი და ცებბეუ, ბბსაც ჩუენი ყბთბის განსაცებბეული ბბ-
უბბ. მბბუბბბა, მბუბბბეობთ; მბბუბბბა, სწებ ბგბბე და-
უბგბეთ და ღვთბის მუწუენბა აბ მბგუბბულებბა.

გუკუბთბბბე გბლბცბუბთ ბბბსცუბს მბბბის 2000 წლისბბუბს
და გლბცბუბთ სუკუბცხებბელბის ბბბებბული ცუბბბეობბ, სბბბე და-
კბბბბბულიბ მბელი სბბბბსცუბბბბს უბბბეის სბწმბბბე - კუბბბთ
მბცხებბეისა ჩუენბისა ბეს ბბბსცუბსბ.

უბლბსბგბბ ბუკუბ მბგუბუბ და ბუკუბ მბგუბთსბუბბა. ამბცბბბე
კბბგბბე უბბა გუბბბბბბთ, თუ ბბთ წბბბეგბბბთ მბცხებბეის
წბბბბე და ბბს მბუბბბბბუბთ მბს 2000-წლბბუბბ გუბბბბე?

ღვთბისბბბბის ყუკლბბე მბუბბბბბის ბბუენბ ბბბეცებბისბგბბ
გბწმეწმეწბობბ ჩუენი გულობ; ყუკლბბე ბბბე მბბბე - გლ-
სბკუბთ და გბბბებბეობბთ მუწუენბა და ნუგეწბბსცუბბ; ყუ-
კლბბე ბბბე სბსბბბული - ლბცეობბთ და მბბბბუბთ გბწბბუბბ-
ულე კუბბბი სბბბეობბ.

მბმ, აღსბბბულიბ ჩუენბუბის ამბბუყბბბე მბბბობბ, ჰუბბბე-
მბული და ამბბლბებბული უბლბის მბცხებბებ, მბმბბ მმბუბბბბა
და სბსბბბული ბბბსბგბუბბებს თბბუენს გუკლბბე და ბბბბეობბ
ყუკლბბე ბბბე სბრბუბბბე ბეს ბბბსცუბსბუბის.

ბსბბბთ ბბსბუკ სბბეულსბ მბბბა!

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი
ილია II.

ორიათასი წლის საიუბილეო სამიტი

SOMMET DU MILLÉNAIRE

SEPTEMBRE 2000

Les 150 chefs d'état et de gouvernement présents posent pour une photo exceptionnelle, avant l'ouverture du sommet du Millénaire. (Photo AFP.)

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის უმაღლესი
ღონის საიუბილეოსთვის დაეწყო მსოფლიოს 189 სახელმწიფოს მეთაურები,
მათ შორის საქართველოს პრეზიდენტი ელვარ ჭავჭავაძე (სურათზე მესამე
რიგი, პირველი, მარცხნივ). გაეროს ძირითადი ხაზგამოყრდნობით, ნიუ-იორკი, ორი-
ათასი წლის ხელოვნება.

მ მ ბ ა - 25 ლ ე კ ე მ ბ ე რ ი

"ხირციულად შობა უფლისა ღვთისა და მახებორისა ჩვენისა

იესო ქრისტესი"

1.

"შობამან შენმან ქრისტე დმერთო, აღმოუზრწყინვა ხოფელსა ნათელი მეფნიერე-
ბისა; რამეთუ რომდნი ვარსკვლავსა მსახურობენ ვარსკვლავისაგან იხზულენ
თაყვანისცემი შენი, მზეო სიმარლიხათო, რომელი აღმობწყინდის მადლოთ
აღმისავლით, უფალო ღიღება შენდა". (შობის ჭროპარი, ხმა 4.).

11.

ქრისტეს მითია რელიგიურ-მეფნიერული ცნება, რომლის თანახმად იესო ქრისტე
არის არა იხგორიული, არამედ დმერთი წამებულთა, მიმავკვლავთა და იხვე-აღმ-
დგართა შორის.

რომის კენხარმა აურელიანმა შემოიღო 274 წელს ხირიული დმერთის ელაგა-
ბალის ღვთისმეტყველების იმპერიის დღესასწაული, რომლის დღედ დააწესა 25 დე-
კემბერი. ქრისტოიანიშმა მიიღო შემდეგ ეს დღესასწაული როგორც ქრისტეს და-
ბაღების - მ მ ბ ა - თარიღი, რომელსაც ქრისტოიანობა დღესასწაულებს
354 წლის 25 დეკემბრიდან.

111.

მიზეზი შობის 25 დეკემბერს დღეებისა არ არის ურთმნიშვნელოვანი; ზოგი-
ერთი წყაროები მიუთითებენ, რომ 25 დეკემბერი გამოანგარიშებულ იქნა იმის
მხედველობაში მიღებით, რომ ეს თარიღი არის გაზაფხულის დასაწყისი და ამით
შობისა. უფრო სავარაუდოა, რომ შობა იესო ქრისტესი, როგორც შობის დღესას-
წაული დაპირისპირებულ იქნა "ხოლ ინვიკტუსს"- "დაუმარცხებელი შობის"-ხადში.
ამგვარად, შობის დღესასწაული უკვე შესამე საუკუნის მეორენახევრიდან უნდა
აღნიშნებოდა.

1V.

როგორც სამშობლო იესო ქრისტესი აღიარებულია გალილიას ნაზარეთი, თუმცა
იესო ქრისტე, "ღვთისაგან მოვლენილი მხსნელი", "მეხიას", ე.ი. "ნაკურთხი";
წინასწარმეფყველების შესაბამისად, უნდა დაბადებულიყო ბეთლემში, რაც იესო
ქრისტეს შემკვიდრეობითობაზე მიუთითებს: ივია მეფე ღვთის მემკვიდრე-
მისი დედა მარიაში; მამა კი იოზები; დაპარაკია აგრეთვე იესო ქრისტეს
ამება და დებე; და იმაზე, რომ იესო ქრისტე შობა ქალწულმა მარიაშმა.

V.

იესო ქრისტეს დაბადების დღე და ამით ქრისტოიანული ერის დასაწყისი გახდა
754 წელი რომის დღეების შემდეგ; იესო ქრისტეს საზოგადოებრივი მოღვა-
წეობის თარიღად კი მიჩნეულია მისი მონათვლა იოჰანეს ნათლისმცემლის მიერ:
ეს მოხდა მეფეებმეფე წელიწადს კეისარ ჭობერიუსის მთავრობის დროს; პონ-
ციუს პილატუსი იყო იოლას გამგებელი, ჰეროდესი კი გალილას მეფე...;
დღედღმთავრები იყვნენ ჰანა და კაიფა".

VI.

იხგორიულად დასაბუთებული ფაქტია მისი ჯვარდმა, ე.ი. ხიკვლილი დახა
ჯვარზე გაკვრიო, რაც შეესაბამება რომის სისხლის სამართლის სახჯელს
პოლიტიკური შორმქემქმელთათვის, რომელმაც რომის მიქალაქეები არ იყვნენ.
ამდენად, ხიკვლილის დახჯის მიზეზით შეიძლება მიჩნეულ იქნას იესო ქრის-
ტეს პრიციებზე გამოქმული ბრალდება, რომ იესო ქრისტეს ხურდა ყოფილიყო
"უბრალებლის მეფე". ჯვარდმის აღგიად თლიარებულია იერუსალიმის მადლობა
- გოდგოთა.

VII.

იესო ქრისტეს შიძღვრება ეყრდნობა ქალაგებს "დრი მომწიფდა, ღვთიური
სამყარი მთახლოებულია..." ეს "ღვთის სამყარი" არის არა მხოლოდ მიმავლის
განჭვრება, არამედ ხდება იესო ქრისტეს შემუვებით, მისი შირიციებითა და
მოღვაწეობით "ახლავე ქმელება; მათთვის, ვინც მას აღიარებს. ამიგომ იესო

ქრისტეს მიმღევარი გრძობენ თავიანთ თავს, რომ მათ "გულში მოხვდათ" ეს, როგორც ცხოვრებისეული მიმართვა.

VIII.

"ქრისტეს აღმდგომა" კი ნათელს ხდის, რომ მათთვის, ვინც იესო ქრისტეს რწმენას მიხლევს ხიკვდილი დახანრული არ არის.

IX.

რაც შეიხება იესო ქრისტეს დაბადების "არაჩვეულებრივ მდგომარეობას", ამგვარი შეკითხვას აძლევს თვით ქაღწული მარიამი ანგელოზ გაბრიელს: "როგორ უნდა მიხლევს ეს, რომ ხქეხობრივი კავშირის გარეშე ირხული გავხლდე?"

X.

ეს "არაჩვეულებრივი მდგომარეობა" არ არის "არაჩვეულებრივი", რადგან ხხვა რელიგიათა ცენჭრადურ პირივნებათა დაბადება შებუნებრივი პროცესია: ბუდა, მაგალითად, იბადება "ხრულიად წმინდა" ღელის ხამოდან "დაუხვრელი ხიხხლიხაგან"; ღიონისოს, ნაყოფიურების ღმერთი, იბადება ექვსი თვით აღრე და შემღევე "ძვეხის ბარძაღებში" იზრდება. ამახგარდა, გმირის დაბადება არახოლეს არ არის ღელის ჭვირიღებთან დაკავშირებული.

XI.

"როლის დაიბადა იესო ქრისტე ხინამღვიღში, ეს არავინ არ იცის", - წელს მიუნხენელი მღვდელი-ქალი იოჰანა ჰაბერერი. "25 ღვეკმბერი არ ყოფიდა ეს. შობა აღნიშნულ იქნა ამ ღღეს მხოლოდ იმიჯომ, რომ რომაული მშის ღმერთი ქრისტეიანულად მოუნათლად. დაბადების ღღის თარიღი ღვეკმბრის ბოღის, როცა ღამეები მოკლე და ღღეები ხანგრძლივი ხღება, გავგებულ იქნა როგორც ნიშანი ღღამიანების ხხნიხა იესო ქრისტეს მეშვეობით. ამღენად. დაბადების თარიღს ბვერ აღამიანებნიხათვის აქვს ხიმბიღური მნიშვნეღობა.

კ.ი., მიუნხენი, შობა 2000 წელი

რ ა ხ ა გ ი ქ რ ე მ ე ლ ი

"რა არის აღამიანი

თუ შიხი მოავარი ვახოვანება და შეხანნიშნავი ყამი
ხხვა არაფერია თუ არა ძიღი და ჰამა? - ურთი პირიწყვი
მეჭი არაფერი."

უიღიამ მექხპირი(1564-1616)

"Wath is a man
If his chief good and markest of his time
Be but to sleep and feed? - a beast no more".
William Shakespeare(1564-1616)

ჩვენ ავსაზეთი

სოხუმის დაპყრობის წლისთავი

სოხუმის დაპყრობის 27 წლისთავი უნდა აღვნიშნავთ და დავიხსენოთ სოხუმის დაპყრობის წინააღმდეგ ჩვენს ხალხს მიმართული ბრძოლა.

ს ა ნ ა მ ლ ე უ ნ ლ ა ვ ე ლ ო ლ ო თ ? . .

1. "სამქუხაროდ, ხაზლიოდ დაღასტურდა¹ იზ ინფერმაცია, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში აფხაზეთის სფაფუსის განხილვისას რუსეთის დედაგავიამ საქმალ არაძვეგორული პოზიცია დაიკავა", - განაცხადა საქართველოს პრეზიდენცმა - ელნარ ჭევერდაძემ ვაშუ "საქართველოს რესპუბლიკის" 9 აგვისტოს (2000 წ.) გნობით, თუმცა გნობილია, რომ ეს ე.წ-ლი "აფხაზეთის პრობლემა" ღიღმპყრობელ-შოკ-ნიხტეობის ხელღუნურად ჭეთითხნილი იძპერიული რხიკია, რომღის ქეშვე-ობით რუსეთი ყოვეღვის გიღობდა და გიღობზ, საქართველოს, ქართველი ერის დაჩანახავებზს და თვით ქართველი ერის ძიხპობახავ კი, დაწყებული 1801 წლიღს, როგა რუსეთმა დაიპყრო ჯერ ქართლ-კახეთის სამეფო და შემდეგ შთელი საქართველო და იგი რუსეთის პროვინციად აქვიდა.

2.

წარძიღგინეთ, თვით ბღღევიკებმა გ-კი, -ამოეფარეხ რა თიღქიხ კომუნისტური ინტერნაციონალი "ერთა მეგობრობის" ფარხ, - განავრძეს ქეფის რუსეთის ღიღ-ძყრობელურ-შოვინისტური პოღიკვიცა საქართველოს შიძარი, როგა 1920 წლის 7 მაისის რუსეთ-საქართველოს საზავო ხელშეკრულებით, ჯერ ღე ფაქტო და ღე იურე იგნეს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა და სუვერენობა, და შემდეგ - 1921 წლის 25 თებერვალს - იარღლის ბღღით დაიპყრეს საქართველო, და ამით საქართველო იხევე შიძაქვიეს რუსეთის ბავისობის ქვეშ, რომღის ღრობ დაშ-უკიდებელი საქართველოს სახელმწიფო ტერიტორიავ იხე დაიჭავეს, დაინაწიღეს თურქეთმა და თვით ჩვენმა მეზობელმა ქვეყხებმა, რომ დამოუკიდებელი საქართველოს 91.100-ბ კვადრატული კიღმეტრი ტერიტორიიღან, საბჭოთა საქართველოს მხიღიღ 69.700-ი კვადრატული კიღმეტრი ტერიტორია შერჩა, რომღის ღრობ საბჭოთა რუსეთმა, ძის შიერ დაპყრობიღ საბჭოთა საქართველოს სიჭი და ძისი რევიოსიგ ჩამოჭრა და რუსეთს შეუერთა თიღქიხ რუსეთს ტერიტორია აკღღეს.

3.

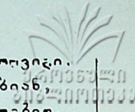
ძავრამ, როგორგ ძიხუიღ სუხღოვმა, ბღღევიკების იღოღოვმა 80-იას წღეძბი განახვხადა, "ქართვეღებთან ბრძოლა უნდა დავიწყეთ აფხაზეთიღანო. აფხაზეთის გამოყენებით სამეგრელოს, სვანეთს, აჭარას და სხვა კუთხეებს უნდა მივგეთ დამოუკიდებლობა. ძამბი გვღკვალკე უნდა გავღღვივოთ კუთხურ-ეროვნული გრძნება. დასავღეთი საქართველო უნდა დავუპირისპიროთ აღძიხავღეთს, ამის შემდეგ შთი შორის მოძრიგებღის რიღი უნდა შევასხრუღოთ". და, ვიძეურებთ, ეს სიყყვიტი ეკუთვხის შიხიღ სუხღოვს, ხსრ-ას კიძპარტვიის იღოღოვს, რომელიგ თიღქიხ ხაღბთა შორის იხტერხავიგონაღღბშიხ დაძყარეხიხათვის იბრძოდა!..

4.

და, ძართღავ, რუსეთმა, - დაიპყრო რა სიხუში 1936 წლის 27 ხექტებერხს, გავ-რობ ეგიღით, არა ძარტო აფხაში ექსტრემისტების ნიღბით ბავისობზს ჩვენს აფხა-ზეთში, არაძელ მოძრიგებღის რიღხავ თამაშობზს საქართველისსა და აფხაზ-ექსტრემი-ძიეღებს შორის, რომღის ღრობ უახღეს შეიარაღებახავ კი აწღღის ეფხაზ-ექსტრემისტებს, რომ საჯიროების შემთხვევაში გამოყენებოთ ქართვეღების და ამით საქართვე-ლოს სახელმწიფოს წიხაღღღეგ.

5.

აი, ახე გარყენა რუსეთმა ჩვენის ძებინს, აფხაზეთის ექსტრემისტული ხაწიღი და იგი საქართველოს და ამით თვით აფხაზი ხაღბის გარდაუვღ ინტერესებს დაუპირის-

პირა, რახან ძოყვა ქართულთა გენოცილი აფხაზეთში და ხამახ-ათახამდე ღვოვილი. რომელთაც უკვე შვილი წელიწადია თავთავიან სახლ-კარგი დაბრუნებას ელოდებიან მაგრამ ვაა ვალადობილია სწორედ რუსეთის ვ.წ-ლი "სამშვილობო"ჯარის ნაწილში, რომელიც ღვას ეხვეურის ხილთან ჩვენი აფხაზეთსა და ხაძეგრელის შუა და კრემლის ბრძანებებს ასრულებს.

6.

ვილევ მეფი: რუსეთში-"ლე-ჰე-ას" სააგენციოს 29 ნოემბრის(2000 წ.) გზო-ბით, - ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის კინფერენ-ციაზე ავსტრიის ღელაქალაქ ვენაში "ეუთოს" ბრალი დალო"ცადმხროვობაში", რადგან"ეუთოს" ამ კინფერენციამ მოიხიოვა საქართველოს ჭირჭირიული მთლი-ანიობის აღღგენა აფხაზეთსა და შილა ქართლში.

7.

აღნიშული ფაქტებიდან დახვეწის გამოყახა ძველი ხაქმე არ არის: რუსეთია იხ ღიღმპყრობულური ძალა, რომელიც იარაღის ძალით ცლიღბს აფხაზეთსა და შილა ქართლში იხე დაძვეცირებას, რომ საქართველოს სახელმწიფოებრივ ერობას ხაფუ-ძველი გამოაცალბს და საქართველო იხევე რუსეთის პირდაპირი ან არაპირდაპირი ბაფონობის ქვეშ ძოაქციოს.

8.

გახაკვირია მხოლოდ იხ, რომ ყველა ამ ღიღმპყრობულუწმოვინისჭურ ხრიკებს რუსეთი თამაშიღბს გაერიში - მხოფლი საბოგალოჭრიობის წინაშე.

9.

და იხევე იზაღება კოხვა: ხანამდე უნდა ველოლო აფხაზეთისა და შილა ქარლიის პრობლემების მოგვარებას? აი, ხაკოხები, რომელიც დაუყოსებლივ გაღატახა მითხივს "აქვე და ახღავა".

კარღ იხახარიძე
ღველი, 2000 წლის 31 ღეკემბერი

ღიღმპყრობელი-მოვინისჭები და საქართველო

ღიღმპყრობელი-მოვინისჭები და საქართველო

1.

თუ როგორ გარყვენს ღიღმპყრობელ-მოვინისჭებმა ხაერთაშორისო ერთა ძმობისა და მეგობრობის ჰუმანიფარული იღვა განსაკუთრებით საქართველოს მიმართ, ამის მაჯალითად, ჩვენს აფხაზეთთან დაკავშირებით, - ამჯერად ვხურს ხამი მყვი-რალა ფაქტის მიყვანა:

2.

მიხიღ სუხლოვს, ხხრჯ-ას კომპარტიის იღეოღვს, რომელიც 1982 წელს გარღ-იღვღაღ, 80-იან ღღებში გაუკუღებია ე.წ-ლი "ღაბურული მოხხენება", რომელ-შიც იჭო, ხაერთაშორისო ერთა ძმობისა და მეგობრობის იღეის ნიღბით, - აყალიღებს ღიღმპყრობულ-მოვინისჭურ, რომ არ ვთქვათ, რახახხულ მრწამსს საქართველოსა და ქართველი ერის მიმართ თოქიხლა "რუსეთის გაღარჩენის" მიზნით. აი, რა თქვა სუხლოვა(1902-1982) ხიფყვა-ხიფყვით:

3.

"კომუნისჭური პარტია რუსეთის წებოა და ხანამ ეს წებო თავის ძაღს, თავის თვიხებას დაკარგავს, მანამდე უნდა ავამუღოთ რუსეთის გაღარჩენის გეგმა, რომელიც ხხვღაღახვა რუსუღლიკაში ხხვღაღახხვინარი იქნეღა.

ძორველ აღმოსავლეთში მომსახურე ჩვენს გენერლებს უნდა მივცეთ ცხოვრების ნორმალური საშუალება. მათ ჩააოხსახებლად გვიჩრდება მათი ზღვის სანაპირო ჭერიჭრია, სადაც, როგორც მკვებხენება, ქართველები ხახლიბენ. უნდა გავითვალისწინათ, რომ ქართველები ჩვენგან ძლიერ განსხვავებლიან, ადრე თუ გვიან, საქართველოს დამოუკიდებლობის საკითხს დააყენებენ და თავისუფლებას მოიხიბვენ. მათთან ბრძოლა უნდა დაეწყოს აფხაზეთიდან. აფხაზეთის გამოყენებით საქვერებს სვანეთს, აჭარას და ხხვა კუთხეებს უნდა მივცეთ დამოუკიდებლობა. მათი ცდარება უნდა გავადვილო კუთხურ-ურველი გრძნობა. დასავლეთი საქართველო უნდა დავუპირისპიროთ აღმოსავლეთს, ამის შემდეგ მათ შორის შორიგებლის რილი უნდა შევარსდოთ. პარალელურად ქართველები შევნიერულად უნდა დავარწმუნოთ, რომ ხხვადახხვა ქვეყნებთან ჩამოსახლებულნი, ხხვადახხვა ერის წარმომადგენლები არიან, რაც მათი საქართველოს ჭერიჭირიდან საბოლოოდ გაქვეების საშუალებას მოგვცემს".

4.

მეორე ვაქცი, ხხვა მრავალთა შორის:

გენმანობის ღიღმა ყოველკვირულმა ყურნაღმა -"ღერ მპიველ" -, თავის 1991 წლის 11 მარტის ნომერში, გამოაქვეყნა ჭექსული ჭვლეფონით განსუბრებისა ხხრკ-ას პრეზიდენტს მიხეილ გორბაჩოვსა და საქართველოს პრეზიდენტს ჭვიად გამსახურღიას შორის, რომლის მიწაარსი ასეთია:

5.

"გორბაჩოვი: და თქვენ არ ვხურთ ხელი მოაწერიოთ სავაემირო ხელშეკრულებას?

გამსახურღია: ეს არის არა ჩემი, არამედ ჩემი ხალხის პომიღია.

გორბაჩოვი: იგიო თქვენ, რომ აფხაბებსა და იხებს სავაემირო ხელშეკრულე-ბაზე ხელმოწერა და სავაემირო რეფერენდუმში მოაწერიღობა ხურთ?

გამსახურღია: ესენია ხელ 140-ათასი აღამიანი, მაგრამ საქართველოში ცხოვრობს ხუთი მიღიონი ვავი.

გორბაჩოვი: (ხანგრძლივი პაუზის შემდეგ) - ვარგად მოიფიქრეთ სამოკავემირეო ხელშეკრულებაზე ხელმოწერა.

გამსახურღია: ეს საკითხი ჩვეთთვის არ არსებობს.

გორბაჩოვი: მაინი თქვენ მოგელიო ღიღ სიმბოლუები სამხრეთ იხებსა და აფხაზეთში". ("მპიველ", 11.3.1991 წ., ნომერი 11).

6.

აქვე მოვიყვანოთ მეფის ღროინდელ ქუთაისის გუმბრნაჭორის საიღუმლო განკარგულებას ამიერკავკასიის ხელისუფლებისადმი სითუმის იღქის შეხახებ, რომე-მიგ ნათქვამია:

"იღქის (დაპარაკია სიხუმის იღქე, ვ.ი.) რხულ კოღონიღაცას აქვს ღიღი სახელმწიფოებრივი მინიშნებლობა. აფხაბები არიან მეჭად დაბალი კულჭურის მქონე ხალხი. მწეობრივად და პოღიფიკურადაც არიან არასამიღელინი. ქართული

მოდრობა სიხუმის იღქე ხელს უშლის ამ იღქის გარხუხებას". (საიღუმლო ხარქივი მახალა, რომელიც წარღვენიღ იქნა ქუთაისის გუმბრნაჭორის მიერ ამიერკავკასიის ხელისუფლებისადმი. შ. 12, ნომერი 7461, 1904 წელი)..

7.

აქ კი იკვრება ბოღმევიკებისა და მეფის რხუთის ანაღიგური ღიღმპყრობელურ-მოვიინისჭური პოღიფიკ საქართველოს და ანით აფხაბეთის მიმართ, რომლის განაოჩევიღებას ახლაც, პოსჭობღმევიკურ ხანამი ცღიღობს რხუთის ღღევიანდელი ხელმძღვანებლობა, თუმცა საქართველო ღღეს დამოუკიდებელი და ხუვერენული სახელმწიფოა. და პოსჭობღმევიკური რხუთის ხელმძღვანებლობა კიღევ უჭრო ხახვივი გამოღდა საქართველოს მიმართ, როცა აფხაბეთიდან და

მიღა ქართლიდან ხამას-ათახამლე ქართველები გამოჩვენა, რაც ეკონომიკურა-
დაც მძიმე ფვირთაღ აწევს საქართველოს. ამ უბელურებას კილევ ის უბელურა-
ბაც ემაჯება, რომ რუსეთი თამამობს "მომრიგებლის როლს" აფხაბ თუ ის
ექსტრემისცბათან, რომლის ღროს ამ თითო-ორილა გბააბმეულ ის ღა აფხაბ
ექსტრემისც იყებებს ქართველების, საქართველოს წინააღმდეგ ჩვენ აფხაბე-
თხა ღა მიღა ქართლში!..

ა.

აი, ახე გარყვებუხ რუს ღღმპყრობელ-მოვიინისცებმა საერთამორისო ერთა მძო-
ბისა ღა მეგობრობის ღიადი ღღა ღა იგი რუსეთის იმპერიული პოლიტიკის სამ-
ხახურში ჩააყებებს განსაკუთრებით საქართველოში, რომლის დაქსაქვას განსა-
კუთრებით ხელს უწყობს აფხაბეთხა ღა მიღა ქართლში.

მაგრამ როღმლის? - როღის მოღება ბოლო რუსი ღღმპყრობელ-მოვი-
ინისცების თავამებულ თარეშს აწ უკვე დამოუკილებელ ღა ხუეკერენულ საქარ-
თველოში? - აი, ხაკითხი, რომლის პახუხი უნღა მოვინახით ჩვენ "აქვე ღა
ახლავე".

კარლო ინახარიბე
ღვეილი, 2000 წლის ღეკემბერი

"ღიპლომატიას ხმლის გარეშე ფახი არა აქვს?.."

"ღიპლომატიას ხმლის გარეშე ფახი არა აქვს?.."

1. "ღიპლომატიას ხმლის გარეშე ფახი არა აქვს?.."

- აი, ახეთ სათაურს ვაბღვეთ ამ ჩვენს შენიშვნახ სოხუმის რუსეთისხაგან თავშენიხვეული ექსტრემისცულ
ღღეგახვისთან შეხვეღრახ თბილისში, 2000 წლის 4 ოქტომბერს, რომღღმაც
განიხიღღა უხაურთხოვბის ხაკითხი აფხაბეთში, ხოლო ღვენიღღა ღაბრუნება
აფხაბეთში შენღღეგ უჯახათ მიიჩნია. რუსეთისათვის არჩინმა ღა
მისი მიმღღეარნი მარიონეცებია, რომღღხაც ოხვაცურად ათამამებს გაეროს
წრიბუნიღღანაც კი. ღა ჩვენ?.. საქართველო?.. ქართველომა?.. ჩვენც მარიონე-
წეებად გაავხადეს ღღმპყრობელ-მოვიინისცებმა, რაღგან რუსეთის ხამხელრო
ბაღა, - ღა არა აფხაბი თითო-ორილა ექსტრემისცე, იყუ ღა არის ის ბაღა,
რომღღღც თვადხაჩინოთ ღგახ ჩვენს მღინარე ენგურმე ღა გვიღღავეს გბახ
ჩვენი აფხაბეთისხკე!.. ეს კარგად ცნობიღღა ღა მცვიცება არ უხაჯირომმა.
მაგრამ უბელურება, ჩვენი ხამხელრო უხუხურომა გვაიბუღებს ვითამამოთ ეს
მარიონეცული კომღღღა მხოღღღის თვადღწინ ისე, რომ რუსეთი თაღღათანობით
ღამვეღღღღეს ჩვენს აფხაბეთში, ე.ი. შენარჩუნებული ღა განწვიცებულ იწ-
ნახ არხეზული მღგომარეობა, ე.წ. ღი"ხვაცუს ქეო". აფხაბეთში. ღა ჩვენ,
ქართველომა, საქართველო იბუღებული ვართ "ღიპლომატიურად" არ ღავინახით
მხოკოვის ამგვარი პირწავარღღელი იმპერიალისცური პოლიტიკა ჩვენს აფხა-
ბეთში.

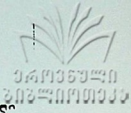
2.

ამის მაგალითთა აღნიშნული 2000 წლის 4 ოქტომბრის შეხვეღრა თბილისში
აფხაბ მარიონეცების წარმომადგენღღებთან, რომღღღიც ისეე გვეღღაპარაკვმა

1.

1999 წლის 30 იქვამბრის ვაშუო "საქაროველის რესპუბლიკაში" გააოქვეყნებულა ჟრფელი სუბლოვა, რომელშიც საქაროველის პრეზიდენცის პრესსამსახურის ხელმძღვანელი ვახტანგ აშაშვილი აშშშიც, რომ "ღეხ საქაროველიში სუბლოვის ხელის აღიძინებშის ხაგრისხეაო".

2.

აშ სუბლოვაში მემღეჯ განმარტებულა თუ რას წარმოადგენს ეს ე.წ-ლი "სუბლოვის ხელი". შიხელი სუბლოვი(1902-1982) იყო, ახე ვოქვათ, რუსეთის შოღმეიკური პარტისის და აშო სხრკ-ახ კომპარტისის იღელიკვი, რომელიც გარდაიფვალა 1982 წელს. შიხელი სუბლოვის 80-იან წლებში ვაუკულებია "ღახურელი შიხენება", რომელიც იგი ამჟღავნებს შის ღიღმპყრობელურ-შოვინისხურ, რომ არ ვოქვათ, რასისხურ შრწაშს საქაროველიცა და ქაროველი ურის შიშარო. სუბლოვი აშშშიც:

3.

"კომუნისტური პარტია რუსეთის ქებოა და სანამც ეს ქებო თავის ძალახ, თავის თვისებახს ღაკარგავცხ, მანამღე უნღა ავაძუშაოთ რუსეთის გალარჩენის გეგმა, რომელიც სხვალახხვა რესპუბლიკაში სხვალახხვანაირი იქნება. შორეულ აღმოსავლეთში შომსახურე ჩვენს გენერლებს უნღა შივცეთ ცხოვრე-ბის ნორშალური სამუღღება. შათ ჩაშოსახსხლებღალ გვჭირღება შავი შღვის სანაშა-რო ტურიტორია, სღაცხ, როგორც შოგეხხენება, ქაროველები სახლოშენ. უნღა გავი-თვღიხჩინათ, რომ ქაროველები ჩვენგან ძლიერ განსხვავლებიან, აღრე თუ გვიან, საქაროველშო ღამოუკიღებლოშის ხაკითხს ღააყენებენ და თავისუფლებახს შოთხხოვენ. შათთან ბრძოლა უნღა ღავიწყოთ აფხაშეთიღან. აფხაშეთის გამოყენებოთ სამეგრელოს, სვანეთს, აჭარახს და სხვა კუთხეებს უნღა შივცეთ ღამოუკიღებლობა. შათში ცალ-ცალკე უნღა გავღღვივოთ კუთხურ-ეროვნული გრძინობა. ღახავთლეთი საქაროველი უნღა ღავუპირისპიროთ აღმოსავლეთს, აშის მემღეჯ შათ შორის შომრიგებღიხ როღი უნღა შვეარსხულოთ. პარღელურღალ ქაროველები მენცნიერულღალ უნღა ღავარწმუნოთ, რომ სხვალახხვა ქვეყნებიღან ჩაშოსახლებულნი, სხვალახხვა ურის წარშოშადგენლები არიან, რაც შათი საქაროველშო ტურიტორიიღან სავლოლოლ გაძევების სამუღღებახს ძოგვეცეშხ".

4.

აი, როგორ ვარყვენის ღიღმპყრობელ შოვინისხეშმა - ხაურიღ - და შიხელი სუბლოვა აღნიშნულ შუშახვევაში, ურთა შორის ძომიშინა ვა შუგობრიშის შუშანოგარული რწმენა, რაც აღმამოთებულა განსაკოთრებოთ იმიტომაცხ, რომ ღღუბაცხ - აწ ევჯე ვაშოკვი-ღებულ და სუვრენულ საქაროველშო სახელმწიფოში - შოგვეპოვება არა მარტო თოთო-როღა აფხაშო თუ იხი ექხურეშისხვი, არამულ ქაროველებოც, რომლებიც ვღი-ღიშენ რუსეთის ღიღმპყრობელ-შოვინისხეშის უღელი იხვე ღავვღღან კიხურეა!..

ღა რუსეთის ღიღმპყრობელ-შოვინისხეშმა ამგვარი რასისხული ბრძოლა ქაროველი ურისა და საქაროველშო შიშარო სწორე აღხაშეთში ღიიწყეს ლ ქრძიღღება ურეღე, რომღის ღრშხ "წეიფრღღერი შომრიგებღიხ" რღინაც ლვიოთ რუსეთი თაშამობშ!..

კარღ ინახარიძე
პარიში, 2000 წლის 26 შაიანი

"L'âme de Souslov" et Abkhazie

1

Dans son édition du 30 octobre 1999 le Journal « La République de Géorgie » a fait paraître un article détaillé, article dans lequel Vakhtang Abashidze, directeur des relations de presse du Président, écrit qu'il existe aujourd'hui en Géorgie une menace de renaissance de « l'âme de Souslov »

2

Dans cet article, une explication est fournie sur la signification de cette soi-disant « âme de Souslov ». Mikheïl Souslov (1902-1982) était ce qu'il convient d'appeler l'idéologue du parti bolchévique de Russie et du parti communiste d'URSS.

Mikheïl Souslov a fait, dans les années 80 une « conférence à huis clos » au cours de laquelle il a justifié sa grande conviction expansionniste chauvin et raciste, est-il besoin de le rappeler, à l'encontre de la nation géorgienne.

Voici ce que Souslov nous dit :

3

"Le parti communiste est le ciment de la Russie et nous devons œuvrer pour un plan de sauvegarde de la Russie, avant que celui-ci ne perde sa force et sa nature même, plan qui sera différent selon la République à laquelle il s'adressera.

Nous devons permettre à nos Généraux d'Extrême Orient de continuer à avoir des conditions de vie « normales » .

Pour procéder à leurs rapatriements, nous avons besoin des territoires situés au bord de la Mer Noire où vivent, comme vous le savez, les Géorgiens.

Nous devons tenir compte du fait que les Géorgiens se différencient fortement de nous, et que tôt ou tard, ils poseront la question de l'indépendance et de la liberté.

Nous devons commencer à les affronter en Abkhazie. En profitant de l'Abkhazie, nous accorderons l'indépendance à la Mingrétie, la Svanétie et l'Adjarie. Nous raviverons ainsi les sentiments provinciaux et nationaux entre eux .

Nous devons dresser la Géorgie Occidentale contre la Géorgie Orientale et jouer le rôle de conciliateurs.

Nous devons simultanément persuader scientifiquement les Géorgiens qu'ils sont issus de pays divers et qu'ils sont les représentants de diverses nations, ce qui nous donnera la possibilité de les chasser définitivement du territoire géorgien "

4

Voici comment les « grands conquérants chauvins » en général, et Mikheïl Souslov dans l'événement relaté, ont pourfendu la conviction fraternelle d'amitié humanitaire des peuples.

Ce qui est particulièrement révoltant, c'est qu'aujourd'hui même, au sein de l'état géorgien indépendant et souverain, on trouve non seulement quelques extrémistes Abkhazes et Ossètes, mais également des géorgiens qui essayent à nouveau de soumettre le pays sous le joug du « grand conquérant chauvin russe » ! ...

Et c'est justement par l'Abhazie que ces grands conquérants chauvins russes ont commencé leur lutte contre le peuple géorgien, lutte qui se perpétue encore de nos jours, pendant que simultanément, le rôle de « pacificateur neutre » est précisément assuré par la Russie ! ..

Karlo Inassaridze
Paris le 26 mai 2000

თარგმანი კარლ ინასარიძისა

42680

საქართველო - ერთობა მრავალფეროვნებაში

ჩ ვ ე ნ ი ა ფ ხ ა მ ე თ ი

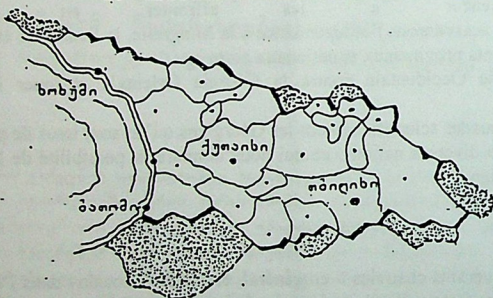
"ჩვენ ერთი ციხე ქვეშ, ერთ მიწაზე გვიშენებია ჩვენი კულტურა, ერთად დაგვიცავს ჩვენი ერთობა და ჩვენი მიწა-წყალი. ჩვენ რომ ვთქვათ მოძვე ერები ვართო, ეს ცოცხაა. ჩვენ ერთი ფიქიკის, ერთი აღათის, ერთი წესის, ერთი ფიქილოგიის ერები ვართ. ქართველს არა მგონია ვინმე ჰყავდეს უფრო ახლობელი ძმა, ვიდრე აფხაზია, აფხაზებთან ასე მიაჩნდათ ქართველი და ჩვენ ამ ამობამ შეგვინახა. ვინც ამ ამობამას შლის, რუსთაველის სიწყევლით რომ ვთქვათ, 'იგი თავისა მჭერია'".

ლიმიფრი გულია

აფხაზი მწერალი და ხანოგალ მოღვაწე

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის

ფერიფორია 1918-1921 წლებში: 91 100 კვ.კმ.

სამჭითა საქართველოს

ფერიფორია 1921-1991 წლებში: 69 700 კვ.კმ.

დამოუკიდებელი საქართველოს

ფერიფორია 1991 წლიდან: 69 700 კვ.კმ.

გაეროს ხარი აფხაზეთში

"მ ი ზ ა ნ ი უპატრონი ადგილია"

"გაეროს ხარი იგავს ბუფერულ ზონას საქართველოსა და აფხაზეთს შორის"

ახეთი სათაური და ქვესათაური აქვს ცნობას, გერმანულ გაზეთში - "ზიულდორჩენ-ცაიფუნგში" (17.12.2000 წ.), რომლის ავტორია ფრანკ ნინჰაიზენი, რომელიც წერს:

1-

"ქარისკაცები მიიმადენ უპატრონი ადგილით, მბიგნივე ბლესავცი, პოლნელი პოლკოვნიკი, და ბერძენი კაპიტანი ეფსახიის კოკინიფის, რომლებიც გაემგზავრენ ჩვეულებრივად მებრძოლი პოლკის მდინარისკენ, მაგრამ ამჯერად უკან აღარ დაბრუნებულან. მიფოვებული ნახეს მათი ავტომობილი ვიწრო გზაზე, რომელიც დაზვერვის ხაზია წლების განმავლობაში ბრძოლის რეაგონისა კავკასიის მთების დახვედით კლდესთან, ხალხს მართალია ომი აღარაა, მაგრამ არც მშვილობიანობაა.

ეს არის უკვე მეხამე მოვლევბა გაეროს ხარისკაცებისა - კოლონის ხეობაში. იქ, ხალხს აფხაზეთში და ქართველებში 1994 წლიდან ბუფერული ზონით დამორბულ იქნენ, ერთი წლის წინათ გაეროს ქვესი ხარისკაცი და ერთი თარქმანი მოივლევს; ამაწლის ივნისში მოივლევს კიდევ გაეროს ოთხი მეუთაღყურე, ე კოკინიფისი და ბლესავცი უთუთ არ იქნებოან უკანასკნელი ამ რიგში, მიუხედავად იმისა, რომ იხინი უკვე გაანათავისუფლეს. აღმაშენებლები იყვნენ კონფრანდისხეობი, რომლებსაც გაეროს ხარისკაცები შეუძაღეს ან ხიხხლის სამართლის დამნაშავეები, რომლებსაც მათი სახსრების გაუმჯობესება უქნდათ განზრახული. როგორც ხჩანს, ღიდ ფულთან არ უქონიათ საქმე, რადგან სამ ღლემი ეს გავლევბა დამთავრდა.

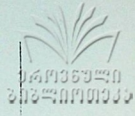
საქართველოს პრეზიდენტი - ელვარდ შევარდნაძემ - უწოდა ამ უახლეს შემთხვევას სახიროსივილი ამბავი, გადგან კავკასიის ჰაფარა სახელმწიფოს სახელს ჩირქი მოცხი როგორც არასფამილურიზმის ბუღეს. 1992 წლიდან გმძღლემბა უკვე კონფლიქტი საქართველის ამ სეპარაფისხულ რესპუბლიკასთან. მაშინ დირწყი სიხლდაინი სამიქაღაქი ომი, როცა აფხაზეთმა სუვერენობა გამოაცხადა. ათნათანი აღმინი მიქღლ იქნა, ორახი-ათახი-გაიქნა, რომელთა უმრავლესობმა უკან არ დაბრუნებულა. მღკომარეობა მათ სამშობლიში დამბუღლია, და არსებობს აგრეთვე ახალი ომის სამიშრობავს.

1994 წლიდან თვალყურს აღვენებს ბრძოლის შეწყვეტას გაეროს ხარი - უნომიგი; 102 მეუთაღყურე იმყოფება აფხაზეთში, მათ შორის ათი გერმანელი. მაგრამ მათავ ვერ შეხლეს კონფლიქტის მიგვარება; ეს ხარია უფრო ბრძოლის განახლების ხელშეღლის ხარი. აფხაზეთი, რომელმაც უკვე თავისი საუთარი კონსტიტუცია შექმნა, დაჟინებთ მოითხოვს დამოუკიდებლობას, საქართველო კი მისი იფერიტორიაღური მილიანობის შენარჩუნებას. ამჯვარად, პოლფიკურ ძალათა ჰაფი, და მათ შორის გაეროს მეუთაღყურეები, 1500 რუხი ხარისკაცებით, როგორც დამოუკიდებლ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ხარი. 2001 წლის იანვარში მთავრლემბა ამ ხარის მანდაფი, მაგრამ სიხუქში განღავებული გაეროს ხარის უფრისმა, გერმანელ ღიფერ ბღენმა უთხრა გაზეთ "ზიულდორჩენ-ცაიფუნგს": "ამ ხარის გაყვანაზე ფიქრი ამჯერად შეუძლებელია. კონფლიქტი შეიძლება ყოღენწუთი იხევ განახლდეს",

აი, სრული ფიქსიფი ფრანკ ნინჰაიზენის ამ უახლესი ცნობისა, რომელიც განსაზღვრულ კომენტარს მოითხოვს:

2-

ამ ცნობაში, იხე როგორც თითქმის ყველა ცეობაში, რომლებსაც აქვეყნებენ მახომრივი მეღეუმები ევროპასა და მიღს-მხოღლიში საქართველოს შესახებ, ყველა ღუმილით უღლის გვერდს ღიდმპყრობელ-მოჯინისფების "ღერყიომარღულ" პოღიფიკას საქართველოს მიმართ. მაგალითად, ყველა ცლიღობს, განსაკუთრებთი, კრღელის ღიდმპყრობელ-მოჯინისფები, ღაუმფვიცის საერაომირისი ხჭომიღაღებრიობას, რომ თითქმის - დაწყებული 1992 წლიდან - საქართველოში უქნდა ადგილი "სამიქაღაქი ომს", რომლის ღრის აფხაზეთმა დაამარცხეს საქართველი!.. არავინ არ დაპარაკობს იმაზე, თუ როგორც შეხმღო ომშიგი-ათახიანი ცღომის, ღიან

ჭრის თითო-ორიდა ექსტრემისცმა საქართველის დამარცხება?!.. ხაიდან ჰყავდა ამ თითო-ორიდა ექსტრემისცვებს ხახმელეთი, ხაშღვაი და საბაერი შენა კრთები, რიმღებოგ ზიმზავდენ განსხუორღებო ჩვენ სხხუმს, რიმღის დრის წყაღქვემა ნავებოგ კი მოქმედმღდენ ჩვენი აფხაშეთის ქაღაქეშისხა და სოფღების დამომღვისხანს?!.. თითო-ორიდა აფხაშმა ექსტრემისცვმა დამარცხხა საქართველი აფხაშეთში თუ რუხებოის ხამხელერი ძაღმბმა, რიმღებოგ მოქმედმღდენ აფხაში თითო-ორიდა ექსტრემისცვის ნიღმით?!.. და იგოვე არ მოხღდა შიღა ქართღში, ხაღაგ რუხეთის ხამხელერი ზაშა იყო და ღღეხაგ არის თითო-ორიდა იხი ექსტრემისცვის დახაყღდენი ძაღა ქარვეღებისხა და ხაქართველის წინააღმღღეგ?!..

3.

ხანამღღ უნღა იყოს აწ დამოუკიღდებელი და ხუვერენული ხაქართველი რუხეთის განუთოხხავი ზაფონიშის ქვეშ, რიმღის დრის თითო-ორიდა აფხაში თუ იხი ექსტრემისცვი იხე ზაფონიშს ქართვეღობაშე ხაქართველიში, რომ დანაგრღღებო ეხ თითო-ორიდა აფხაში კი არა შთელი ქართველი ერია, რიმღის ფიშკურეი გაწინაღღრბიხაკვენაა მიმართული რუხეთის ღღემპყრობელი-მოვინიხსცვების პოღიფიკვა; და ამოის შავაღლით არ არის, - ხხვა შრავაღ რუხ მოვინიხსცვებთან ერთაღ, - ინჭრანგინიღალიშითი შენიღბული "ხუხღოვის ხული", რიმღელიგ "ხაქართველის ფერიფორიღდენ ხამზოღღღ გაძევეშმახაგ" კი მოიოხოვღა ჯერ კიღღე მღიან წღეშში?..

4.

ვინ აწვღის უფხიეთის მახიბრიკვი მელიუმების ხამუაღებებს ახეყაღბ, რუხულ ღღემპყრობელურ პოღიფიკვის გამართღების გნიშებს?!.. თუ, უნღა დავიჯღრთო, რომ რუხეთის შიშით, დახხაღღეთის ღღემპყრობელი ქვეყენებოგ და მათი მახიბრიკვი მელიუმებოგ კრემღის იღემპყრობელურ-მოვინიხსცური პოღიფიკვის ხამხახურში ღღეშთან შვენებულღღ თუ შუეგნებულღღ?!..

5.

და, ჩვენ, ქართვეღობა გულხეხულღაკრეფიღი უნღა ვიყოღ და ვუყურო ჩვენი ხამშობღის - ხაქართველის - გარღუავაღი ინჭურეხების ამგვარ უეღღებღყოფახს?.

კართლ ინახარიძე
მიუნენი, 2000 წლის 17 დეკემბერი

ღორიკ მარშანიღა და მოხკოვი

"...მოხკოვი, - თქვა თავის ინჭერვიუში აფხაშმა პოღიფიკურმა და ხაშომგაღო მოღვაწემ ღორიკ მარშანიღამ -, ნევისმიერი რეყიმის პირობებში იგავღ-ღა პრინციპს 'გათიშე და იზაფონე'!... ზოღოხღაზოღოხს, ყვეღამ უნღა გავიგწინობიეროხს, რომ აფხაშეთში მიმღინარეობს აფხაში და ქართველი ხაღხებოის მუთოღიკური ყღღეფა მესხამე ძაღის ხახარგებღოღ, შურისხიკიების პრინციპით: 'თვაღი თვაღის წიღ, კბიღი კბიღის წიღ'.

'...ვღაღიხღავ არმიღზღა და 'აიღღირღარახს' ღღდერევი - ეხ ხულღდ არ არის აფხაში ხაღხი...ღარწმუნებულღი ვარ, აფხაშური ხეპარაფიგმმის ფეხვეების ღღიკვიღაღიხთან ერთაღღ, აღმოიფხვრეღა ქართული ექსტრემიშმმის ფეხვებიღს". ("ხ.რ.", 23.1.1993).

ჩვენი საჭიროებები

საკითხები

ქართველი უახლესი ლტოლვილები უცხოეთში

ქართველი უახლესი ლტოლვილები უცხოეთში

1.

მეოცე საუკუნით რომ შემოვიფარგლოთ, დაწყებული 1921 წლის 25 თებერვლიდან, როცა დამოუკიდებელი საქართველო დაიპყრო რუსეთმა, -ქართველები, თვით დამოუკიდებელი საქართველოს ეროვნული მთავრობის ჩათვლით, იძულებული გახდნენ დაეტოვებინათ საქართველოს ტერიტორია, რომ უცხოეთიდან ბრძოლა გააქვეყნათ უცხო დამპყრობლების წინააღმდეგ, რასაც მრავალი ქართველი პატრიოტი შეეწირა.

2.

ქართველ ემიგრანტთა მეორე ჭაღლა მთავარი მსოფლიო ომის შედეგად მოედვა დასავლეთ ევროპას, რომელთა უმრავლესობა აშშ-ში თუ არგენტინაში წავიდა, თუმცა ერთი ხაზრი დასავლეთ ევროპის ქვეყნებშიც დასახლდა, განსაკუთრებით საფრანგეთში, ხალხს, უმეტეს, ცნობილი "პეუს" საავტომობილო ქარხნებში, ქართველ ემიგრანტთა პირველ თაობას მეორე თაობა მიეძაფა, რის გეგმად ქართველ მუშათა რიცხვი ამ საამტომობილო ქარხანაში სარგებლობად გაიზარდა, რომელთა შთამომავლები დღესაც ცხოვრობენ და ძილდაწეობენ მოძილიანის რეგიონში.

3.

მაგრამ თუ ქართველობა იძულებული იყვნენ ჩვენი სამშობლო დატოვებინათ 1921 წელს და მთავარი მსოფლიო ომის შედეგად, საქართველოს სახელმწიფოებრი დამოუკიდებლობის იხვე აღდგენის შემდეგ 1921 წლის 9 აპრილიდან საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის 1918 წლის 26 მაისის საფუძველზე, - ქართველთა ერთი ნაწილი შინს გახდა "ემიგრანტი", ე.ი. თავისებური პოლიტიკური ლენილი, თუმცა-ან დამოუკიდებელი და სუვერენული საქართველოს ხელისუფლებამ არაერთხელ განაცხადა, რომ საქართველოს ყოველ მოქალაქეს, რომლებმაც საქართველო დატოვეს ე.წ-ლი სამოქალაქო ომის შედეგად, შეძლიათ სამშობლოში დაბრუნება თავისუფლად.

4.

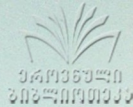
მიუხედავად ამისა, ქართველთა არც იხე მცირე ხაზრილი ამტოხილებენ უცხოეთში ცხოვრებას, რომლის მიზეზი, როგორც ხჩახს, უფრო ეკონომიკური, ვიდრე პოლიტიკური მდგომარეობაა, რომელიც სუფევს საქართველოში. ამის ცხოვრებას გვაწვდის საქართველოს ჯანმრთელობის დაავის სამინისტროს დემოგრაფიის დეპარტამენტის თავჯდომარე - ანტონ თოთაძე, რომელიც, ეხება რა საქართველოს დღევანდელ დემოგრაფიულ მდგომარეობას საერთოდ, -სხვათა ძირის, წერს:

5.

"როდესაც ვახადებენ, რომ თითქმის ქვეყანა დატოვა მილიონხახეარმა, რომა, სამმა მილიონმა კვამა, ეს შეუდა განხხევაეებელი ციფრები თვითხ მუყყველებს იმავე, რომ ძინაეეექში ვახეებ, წინახწარგახხრახხულადა დამახხხეებული. ხშირად ამ ხ.იოთხი სქეველავიხა ეწევიხ ხელიხუფლებიხსადმი ოპოზიეიურად ვახხყობილი აღამიხეები".

ანტონ თოთაძე განავრძობს:

"ძინახელიოხის 1929 წლის აღწერილი საქართველოში 5,4 მილიონი კაცი ცხოვრობდა. ...როგორც ცნობილია, საქართველოს ძიგრაფიის ძირითადი ნაკალი რუსეთზე მოდის. ძეფნიერთა ვამიხხვარიძებში ეს ძარეხებლები 75 პროცენტს უდრის. 1940-1946 წლებში ახე შეილი წლის განმავლობაში რუსეთში საქართველოდან ჩვიდა 357-ათახი კაცი. ამახთან უხდა მივილიოთ იხ ვარეშეება, რომ ძიგრაფია ძირევე ძროცეხხ ხე გულიხხობს. აღნიხხული ვითარეობის ვახხევალიხწიხებით ამ ძერილში ხელ ხაძღვარგარეო(რუსეთის ჩათვლით) ხადხოვრებლად წავიდა 400-ათახამდე კაცი. წახულთა ძირის ქართველთა რაოდეხობა ძვირეა, დაახელიებით 20 პროცენტს. ამის

შედეგად მთელ მოხალეობაში და დაბალეხულ რაემქვთა შორის მნიშვნელოვნად ამაღლდა ქართველების წილი. აღხანიშხავია, რომ მიგრაციული პროცესები ჩვენთან შედარებით უფრო იხვეწისურია ყოფილი ხაბჭოთა კავშირის ბევრ რეს- პუბლიკაში. 1989-1996 წლებში რუსეთში ხაგხოვრებად ჩავიდა 326 ათასი სომეხი და მხოლოდ 66 ათასი ქართველი". (გაბჭოთი "ს.რ., 21.9.1999 წ., გვ. 6).

6.

თუ ამ ოფიციალურ ცნობებს დავეყრდნობით, სრულიად ყაღბად უნდა ჩაითვალოს ზოგიერთი უახლეს ემიგრანტთა განუწყვეტელი მჭვირება იმისა, რომ საქართველოს ტოვებებს თითქმის ათასობით ქართველობა და თავს აფარებენ უცხოეთის ქვეყნებს პოლიტიკური თუ ეკონომიკური ძღმობარეობის გამო; და თუ ქართველობას, რომლებიც უცხოეთში ცხოვრობენ ღრეობით სწავლა-გახათლების ძიხალებად, - არ ჩავთვლით ემი- გრანტებად, მაშინ ქართველ უახლეს ემიგრანტთა რაოლენობა კილევ ჯერო მცირე- ბა, რის ფაქტად იხივ შეიძლება მოვიყვანოთ, რომ ეს ქართველი უახლესი ემიგრან- ტები თითქმის არავითარ მონაწილეობას არ ღებულბენ უცხოეთში მცხოვრებ ქართველ- თა ხათვისტომებში, რითავ - თავის მხრივ - წათელი ხლება, რომ ეს ხალხი ემი- გრანტებად ხაერთოდ არ თვლიან თავიანთ თავს, რაც, უთუოთ, ხინაძვრელებ შექსა- ბამება.

7.

რა თქმა უნდა, საქართველოში ღლეს ჯერი კილევ არ გაგვანინია ილვალური ღემოკრა- ტიული წესყობილება, შეუძლებელია აღაძიახხა ვერ აღინახოს ჩვენი ქვეყნის ცხოვ- რებაში პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციოლური ჭინხვლის პროცესი, რომლებიც ჩაბძულია გუძიხლელი აწ შეწყყნარებული "პუნჩისტები" კი.

8.

ამღებსად, უახლესი ქართველი ემიგრანტები არხებითად განხხვავლებიან ქართველ პოლიტიკურ ემიგრანტებისაგან, რომლებმაც საქართველო დატოვეს ბოლძევიკური რეყიძის ღრის და იჩბოლენ უცხო რეყიძის აღკვეთისათვის საქართველოში. ღლევ- ვანლდე უცხოეთში მცხოვრებ ქართველობას კი, ჩვეხის აჭრიოთ, ესაჭიროება არა ღამოუკილებელი საქართველოს წესყობილებიხწინააღმღეჯ ბრბოლა, არაშდე ჩვეხს ხახელმწიფობტრეჯ წესყობილებიხ მოღვაწეობის პროცესში ჩაბბა პოჩიგია-იპობი- გიის ხახიოთ. ამიო იძიხ თქმა გვხურხ, რომ 1991 წლის 9 აპრილიღახ, როგა აღღგენილ იქნა საქართველოს ხახელმწიფობტრი ღამოუკილებტობა და სუერენიბა 1918 წლის 26 მაიხის საქართველოს ღამოუკილებტობის აქციის ხაფუძველბეჯ, - პოლიტიკური ემიგრანგია, რომელიც არხებობდა უცხოეთში აღნიშნულ თარიღაძდეჯ, - უკვე აღარ არხებობხ. გახაკვირია მხოლოდ, რომ ეს ჩვენ ღლედდე ვერ აღვიქვიოთ, რის შედეგად ზოგიერთები ურთობას ძრავალტერიოვებამში უგლუბტენყოფენ, და აწ ღამოუკილებტელ საქართველოხი და ბოლძევიკურ საქართველოს შორის განხხვავებბას ვერი ხელავეხ, ან არ ხელავენ.

9.

ეს კი ღილი და ხაბღელისწერი შეგღობაა, რომელხაც უნდა ჩავუფიქრლო ჩვენ, უცხოეთში მცხოვრებქართველობა თუ ჩვეხ არ გვხურხ ხელი შეუწყოთ ღიღმპრობტელ- შივიხიხტების ანქიქართული პოლიტიკის წარბოებბას საქართველოში.

10.

ამიგომ მოწროლდოთ უახლეს ემიგრანტებად უცხოეთში აქტიურად ჩაებან ქართული ხათვისტომებიხ. ცხოვრება-მოღვაწეობამში და ამიო თავიანთი წვლილი შეიჭანონ ქართული ღემოკრავიის აყვავებბამი საქართველოში, რომლის ღრის ჩვენი ღვიბი იყი, არიხ და ღარჩება"ერთობა ძრავალტერიოვებამში".

კარლო ინახარიძე
ბარიბი, 2000 წლის 31 ღეკემბერი.

"ოპიუმის ომი" საქართველოში?..

'ოპიუმის ომი' საქართველოში?..

1.

აქ ჩვენ ვლავარაკობთ არა ვარდ მარჯის გამონათქვამის შესახებ - 'რელიგია არის ხალხის ოპიუმი', რად მან თქვა მის 'ჰეგელის სამართლის ფილოსოფიის კრიტიკის განხილვამი', რადგან რელიგიისათვის ნიშანდობლივია დამპყვებლა, შერაცხვა, უნაღვანოა, რომლის დროს 'არსება დამონებულია უბედურებით', არამედ 'ოპიუმის ომზე', ჩინეთსა და ინგლისს შორის, რომელსაც აღვიღი ჰქონდა 1840-1842 წლებში, რომლის დროს ჩინეთის იმპერატორმა აკრძალა ოპიუმის იმპორტი ჩინეთში, რომელსაც ხელს უწყობდა ინგლისი ჩინეთის დაპყრობის მიზნით; და როცა ჩინეთის მანდარინმა - ლინ ცისიუმ - 1839 წელს 20-ათასი ყუთი გადაყარა შიანში, ინგლისმა ომი გამოუცხადა ჩინეთს 1840 წელს, რასაც მოყვა ჰონკონგის ჩამოჭრა ჩინეთიდან და ინგლისის კოლონიად გადაქცევა. ოპიუმს კი იყენებდა ინგლისის იმპერიალისტები ჩინეთის წინააღმდეგ, როგორც 'შიპინების', დაპყრობის საშუალებას; ამას მოყვა ისიც, რომ 1856-1860 წლების ომსაც ჩინეთსა და ინგლისს შორის ზოგიერთები უწოდებენ 'ოპიუმის მეორე ომს'.

2.

და აქ მივდით ვითომ იხვე ოპიუმის ომთან რუსეთსა და საქართველს შორის? - ვითომ რუსეთიც იყენებდა ოპიუმს, კოკაინს თუ სხვა 'მისამინებელ ნივთიერებებს' ქართველი ხალხის, განსაკუთრებით ქართველი ახალგაზრდობის წინააღმდეგ?.. ანალოგიური ნაბიჯი ხომ უკვე გადადგა. რუსეთმა 1989 წლის 'თბილისის ჭრადგულის' დროს, როცა ქიმიური საწარმადვი ნივთიერება გამოიყენა ქართველი ახალგაზრდობის, ქალებისა და ბავშვების წინააღმდეგ, რასაც ათობით მოკლული და ათასობით მონადეული ემსხვერპლა?.. და იგივე ფენომენთან გვაქვს საქმე, როცა რუსეთიდან - როქის ჭუნელით - გრძელდება ნარკოტიკების ჭრანსპორტი მთლა ქართლში, მთელს საქართველოში და, ზოგიერთი ცნობებით, მთელს ევროპაშიც?..

3.

გვაგონდება 70-იანი წლები, როცა კამათი გრძელდებოდა საბჭოთა საქართველოს პრესაში როქის ჭუნელის გაყვანის ირგვლივ. ქართველი ინჟინრები არ თვლიდნენ პრიორიტეტულად როქის ჭუნელის გაყვანას, რადგან საქართველოს სამხედრო გზის გაფართოება უფრო პრიორიტეტული იყო (და არის), ვიდრე როქის ჭუნელის გაყვანა!.. მაგრამ ლიდერობულ-მოვიწინებმა საქართველოს ეკონომიკური განვითარების შესაძლებლობანი, უყურდღებოთ დაჭოვა და ყველაფერი რუსეთის იმპერიალისტების სამხსურში ჩააყენა: როქის ჭუნელი, უთუთ კვებებს მითითებით, უფრო საჭიროა ჩათვალა მოხკოვმა, რომ გზაბუნელი მილაქართლში მცხოვრები ობები საქართველოს წინააღმდეგ გამოიყენებია, რაც ყოველდღიურად ხარციელდება დღეს, როცა ხწორდ როქის უღელტეხილით შემოაქვთ საქართველოში სხვადასხვა სახის საწარმადვი ნივთიერებანი, რომლის მეშვეობით ცლილობენ ჩვენი ახალგაზრდობის 'მძინებას', 'მონამვლას', რომ ლიდერობულ-მოვიწინებმა იხვე შესძლინ ჩვენი დამინება, კრემლის კონტროლის ქვეშ მოქცევა, როგორც ეს იყო ოპიუმის ორასი წლის განმავლობაში, როცა დაიპყრო - ჯერ ქართლისა და კახეთის სამეოთები, შემდეგ მთელი საქართველო, და ბოლოს - 1921 წელს - საქართველოს დემოკრატიული, დამოუკიდებელი რესპუბლიკა, და იგი რუსეთის თავისებურ კოლონიად აქცია.

4.

დამალა რა 1991 წლის იანვრისათვის 1922 წელს იარაღის ძალით შექმნილ-მეოცოცხლებული საბჭოთა კავშირი, ახლა თვით "დემოკრატიული რუსეთი" ყოველ ძალიანა ხმად რომს, საქართველო, ქართველი ხალხი იხვე კრემლის მაცლობის ქვეშ მოაქვობს, რომლის დროს იყენებს საქართველოს წინააღმდეგ არა მარტო თითო-ორულა ოს

თუ აწხაბშ ექსტრემიზმს, არამელ რიქის ცუაქლის მეშვეობითაც ცლილბს "ოპი-
უმის ომის" წარმოებან ვანსაკუთრებით ქართული ახალგაბრლების წინააღმდეგ,
რამიგ მთავარ როლს თამაშობს მილა ქართლი გაბლაქებული რუხის ჯარის ვანსა
ჩვენს ცხინვალში.

5.

ლა ჩვენ - ქართველობა - ყველაჯერ ამამი ხელს ხომ არ ვუწყობთ ღიღმპრო-
ბელ-მოვიინიცლებს "ოპოუმის წარშობამი" საქართველოში?..

აი, საკითხი, რომელსაც უნდა ჩავეჭიქრღოთ ჩვენ.

ვარღო იბასარიძე
პარიზი, 2000 წლის 15 ოქტებერი

გურამ თევზაძის მკვლელობა

გურამ თევზაძის მკვლელობა

1.

უფრო ზუსტი იქნება თუ ვიცყვიტ - გურამ თევზაძის მკვლელების მაგალითი,
რომელიც აღწერილია გაბუთ "საქართველოს რესპუბლიკის" 2000 წლის 13 ოქტომ-
ბრის ნომერში, რომლის სტეინოგრაფიული აღწუხსხვა საჭიროთ მივიჩინოთ ამ საკით-
ხის გარკვევისათვის:

2.

- "საქართველოში კიღევ ერთი ცურორისცული აქტი განხორციელდა. საკუთარ მამ-
ქანამი დაჯუტქეს საშოგაღლებინსათვის ვარვალ ცნობილი პიროვნება, ქართული
ელიცარული ოჯახის წარმომადგენელი, მათემატიკოსი, ბიზნესმენი, ქვეღმომქ-
მელი - გურამ თევზაძე."
- "გურამ თევზაძემ - პროცუხით მათემატიკოსმა საკანდიდატო და საღოქტრო
ღიხეცაფიციბი...ღაიგვა". იყო ოღღათუთმეცუქე მეცი სამეცნიერი შრომის,
გამოგონების და ორი ევროპაციენციის ავტორი.
- "აფხაბეთის ომის ღრობ მემები ხან ერთად, ხან ცალ-ცალკე ებრძოღენ საქარო-
ველს მსუერს და არა მარტო იარაღით".
- "...ანტიქართულ ძალეზთან აქციურად მებრძოლი ახალი მიწისცრი ღვავთ-ჯუვამაძე,
გურამ თევზაძის ძმა, არა მარტო ქართული ჯარის რეალურ აღმემენებლად მიიღო
საშოგაღლებამ, არამელ ჯარის რუსული ორიენციაციის მკვერად შემევეღღაღვ.
ამის სავასუხუთ, რუსეთის - 'მეხუთე კოღინამ' ძღერი კონტრმეცუვიო უპა-
ხუხა...რუსეთის მიერ წღობით ნახუქ-ნაკვებმა ქართული მახმელიის ნაწიღმა
...ღავით თევზაძის გაღღღგომა მოითხოვა". "ღამის სამხელრო გაღღღრიადება
მოახღინა რუსეთუქე ოფიცრობამ. იყო რეალური საბოჯყაყის, პროვოაციების
მთელი ხერია".
- "გურამ თევზაძემ კი, თავის მხრივ,...'ქართული ჯარის თანადგომის საშოგა-
ღოება' ღაარხა, რომელიც ქართული სულიერების, ქართული იმეღელიქცის
გაღამჩიენი კიღევ ერთ წყაროღ ჩამოყაღღმა".
- "ძმები თევზაძეების წინააღმდეგ დაიწყო ღია და ჟარული ომი...ავგორღა კორე-
ბი ძმების ავკაფობაზე, გაუმადღრობაზე, გამოქვეყენღა ნაღმიადიძისა და რუსე-
თის მმართველობის მიწაცრების ნოსცაღგიური წერიღების ხერია...ღა თუ სხვა
ვერაჯერი მოუწახუხეს, მოკლავენ!..მოკლავენ ღა მერე გრანღოღოღულ, ამადღებულ
ღაკრძაღვას მოუწყობენ..."
- "გურამ თევზაძემ'გამორჩეულობის' სიცუბო-სიმწარის თახი ზიღომელ მეხვა..."

3.

აი, სტეინოგრაფიული აღწუხსხვა გურამ თევზაძის, საქართველის თავღაციის მი-
წისცრის - ღვავთ-ჯუვამაძის ძმის მკვეღღობისა, რაც მჯავღღღს ხერიოში ექ-
ცევა, რაღგან ამ მკვეღღობის გეგმაზიმიერება საქართველის ღღევაბღღელი პო-

ლიტერატურა, ეკონომიკური, კულტურული და სოციალური მდგომარეობიდან გამომდინარეობს, რომლის საწყისი არა მარტო ლიტერატურულ-პოეზიის სფეროს წრეებში, არამედ "წიხუთში" ქართველებისაგანაც, რომლებმაც, როგორც ჩანს, იმდენად დაკარგეს ქართული ეროვნული მრწამსი, შეგნება, რომ მშაღ არიან ისევ რუსეთის იმპერიული უღელი დაიღვან კიხეებზე და მთელი ქართველი ხალხი, მთელი საქართველო ისევ რუსეთის ბაჭონობის ქვეშ მოაქვიონ.

4.

და ლიტერატურულ-პოეზიის სფერო და მათ ქართველ, აფხაზ თუ ოს თითო-ორიღა მომთა, დაახ, მინდათ უბედურება იმამი გამობიხება, რომ მათ არ უხმით, ან, არ სურთ გაიგონ რა მორჩეუბას სჩადიან საქართველოს, ქართველი ხალხის მიმართ - ვლიღებენ რა რუსეთის ისევ გამბეჭონებან საქართველოზე, ქართველ ხალხზე, რომლის დროს პირივეული ჭერობისაგანაც კი არ იხევენ უკან, რომლის ერთერთი მკვირბაღა უბეჭია კურღმ-შეღმღმღმ კვღღობა.

5.

საუკუნო ოცხს ხხუნება მიხი!.. და გაიხხუნით, რომ თეღმამეღმმა, რომღებოღ უმთავრეხად სოჭღღ წიღობამემი(სამეჭრღღლის რაიონი) ეხვრობემ, -იხე როკორე საქართველოს ყვეღა კუთხის მვიღებმა, თავიანთი წვიღი შეიღვამეღ ჩვენი ერის ეხოვრებამი, რომლის ხანიღემო მგაღღიღა არა მარტო მამა ღავით თეღმამიხ - ჩვენი თავღავიხს მიონიხტრის ღავით თეღმამიხა და მიხი მძის გურან თეღმამიხს ოჯახი, არამედ, თუ გენბავთ, ქართველი პოეტის ანდრო თეღმამიხს თუ ხარღღი თეღმამიხს ოჯახიღი, განსაკუთრებოთ ხარღღი თეღმამიხს, რომღღემეღ 1918 წლის 25 მაიხს - ნოე ურღღანიხათან ღღ საქართველოს სხვა გამოღღიღ ხამიღღელ და პოღღიღკურ მოღღაწეღმან - ხელი მოაწერა საქართველოს დამოუკიღღებლობის აქტს, რაღ ღღღამიღი გახღღა საქართველოს, დამოუკიღღებელი საქართველოს რეღმეღღიღკური ხანიხა ხაერთოღ!..

კარღი ინხხარღიღ
ღღღიღ, 2000 წლის ნოემბრის 15-ი.

ერი და რელიღია

1905 წლის 10 თვისს ქართულთა და აჭრმამაწარელთა ერღმამე მებერ ამამიღმღ მისთავს დამახასიათებელი პირღამიღმითა და შეღმართითი განაღღხაღა: - „მათღმეღ ხეღღის 'თხი ხარწმუნღებოღს ერის - ქართული მამღღაღღაღღმისა და ქართული ღრისღღაღღმის გაღღაღღმმა, მაგრამ ამადღ. იერ ხარწმუნღებოღთ თღღეღა მამღღაღღაღღმი ვართ... მაგრამ ერღღემით ქართულიღმი ვართ, ქართული ხისხლი გვიღღღს, სულითა და გულით ქართულიღმი ვართ და ამიღღემ იერღმი ვერღასღღეს ვრ მთავიღღმს თუხს იმეკარი ღღღაღღმა, ღღღღღსაღ მისღაღ ღღღმა იერღ მღღმს - ღრისღღაღ ქართულიღმს გაღღაღღიღღს და იერღმა და მათ შიღღის მღღღღმა გააღღაღღს... იერ ქართულიღმი ვართ და ამით ვამაღღღმ. მაგრამ განა ხაქარღღა ერღღერღღ ცრმემღღმეღ ლამაღაღღ! იერი ამით, ამამე ლამაღაღღ იხუღღ მუღღა, ღღღღღ მუღღა მის თღღმა, ღღღ მამე ანათიღღი!“
მემღღ ამამიღღ, 1905 წელი.

„წერღაღღენ თიღღღმს, ღღღ ხარწმუნღებოღსა და ერღღღმა ერით და იხუღღა - გახხუღღთ, ღღღ იერი ხხდა, იერი მღღღერღმა ხაქართულღს ღღღღღამაღ! გაერღღაღღღს მთღღან ხაქართულღს!“
მემღღ ამამიღღ, 1921 წელი

ვითომ ჩვენ, ქართველობა შრომას გადავეჩვიეთ?

ვითომ ჩვენ, ქართველობა შრომას ვადავეჩვიეთ?..

1.

გიორგი ღვამაშვიტ-თუმანიშვილი, სახელმწივეტილი რეჟისორი, 2000 წლის 31 მარტის გამთში - "სოილის სიახლენი" - ახასიათებს ღღვენადელ ხაქარ-თველოს საზოგადოებას იმჭრევენი, რომელშიც იგი ამბობს, რომ ჩვენ, ქარ-თველობა ვინიკურ შრომას გადავეჩვიეთ, რის ბეღეგია, მისი აზრით, ხაქარ-თველოს ღღვენადელი პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციაღური რთული მღგომარეობა. გიორგი ღღვენამოვ-თუმანიშვილი სიჭყვა-სიჭყვიტ ამბობს:

2.

— ეს ის საზოგადოებაა, რომელიც სამოცდაათი წლის განმავლობაში უსამართლოდ ცხოვრობდა ყველაზე კარგად. საბჭოთა კავშირში ყველაზე კარგად ქართველები ცხოვრობდით, იმიტომ, რომ ყველაზე მეტს ვიპარავდით იმ უძირო ჯიბიდან, რომელსაც ცენტრალური ბიუჯეტი წარმოადგენდა. ყველაზე დიდი სახლები, ყველაზე მეტი მანქანა და კარგი ჩაცმულობა ქართველებს უქონდათ და როცა მოსკოვში ჩავდიოდით, სასურველი სტუმრები ვიყავით, რადგან ბევრს ეხარჯავდით. მეც ზუსტად ასე ვიქცეოდი, არაუბნ ვამტყუნებ. მე ჩემს ერზე ვლაპარაკობ ტკივილით. 100 მანეთის ამოღება არაფერს ნიშნავდა: არაფერს ვქმნიდით, მოპარულ ფულს ეხარჯავდით, შრომას კი გადავეჩვიეთ. სწორედ ამიტომ ვართ ჩვენ დღეს ასეთ მღგომარეობაში. ყველამ გაგვასწრო, იმიტომ, რომ ისინი ასეთი გარყენილები არ იყვნენ. სომხები ღამის გეასწრებენ, აზერბაიჯანს ნავთი აქვს, რუსეთმა გარეკა საერთოდ, ჩვენ კი ერთმანეთს დავერჩიეთ. როცა ადამიანს მუშაობა არ უნდა, არც სხვას გააკეთებინებს. აქაც ურია, მეზობელს ამდენი აქვს და მე რატომ არ მაქვსო. ეს ჩვენი ნაციონალური ხასიათია.

3.

გიორგი ღღვენამოვ-თუმანიშვილის იმჭრევეუს ამ ამონაწერში, ვვიქრობთ, ღღვენარპია საბჭოთა კავშირის ღღვენგრევის "მრეყენევის ხა-ნაში", როცა მართლღ შრომამ ღღვენარგა ის ღღვენბუღღღა, რაც საუკუნეების განმავლობაში იყო ქართველი ერის, ხაქართველოს ეკონომიკური საფუძველი, რადგან ხაქართველო, უკანასკნელი თოქმის ორასი წლის განმავლობაში, ღღვენმყრობელ-მოვინისჭეგბის კოლონია იყო, რომლის ღღვენ ქართველი გღვენბი აყარეს ჩვენი ერის ბირძველ მიწებიდან და მის აღღვენას უგხო ერგბის მღვენღ-ბი ღღვენასხლეს, რომლის ხუხბი ღღვენხვ იგრძნობა, თუ გნებავთ, ჩვენს აჭხა-გეთსა და შიღა ქართ ღღვენ, ხაიღანგ, იგივე ღღვენმყრობელ-მოვინისჭეგბი-ხამახ-ათახშე მეჭი ქართველობა გამოაქვეეს ახღა - 1993-1998 წღვენში. აწ უკვე ღღვენოუიღღვენელ და ხუვერუნულ ხაქართველოში. რუხეღი, ამყრად, ოხი თუ აჭხაში ექსტრემისჭეგბის ნიღბით მოქმედებს, და, წარმოი-ღღვენეუ "მელიაჭროის"- "მომრიგებლის" რღღვენსაც კი თამამობს ხაქართველოში გაეროს ვიღღვენ.

4.

ამ კონჭექსტში კი ქართველობის ფიბიკური შრომისხაგან თავის არიღღვენა ღღვენმყრობელ-მოვინისჭეგბის იმპერიული, ღღვენყრობითი პოლიტიკის ურთეროი ხერხი იყო და ღღვენჩა, თუ მოვგომნებთ, ხხვა მრავალთა შორის, რომ ბიღვენეკეგბმა - გაანგრეგბეს რა მეღვის რუხეთის კოლონიური პოლიტიკა ხაქარ-თველისა და ქართველი ერის მიმართ - ღღვენოუიღღვენელი ხაქართველოს ღღვენყრო-ბის მღვენღღ, ღღვენყვეღული 1921 წლის 25 თებერვიღღვენ, - ხაქართველოს ბირძვე-ღი მიწები ღღვენურიგებს არაქართველებს, რის ბეღეგად გაგრეღღვენა ხაქართველის

რუხიუკავიის პრინცი, და ეს ბღებოლა იმ ღრის, როვა ქართველებს უვღებო
არ პქიბღათ ხაქართველოში დახაადღებინა ხაღავ მათ ხურღათ.

5.

ეროი მავაღოთი, მრავაღთა მორის: ბოღმევიკი ჟღ-ღრღმღმღ აღნიმღავს თავის
წიგნში -"ბრძოღას ღენიღი წარმართავღა" -, რომ "კიროვი ხერგომულ მოღაღა-
რაკვეზას აწარმოებღა ხომხეთის წარმომადღეღებღთან...აღწერღიღაღანეღებს...ფე-
რიფორიღებს...რამღე ღათომღამღე ღაპარაკიღვ კი არ ხურღათ. ამ მხრივ ააწერ-
ბიღიღანეღე ამხანაღვემღა - განავგრომღს ა.ირენამღე - ღღანავაღავ არ მიმამღეს
ხერგო ორჯიღიკიძებს, რომეღიღვ ხაქართვეღოს, ხაქართვეღოს ხაღათ ფერიფორიღებს,
ქართვეღებოთ ღახახღებულ აღვიღებს, უკამათოღ, უმჭვიკვეთოღ უთომღა აღწერ-
ბიღიღანეღებს, ხომხებღს და ყვეღა მათ, ვინღ ამამღე რამღე პრეფეღმღიას ავხა-
ღებღენ".

6.

ღა შეღეღი? -
ბოღმევიკი ქართვეღების აქტიური მონაწიღეოშით, ღამოუკიღებელი ხაქართვეღ-
ოს 91.100 კვადრატული კიღომეფრის ფერიფორიღღან, ხამჭოთა ხაქართვეღოს
მერღა მხოლოღ 69.700 კვადრატული კიღომეფრი ფარიფორიღა, რომეღთაღან ღენი-
ნმა ღღეღი ნაწიღი გაღახვა თურქებს, ღანარჩეღებოი კი რივენს მიწომღელ ქვეყნ-
ებს ღა ხოჭოი ღა მიხი რეგიონი თვით რუხეთმავ მიოთვისა, თიღებღს რუხეთა ფე-
რიფორიღა აკღღებს.

7.

ამგვარად, გიორგი ღევაშოვ-თემანიძევიღი, - ერთი მხრივ -,უთუოთ, მარღაღა,
როვა ამბობს, რომ რივენი ხაშოგაღოღა "უხამართლოღ ვეზორობღითო", მაღრამ
არაფერს ამბობს იმამღე, რომ ხაქართვეღოში, ქართვეღმა ხაღბმა - ხხრკ-ანი
მომწყვეღულ ხაღბებს მორის - ყვეღამღე მეფაღ იგება ღღემპყრობელ-მოვიღის-
ფებღს იმპერიული ხუხი, რომღის ყვეღამღე ხამინელი ფაქღია, თუ გენღავთ,
ხაქართვეღოს მამინღელ ხამ-მიღიღონ-ნახევაარი მოხახღეღიღან მეორე მხოღლიო
ოში შვიღახი-ათახი ჯარისკავის გაყვანა, რომეღთაღან ნახევაარღე მეფე უკან
აღარ ღამრუნებულა, ე.ო. მეორე მხოღლი ოში ხაქართვეღო მ ღაკარგა ოთახ-
ათახამღე ჯარისკავი, რავ ხაქართვეღოს მოხახღეღობის თავიხებურ გენოციღდაღვ
შეიძღება რიოთვალღს. მეღარგობინათვის: - ამერიკის შერ-
თებულმა მფაფეღმა-მეორე მხოღლი ოში ღაკარგა ხულ 296-ათახი ჯაღსკავი,
ე.ო. ხაქართვეღოში გავიღებოთ უფრო ნაკღებო.

8.

როგორღ ვებღავთ, ბოღმევიკების, რუხი ღღემპყრობელ-მოვიღისფებღს გაღაღამ-
თებღს აღმოფხვრა ხაქართვეღოში - ფიჭიკური შრომის უგულღებულყოფის ხურღომიღ -
პრობღემაა, რომეღიღვ რივენ უნღა გაღავღახოთ, ღა გაღავღახავთ კიღღენ!..

პარღო ინხარღეღი
ღევიღი, 2000 წლის 12 ოქტომბერი

"უფრო აჩუღია იუსოური თავიხუუღების პირობებში, კიღეღე მიღწერ
მღეღიპარღობაში, რაღღან თავიხუუღება არის ვამოწყევა, კანე-
წყავაღელი ღღოღვა, თავიხთავის ხრული კიღეღოღი, მქიძღება,თავი-
ხთავის განწირყავ კი...თავიხუუღება არის ღაპავიღება იუსო-
ური ვამღეღად ღა, ბოღჯარ, კმირულა".

ორე ღეფებრი, ურანევი იხერიკიღი

"...plus difficile de vivre qu'esclave, que la liberté est
application, effort perpétuel, contrôle rigoureux de soi,
sacrifice éventuel... elle est invitation à vivre courageu-
sement et, à l'occasion, héroïquement".

Georges Lefebvre(1874-1959)

გ ა ხ ა ვ ე რ ი რ ი ა მ ა გ რ ა მ

ო ა ქ ო ნ ა

ფრინგ პლაიფგენის გალავნება: "ველურ კავკასიაში"

Die zweiteilige Reportage „Durch den wilden Kaukasus“ (2. Teil Dienstag, 27.40) ist in literarisch-politischer Reisebericht über die- se Region und seine Geschichte. ARD, Mo. 25.12, 22.25; DL 28.12, 22.00

1.

გერმანიის ჭელეხელის პირველი პრიგრამის ღირებულება - ფრინგ პლაიფგენმა - იმეგზაურა კავკასიაში და შექმნა ორ-ნაწილიანი ჭელე-რეპორტაჟი საერთო სა- თაურით "ველურ კავკასიაში", რომელშიც იგი მოგვითხრობს ღვევანღელ მღვამე- რების საქართველოში, ხომხეთში, აზერბაიჯანში მისი ოვალხელეთ, რომლის ღრის ფაქტები, ჩვენი ოვალხელი, იხუა აღწერილი-ნაწვევები, რომ თოქის ღვევანღელიმეჭად რთული პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და ხოციაღური მღვამარეობა კავკასიაში მხოლოდ "ველური კავკასიელები" მრალია და ყველა- ფერ ამამი ღღმეპყრობელ-მოცინისჭები არაფერი მუამი არიან. მავრამ ვალა- პარაკო ფაქტები:

11.

ბაჭონი ფრინგ პლაიფგენი გვეხაუბრება, რომ მან წაიკოხა პეხილი, ღემა, ღერმინჭოვი, პუშკინი თუ ჭოლხეოი "ველური კავკასიის" მესახებ; და მარღად ღილი სიყვარულით ხლიღობს აღწერის ღვევანღელი მღვამარეობა კავკასიაში, რომლის ღრის წინაპლანზეა წამოწული კონფლიქტი აფხაზეთსა და საქართველომ მორის, კონფლიქტი აზერბაიჯანსა და ხომხეთს მორის ყარაბაღში, ჩვერეთის პრობლემა, რაც შეგავებულა მქლე, მავრამ მაინც მესამამისი ღეჭადღეო.

111.

აფხაზეთის პრობლემაზე, მავალითად, იხე ღაპარაკობს რომ თოქის 80-ათხიან ჭომთან, უფრო მუსჭად, აფხაზ ექსტრემისჭეომან კი არ აქვს საქმე საქართვე- ღის, არამედ აფხაზეთი და საქართველო თოქის ორი ხახელმწიფო ერთული იყის, რომლის ღრის ყველაფერი იხეა ახახული, რომ მოთავარი მჭერი აფხაზეთისა და ქართველებისა - რუხეთი - ხაერთოდ არ არის მოხხენებული, თვიო იმ ფაქტის ჩათვლით, რომ ჩვენს ენგურზე რუხის ჯარი ღვას გაერის ვეილით, რომელი თოო-ორილა აფხაზ ექსტრემისჭეს იყენებს აფხაზი და ამიო ქართველი ხელისხ გარღუადი ინჭერელების წინააღმდეგ. რუხები, რუხეთი, ხაერთოდ, ამ გერამ- ნელ გამოხიღილ ყურნაღისჭხათვის არ არხეგობს რიგორც აღეუღობის მუღე კავკა- სიის ამ მხარეში.

1V.

აწაღეურთა აზერბაიჯან-ხომხეთის ურთოერთობის აღწერაც, რომელმც რუხეთი იმავე რიღს თამამობს რიგორც ჩვენს აფხაზეთში: იარაღს აწეღის მხოლოდ ხომხეთს აზერბაიჯანის წინააღმდეგ, რაც კიღეე უფრო ამწვავეებს ყარაბაღის იხეღაც გამწვავებულ მღვამარეობას. ჩვერეთის აღწერისას კი მხოლოდ რუხეთის ჯავმონხები მისჩანს განაღგურებული ქაღაქებისა და ხოფღების ფორზე, რომლის ღრის არაფერი არ არის ნათქვამი არც რუხეთის არმიის გაუმართლებელ სიხა- სჭიკებზე და არც იხღამისჭ-ფუნღამეჭადისჭებზე, რომ ევროპიელით უფრო გაე- ფნის საქმის ნამღვიღ მღვამარეობას ჩრდილოთ კავკასიაში. მავრამ ყველაფერი ამამი ვერ ღვადღანამეღებო თვიო გერმანულ ყურნაღისჭეს, რაღვან ჩვენ გულზე- ხელღაკრებიღი ვართ, რიღა უხეიღი მახობრივი ინფორმაციის რეპორტორები ჩამოღიან საქართველოში, რომლებმაც ხაერთოდ არცკი იღიან რა არის საქართ- ველი, და საქართველის "რუხული პრიშმიო" ხეღავენ, რომლის ღრის ყურაღლები ხენჭრშია არა მოთა რუხთაველი თუ ვაჟა-ფშავება, არამედ რუხი მწერლები თუ პოეჭები, რის შეღეჯია იხ, რომ საქართველო იხ ყოფილა, რაც ღაწერა ღერ- მინჭოვმა, პურკინმა თუ ჭოღხეოი ამ "ველურ კავკასიაში"!..

V.

მარღალია, გამოთქმას "ველურ კავკასია" ფრინგ პლაიფგენი, ახეე ვოქვათ, "სიყვარული ღაპარაკობს", მავრამ იმის ეხ სიყვარული ნაოღად მოხჩანს ამავე ღრის იმამი, რომ ჩვენ - კავკასიელებს - რუხული "მარახი" თუ არა, რუხული ხივიღღამეცია გვეხაჭიროება, რომ იხეე ღამყარღეს წეხრივი კავკასია-

CARTE ÉCONOMIQUE DE LA GÉORGIE

DRESSÉE PAR V. BABET

Échelle 1:1,000,000

Explication des lignes.

- Ligne de l'Étiage.
- Chemin, Montagne, Cours d'eau et lac.
- Chemin de fer.
- Route, Chemin de Commerce.
- Anciennes Frontières de la Russie.
- Frontière de la Géorgie.

LÉGENDE

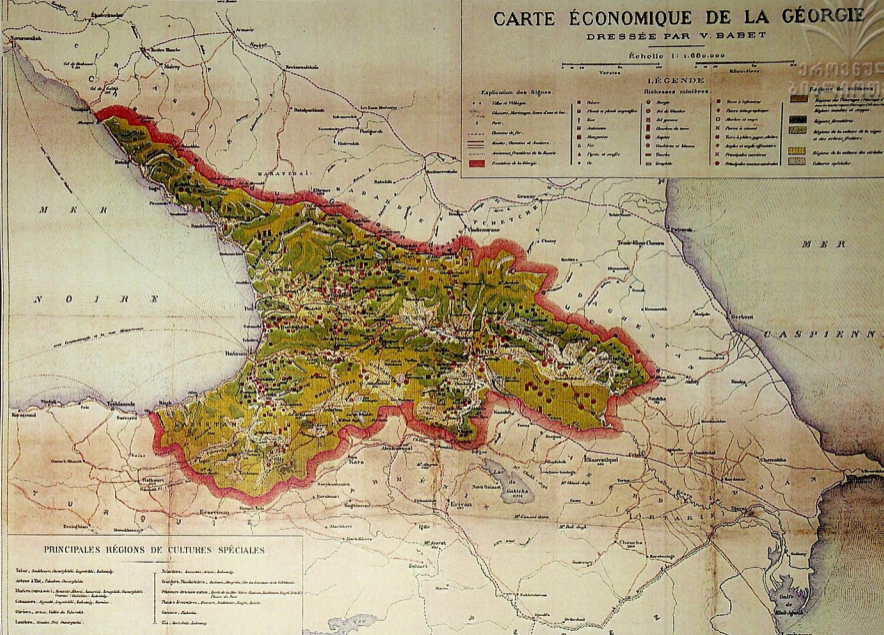
Régions minérales.

- Argile
- Sel de Glaube
- Sel grossier
- Sulfure de fer
- Argente
- Sulfure et bitume
- Soufre
- Sulfure et soufre
- Sulfure
- Sulfure

- Terre à brique
- Pierre lithographique
- Marbre et calcaire
- Pierre à ciment
- Pierre à bâtir rouge et blanche
- Argile et argile effritée
- Pierre à brique
- Pierre à brique
- Pierre à brique
- Pierre à brique

Explication des couleurs.

- Région de Pastourg (Tchougout et Tseret) — vignes, céréales, fruits.
- Région minérale et agricole.
- Région de la culture de la vigne et des céréales, fruits.
- Région de la culture des céréales.
- Culture spéciale.

PRINCIPALES RÉGIONS DE CULTURES SPÉCIALES

Tabor, Ankhou, Abchakh, Agoukhi, Adoukhi	Sakrebulo, Ananous, Anous, Adoukhi
Artsouk et Ili, Fakhour, Abchakh	Goukhi, Nakhchivan, Anous, Abchakh, Ili et Ananous et Ili
Makhouk (Artsouk), Anous, Abchakh, Anous, Agoukhi, Adoukhi	Plaines de la zone nord, Arct et Ili, Anous, Anous, Anous, Agoukhi, Adoukhi
Chakouk, Agoukhi, Agoukhi, Adoukhi, Anous	Plains de la zone
Goukhi, Anous, Tabor et Ili	Colonne - Sakrebulo
Loubkhi, Anous, Anous	Plains de la zone

მი; და წახედავთ, როგორც ჩანს, არა მარტო ფრიც პლიცკენს ეხმობს ის, რასაც კლემი გაიმახის დღეხაც: "დაანაწილე და იმანგონე" კავკასიაში, რომლის ყველაზე უფრო უხინდისი იმპერიული სიმბოლოა კავკასიის ისევ "ვლადიკავკაზად" წოდება, რასაც სიამოვნებით უწოდებენ თავიანთ მთავარ ქალაქს ისევე, რომლებში თვითონ თითქმის გარუსებულნი არიან და შიდა ქარლის ისევე გამოყენებით საქართველოს ამ ძირძველი მიწის ხელში ჩაგდებას დამოკენ.

V1.

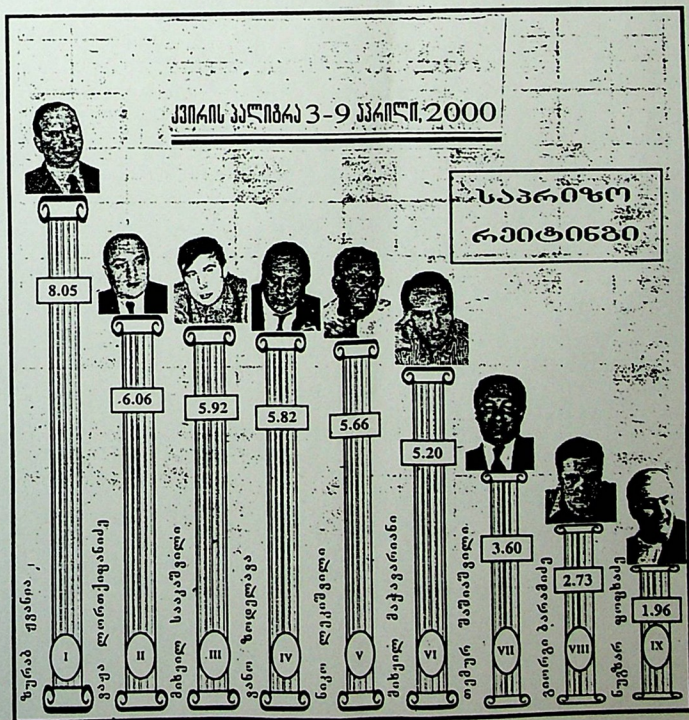
როგორც ვხედავთ, "ველურ კავკასიაში" ჩვენ მიგვეპოვება არც ისე მცირე "ველური" აფხაზი, "ველური" ისი თუ "ველური" ქართული, რომლებიც რუსი ჯარისკაცის ხიმშით დიდიდობენ რუსეთის ისევ გაბატონებას კავკასიაში, რომლის "ბაზაა" საქართველოში რუსეთის სამხედრო ძალები და აფხაზი თუ ისი ექსტრემისტი. ამით აძლევენ ხაზაბს დახვედრულ ყურნაღისებებს ილაპარაკონ "ველურ კავკასიაში", რადგან, თუ გნებავთ, აფხაზეთში იბრძოდენ საქართველოს წინააღმდეგ აფხა.ეთში ჩამოსახლებული სომხებშიც ეს ჩეჩნებშიც კი დიდმპყრობელ-შოკინისებების, ე.ი. რუსეთის მხარეზე.

V11.

მოვისმინე და მნახე რა ფრიც პლიცკენის ორი გადაღება "ველური კავკასიის" შესახებ გერმანიის პირველი პრეზიდენტის გადაღებებში, გაუფიქრე: როგორ უნდა ვიმოქმედო ჩვენ, რომ რაიმე შეგავლენა მოვახდინოთ დემოკრატიული ქვეყნების ისეთ დიდ და პასუხისმგებელ პირებზე, როგორიცაა ფრიც პლიცკენი, რომ შევძლოთ თავის დაღწევა რუსეთის შეგნებულ თუ შეუგნებელი თავყვანის-მცელვისხაგან კავკასიაში?.. თუ დახვედრის დემოკრატიული ქვეყნების მახობრივი ინფორმაციის წარმომადგენლებშიც იმყოფებიან რუსეთის კრემლის შიშის ქვეშე..

კარლი იწახარბიე

მიუნხენი, 2000 წლის 28 დეკემბერი

კუბლიცისტიკა

პროფესორ გურამ შარაძის დაბადების 60 წლისთავი

საქართველოს პარლამენტის მიგრაციისა და უცხოეთში
მცხოვრებ თანამემამულეთა საქმეების კომისიის
თავმჯდომარე

მეზობელი საქართველო

საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო
საპარტიო-კავშირის ორგანიზაცია

საპარტიო-კავშირის ორგანიზაცია

ფორმირებული 1952 წელს - დაშლის შემდეგ 1952 წელს

Chateau de Lerville
10 rue Jules Ferry,
91310 Lerville sur Orge
France

ბავონ პროფესორ გურამ შარაძეს!..
ქ. თბილისი
ილია ჭავჭავაძის გამზირი, ნომ. 15

ძვირფასო გურამ,

ქართული ეროვნული საბჭოს ოფიციალური ორგანოს - 'მეზობელი საქართველო' -
ხარულაქციო კოლეგია, რომლის თანამშრომელი თქვენ პრეზიდენტობა უკვე წლებს
განმავლობაში, ვ ი ლ ც ა ვ თ და ბ ა . ლ ე ბ ი ს 60 წ ლ ი ს
თ ა ვ ს ! ..

დღეს თქვენი დამსახურება ჩვენი სამშობლოს, საქართველოსა და ქართველი
ქონი წინაშე, რის შესაძლების გაშუქებას ჩვენი 'მეზობელი საქართველო'
შეცდომა მიმდინარე წლის საახალწლო ნომერში; დღეს კი გვხვებს ავღნიშნოთ
თქვენი დიდი დამსახურება ქართული პოლიტიკური ემიგრაციის წინაშე: თქვენ
პრეზიდენტობა, შეიძლება ითქვას, ერთადერთი მენეიერი და პუბლიცისტი, რომელ-
მაც ბოლშევიკების 70-წლიანი ბავონობის შემდეგ, ობიექტურად, მიუღწეველად
ანახეთ ქართული პოლიტიკური ემიგრაციის ყოფა-ვხოვრება და გამოჩინო ქარ-
თველ პოლიტიკურ და საზოგადო მოღვაწეთა დამსახურება. თქვენმა მონაწილეობ-
ამ 'მეზობელი საქართველოს' ხარულაქციო კოლეგიაში კი გააფართოვა ჩვენი
ყურნაღის არე, რომლის ერთერთ თვალსაზრისთ მავალითად ვეხსახება სპეციალური
ციკლის შექმნა საქართველოს მხარეების შესახებ, რომლის პირველი სპეციალური
ნომერი მიემდინა 'ჩვენს აჭარას', რომლის მექმნისა და გამოცემის მთავარი
ძალა თქვენ იყავით. 'მეზობელი საქართველოს' მორიგი სპეციალური გამოცემა
-'ჩვენი აფხაზეთი' - კი მომზადების პრეცედენტი; ამით გვხვებს ჩვენი ციკლი
- საქართველოს ისტორიული მხარეები - თანდათანობით შექმნათ და მივაწოდოთ
ჩვენს მკითხველებს. ეს დიდი და საჭირო წამოწყება შესაძლებელი გახდა გან-
ხორციელების გზით წარმატებულიყო სწორედ თქვენი არა მარტო პედაგოგიური,
არამედ შეგნეირული ცოდნა-გამოვლილების წყალობით, რასაც ჩვენ, 'მეზობელი
საქართველოს' ხარულაქციო კოლეგიის წევრები და ამით ჩვენი ყურნაღის მკით-
ხველები შევად აფხაზეთს.

და, ავღნიშნავთ რა დღეს 2000 წლის 17 ოქტომბერს თქვენი დაბადების
60 წლისთავს, გისურვებთ შემდგომ წარმატებებს თქვენს პირად და საზოგადოებ-
რივ ვხოვრებაში!.. მრავალყამიერ!..

ღრმა პატივისცემით, ხარულაქციო
კოლეგიის სახელით,
სერგოი ინსარიძე პარლამენტის
პარტიო-კავშირის, 2000 წლის 17 ოქტომბერი

საუკუნის გარდამავალ ხანაში გახდა ღლი პოლიტიკური მოღვაწე, რადგან იგი პალაუდების ხელში ჩაგდებასთან დაკავშირებით იბრძოდა, რაც განახორციელდა ვიღაც, რიგა 1918 წლის 26 მაისს გამოაცხადდა 'საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი', რის შედეგად საქართველო იხვე გახდა დამოუკიდებელი და ხუვარენუფი ხახვი-მწიფო თოქმის მის იხვორიულ ხაზღერეში.

IV.

ამგვარად, ილია ჭავჭავაძე და ნოე ყორღანიას მრწამსი და მოქმედება საქართველოს, ქართველი ერის, ქართველი ხალხის საუკუნოვან მუღბას აყუნებდა ყოველდღიური პოლიტიკის გენგრში, თუმცა პირველი დღევეცოურად, ხილი მთორე ინდუქციურად მოქმედებდა; და, აგრეთვე, პირველი ხელიხუვლები ხელში ჩაგდების ვარქვე, ხილი მთორე - ხელიხუვლები ხელში ჩაგდებოი გლი-ღობდა დახახუდი მიზნების განხორციელებას. ამდენად, ილია ჭავჭავაძე არის ჩვენი ერის ღლი ხაზოგალი მოღვაწე, ხილი ნოე ყორღანიას არის ჩვენი ერის ღლი პოლიტიკური მოღვაწე, და ამით როგორც ილია ჭავჭავაძე, იხვე ნოე ყორღანიას თავს იყრის, მათს მიმდევარი ჩათვლით, 1918 წლის 26 მაისში.

V.

და ავალემიკოსი გურამ მარაძე ილია ჭავჭავაძის ერთერი თვალხაჩინი მემკვიდრე უნდა ჩათვადოს, რადგან იგი მოქმედებდა და მოქმედებს ინდუქციურად: ზოგადი დებულებებიდან ვამოყავს ვერბი დახვევები, ე.ი. საქართველი, ქართველი ერი, ქართველი ხალხი დვას მისი თორიული და პრავქციული მოქმედების გენგრში. მავალითები ვნებავო? - აი, ზოგიერთი მათგანი:

1. ავალემიკოსი გურამ მარაძის არღომებული ილია ჭავჭავაძის გხოვრებისა და შემოქმედების შეხახვბ - ეს არიხიამნი, დღედა ილია ჭავჭავაძისა, როგორც მწერილისა და ხაზოგალი მოღვაწისა. ეს ბუმბერაში არღომული ვამომგემულია ამიღიხში 1987 წელხა და 1990 წელხს, რივლის პირველხავე ვაწრღე

კვიხთულით: "მამული ხაყვარელი, მენ რღლის აყვავებოი?"
მთორე ჭომში, კი იღიმკიული იღია ამბოხს:
"ქვე მნიშნავს და ერი მზრღის,
მიწერი ჭეგერხა;
ღმერთთან მხხოვის ვღაპარაკობ,
რღმ წავუდღევი წინა ერხა."

VI.

და, ვიმორებ, მთელი ეს ბუმბერაშული არღომული ვაყენოიღია იღია ჭავჭავაძის ხომრძნით, რაც ვერღნობა მისი ახვე ბუმბერაშული პირვენების რაღმას, მის იღიმკიურღმას, რაც მას უფღმას ამღევის თქვას: 'მე გვა მნიშნავს... რღმ წავუდღევი წინა ერხა'. იღია ჭავჭავაძის ამგვარ ვაგღმას უნდა ვუმადლოდო ჩვენ ავალემიკოსი გურამ მარაძეხ.

2. მავრამ გურამის მოქმედების ხხვა ვაქჭეღი 'იღიახემურიას': როგა ჩვენ, ქართველებმა იარღიღ ვი ვამოიყენოთ ერთმანეთის წინადღღეგ, რამაც 1991-92 წღეგ^რ ხაჯნაშე თავის ვუღმინავოერი წერგლი მიადრღია და გობღისი ინგრეტობა, უგურერგმმა (თუ პროვიკაციურგმმა?) თურმე გეგხღი ვაურიხნეს ვინხგანღინე ვამხახურღიას 'ვიღხურ კომხხავგ' და იწვებღდა უნიკალური ბობღიოთუკვა. არ ღურღდა რა თავის ხიგოგხღეხხავ ვი, გურამმა უშუადღ... აწარმოა მოღაპარაკებო. არა მარგო მესხანგრეტთან, რღმ ჩაქრღობისხს წყღოთ ვიღეგ უფრო არ დღემიანენღიათ წიგნები თუ ხელნაწერებო, მიღაპარაკებო აწარმოა აგრეთვე პუგწიხღეგთანავ ვი, რღმ ბოვიოთი ნავგებობა დავბოგად მათი თავამვებული ბღღის ღრღს; და ახე ვადარღინა მუშეგემი თუ კინხური კომკინ ბინღოთოკვა ხრულ ვანადღურგმას.

3. ჩვენს აჭარაში კი ავალემიკოსმა ვურამ მარაძემ ღლი დახმარებო ვაურღო. აჭარის უმადღეხი ხაბჭის თოჯღღმარღეს, 'მაჯღმ ახღან აბამიღეს აჭარის არა მარგო ვუღურღი გხოვრებღს ნორმალურ წარმაროვამო, რაც, რა თქმა უნდა, ვანაპირობა იმ ვაქჭმა, რღმ აჭარის ხელმღღვანეღობა წარმავგემოთ თავი არიღდა მათო იხეთ დავირღხპირგმას, როგინხავ ვქინღდა ადგიღი საქართვეღღს ხხვა რეგიონებში, ვანხაკურთგბოთ აგხავეოხსა და მიდა ქარღღი, რაც, უღავოა, ბავღნი ახღან აბამიღის პრავგმავულ პოღიგკვას უნდა მიეწერიღს, რღმღის დღღამიოთ პრავქციული განხორციელებების მესხადღებღობა, რის შედეგად პოღიგკვა ხელმა შესხადღებღობის ხელღენება.

4. ავალემიკოსი გურამ მარაძის ღლი დახხახურგმმა აგრეთვე საქართვეღღს ღლი პავგრიოგის - მემღე აბამიღის - 120 წღის ხაიოზიღული აღნიშვნა ჩვენხ.

ღედაქაღეკჷ - ობიღისში, რასხე ღეხ - ფუნღამუნჷფიღიშისხა ღა ექსჷრეში-
შის გამოღიღუნჷშისხას - განსაკუთრეღი ღიღი შნიშუნეღიღა ენიჷბა, რაღ-
გან მემღე აბამიბეს ვხეღრეღა. ღა მიღეაწეღიღა შავაღიღის მიმღეშია არა შარ-
ფი ქართუღი ერისაღიღის: 'წურაღენ ფიქრის, აშინღა ის, რიშ ხარწუნეღიღა
ღა ერღუნეღა ერღი ღა იღიღეა...' ღა ღახბენღა: 'მაღიუწიღე სეაღეს ირღი ხარ-
წუნეღიღის ერღის - ქარღვეღი შავაღიღანუღისხა ღა ქარღვეღი ქრღისფიანღების გა-
ღაღიღეღა, შავარღმ. ამაღიღ'. ღა ამას ამბიღღა მეღმღე აბამიბე 1905 წელს, ე.ი.
თოქრღის ერღი სარღუნღის წინაღ მუწურღეღა არა შარფი ქარღვეღი ერღს ერღინუ-
ღი ერღთიღისაღენ რღეღიღიღი რწმენღის ზეღიღი ღა აშიღი შავაღიღის მიმღეში გავ-
ხღა ჰუმანურღიღის ხარღიღღ.

5. შავარღმ აშიღეა არ ვანისახღერეღა იღენი გურაშის 'იღიასღემური' მიქმღეღ-
ბა: შას განსაკუთრეღული ღამსახურეღა მიუბღღეს ქარღვეღი შიღიღიღიღი ემი-
გრაციის ღა აშიღი ქარღვეღი ერღის წინაღე, რაღგან შინ, თუ არა ვღღეღი,
შირღეღა 'გაბღღა' იღენი შიღიღიღიღი ემიგრაციის იბიღექსური რაღიღის აღწე-
რა შის უამრავ სეფიღეში, წერიღღეში თუ წიგნეღეში, რიშეღეშიღი შირღინეღეში
ღახახიათემღიღი იბიღექსურაღ, მიუღღიღაღ, მიუხეღავათ შათი შიღიღიღიღი
მრწამსიღის, ე.ი. გურაშის ვაღამი გენღრღი აყენებს აბამიანს, ღღიღიღეს,
შიღიღიღიღიღი შირღინეღეში, რიშეღიღი იწესი. ხამბიღღის ხიყვარღღიღი: ღა იბრძვის,
მისი შეხამღღეღიღის ფარღღეში, ხამბიღღის თავიღუნეღღისათვის.
6. ღა ღღეს? - ამჯრღაღ, ავალემიღისი გურამ შარაბე ხაქარღვეღის შარღა-
შენღის წერიღი. ღა შარღამენღის მიგრაციისხა ღა უხეღიღიღი მგხიღერღი ქარღვეღ-
ღეღის ურთიღრთიღის კიმიღეღის თავღღიღარღა; ღა ეს განავკირღი არ არღის,
რაღგან, იღენი აბრღი, ისე ინფორმირეღული უხეღიღიღი მგხიღერღე ქარღვეღ-
ღის ყოფა-გხიღერღისხა, რიგრიღეა გურამი, ხეხა არ მიიპიღეღა ღღესღღიღიღი;
ღა განა ეს ღახაფახეღეღი არ არღის?..

VII.

შავარღმ აშიღეა არ მეშიღფარღეღა გურამ გარაღის ძიღვეაწეღი; ეს შხიღღ
მაწიღღა შთეღისხა, რიშეღიღი იღიასღულ სფეროს მიიღეღეს, რაბღღეღი მუფეყვეღებს
მისი ძთეღი გხიღერღა ღა შიღღეაწეღიღა, რიხ შთავარი მფრღიხეში ახეღ სურათს
იბღეა:

- ღაიბაღა 1940 წელს 17 ოქტომბერს; შბიღღეღი - ნინა ბეღეაწიღე ღა სვეერიანე
შარაბე; სოფელი გურაიასთა(იბურღეთის რაღიღის, გურაი),
- შეღღე - სვეღღაღა განარაი; შვიღეღი - ღაშა ღაიბაღა 1965წელს; ფრაღიკულაღ
ღაღიღეა 1948 წელს; გორაგი, ღაიბაღა 1970 წელს; ქაღიბვიღი რუხუღანი, ღაიბაღა
1972 წელს; შვიღიღიღეღი... .
- ღააძთავრა თბიღისის ხახღღემწიღი უნივერსიტიღის ფიღღღიღის ფაკულტეტი
1963 წელს.
- 1966-67 წელღეში იყი თბიღისის ხახღღემწიღი უნივერსიტიღის რუხთავღის კაბი-
ნეღის თანამშრღიღელი.
- 1967-72 წელღეში - ქართული ღიფერაღღრღის ინსტიტუტიღის შენღიღერ-ნანამშრღიღელი.
- 1973-75 წელღეში - სწავღღელი მღიღანი.
- 1975-78 წელღეში - უფროსი შენღიღერ-თანამშრღიღელი.
- 1978-88 წელღეში - ფექსტოღღიღის განმფიღღეღის გამგე.
- 1985-92 წელღეში - ინფორმაციისხა ღა ბიბლიოგრაფიის განყოფიღეღის გამგე.
- 1992 წელღან - ქართული ემიგრანტული მწერღღის განყოფიღეღის გამგე.
- 1992-93 წელღეში - ქართული ღიფარღეღრღის შუღეღეღის ღიღექსური.
- 1994-95 წელღეში - ქართული ემიგრაციის მუღეღეღის ღიღექსური.

VIII.

- შირღეღიღი გურამ შარაღის შთავარი ნამრღეღიღა:
- ხაკანღიღაღი ღიღერღეაღი: თეიღურამ ბავარღიღიღი - რუხთვეღღეღღი(1966 წ.).
  - ხაღღექსური ღიღერღეაღი: თეიღურამ ბავარღიღიღის გხიღერღა ღა ძიღვეაწეღი(1975).
  - "თეიღურამ ბავარღიღიღი" - ორ ფიღღაღ(1972, 1974).
  - შიხაი ბიღი ღა ქართული კულტურა(1978 წ.).
  - შიღღი კიმი ღა ქართული სეამბა(1982 წ.).
  - ვიკარი - ვეფხიხსეფახსნის შთარღეღღეღი(1984 წ.).

XIII.

ვიღევ ბევრის, ბევრის თქმა შეიძლება ავალმციოს გურამ შარაძის ცხოვრებას და მოღვაწეობას, განსაკუთრებით შეგნიერების დარგში, მაგრამ დავკმაყოფილებ ნათქვამით: გურამ შარაძე ეკუთვნის, ამგვარად, ქართული მამულიშვილთა 'ილიახებურ' ოჯახს, და ამით არის პირიგნება, რომელიც 'ბორჯღოძონას' (ახეთქვალ ვოლთი ჩვენ 1991-1992 წლების მიჯნაზე მომქმედე პუგჩინსკებს) კი აწარმოებს მოღაპარაკებას თუ შეხამდებელია რაიმე დღეობის გავითება საქართველისათვის, ქართული ერისათვის; და განა ხვთი აღამიანი, ახეთი აღამიანები-ხაღიღებელი არ არიან?..

XIV.

და ავღნიშნავთ რა პრეტეხორ გურამ შარაძის დაპაღების 60 წლისთავს, ვუსურვეთ მას ბელნიერ და ღღეგრებელ ვაღერებას მის პირად და ხამოგაღღეგრიც ცხოვრებაში!.. მრავალუამიერ!..

კარო იბასარიძე
პარიზი-ღველი, 17.10.2000 წელი

ამშ-ს ახალი პრეზიდენცი ჯორჯ ბუში-შვილი

ამშ-ს ახალი პრეზიდენცი ჯორჯ ბუში-შვილი

ამერიკის შეერთებული შტატების 43-ე პრეზიდენცია ჯორჯ ვ. ბუში, შვილი ამშ-ს ყოფილი პრეზიდენცის ჯორჯ ბუშისა.

მთუხელავთ ხანამართლებების ხვედასხვეა გაღაწყვეტილებებისა, ბაღში რჩება 2000 წლის 26 ნოემბერს გამოცხალეული ღღეგიაღერი შეღეგი არჩენებინა შტატ ფლორიდაში, რომლის თანახმად ჯორჯ ბუშია მიიღო 537 მეტი ხმა ფლორიდას შტატში აღ გორთან შეღარებით, და ამით ფლორიდას შტატის პრეზიდენცის ამრჩეველთა დღეგავაგების მხარდაჭერა, რის ბღეგად ჯორჯ ბუში უკვე ამშ-ს 43-ე პრეზიდენცია, რომელიც დაფიცებულ იქნება 2001 პირველი წლის 20 იანვარს ამშ-ს კონსტიტუციაზე.

2000 წლის 7 ნოემბერს, ამშ-ს პრეზიდენცთან ერთად, არჩეულ იქნა აგრეთვე ამშ-ს კონგრესის წარმომადგენლობითი პალატის დეპუტატები, რომლის თანახმად რესპუბლიკურ პარტიას ჰყავს 221 დეპუტატი, ხოლო დემოკრატიული პარტიას 211 დეპუტატი. ამშ-ს კონგრესის ხენაგში კი რესპუბლიკელებსა და დემოკრატებს ჰყავთ ოთრმოგდაათ-ოთრმოგდაათი ხენაგორი ოთრთუღებს, ხუღ ხენაგის 100 ხენაგორიღან. ხმების ამგვარი თანამართობის ღრის კი გაღამწყვეტია ამშ-ს ვიღე-პრეზიდენცის ხმა, რომელიც ხენაგის ხელმძღვანელია და ამით ახ-შეერთე ხმის მფლობელია. რიგორც ვხეღავთ, ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენცისა და კონგრესის არჩენებინას ამომრჩეველები-ოთრქობ გაიყო ორ თოქმის თანამართ ბანავად, თუმცა კონგრესის ორივე პალატა რესპუბლიკედ უმრავლესობის ხელში. და თვით პრეზიდენცი რესპუბლიკელია - ჯორჯ ბუში ახალგაზრდა.

მაგრამ აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ეღ გორმა, დემოკრატიული პარტიის ხაპრეზიდენცი კანდიდატმა, 7 ნოემბრის არჩენებში მიიღო უფრო მეტი ხმა, ვიღვე გორჯ ბუში-ახალგაზრდამ. ეღ გორმა მიიღო ხუღ 50 996 116 ხმა, ბუშია კი - 50 456 169 ხმა, ე.ი. 54 447 ხმით ნაკლები, მაგრამ მაინც არჩეულ იქნა პრეზიდენტად, რადგან ბუშია მეტი ამომრჩეველი დღეგავაგები მიიხმრა.

ჩვენ, ქართველებამ, საქართველომ ვიქინით იმელი, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ახალი პრეზიდენცი - ჯორჯ ბუში - უფრო ენერგულია განაგრძობს ამშ-ს აწ ყოფილი პრეზიდენცის - ბიღ კლინტონის - პოლიტიკას ხაქართველის მიმართ, და უფრო ხელს შეგვიწყობს ხაქართველის ფერიგორიული მოღიანობის იხევე-აღღეგენაში - აფხაზეთისა და შიღ ქართლში.

კ.ი., "მგ", 15.12.2000 წ.

"პუმი ხუცელთა არა არის"

"უმიძროების ექსპერტი მშვიდნაევ ბრეჟნევი"

ამმ-ს ახალი პრეზიდენტის ამოცანების შესახებ

მეორე ამერიკულ ხაუკუნეში და მშვიდობიანობის

შესახებ ახლი აღმოსავლეთში" -

- ახელი ხათური და ქვეხათური ქაქუცა ინტერვიუს მშვიდნაევ ბრეჟნევი-სთან, რომელიც გამოქვეყნებულია გერმანულ ღილ ყურნადში - "ღერ მნიველ" (1-2001 წელი):

ბრეჟნევი 72 წლისა და ღიბადა ვარძადაში (პოლონეთი) როგორც ღიპოდაცხის ვაჟიშვილი. იგი ხწავლიდა პარვარდის კოლეჯში და იყო ამმ-ს ღემოკარაფიული პარტისის პრეზიდენტიშვიბის მრჩეველი ღინ კენელიდან დაწყებული იხე, როგორც პენრი კიხინჯური რეხპუბლიკური პარტისის პრეზიდენტიშვიბის ღიბი კარტერისა, რომელმაც პენრი კიხინჯური ღანიშნა, 1976 წელს, უროვნული უმიძროების მრჩეველად. მაგრამ მშვიდნაევ ბრეჟნევიმ არახილეს არ ახაფივა პენრი კიხინჯურს მიბი ღაძაბულიბის განმუხტვის პოლიტიკა მოხკოვის მიმარს.

აი, ხრული შინაარსი მშვიდნაევ ბრეჟნევი-ს ინტერვიუსა:

შნიველ: თქვენ ამმ-ი დაახახიათუ როგორც ახალი ჟიბის პეგემიბური რილის მეხსრულეღიხა, რომლის ღრბს მხიღლიბს ღილი ნაწილიშვილი მრჩეველია ვაშინჯუნის პოლიტიკური ხელმძღვანელებიბის უფრო ეს ამოცანა რამღენიშვი ბიბრის ღილი არის ამმ-ს ახალი მოაერობისათვის?

ბრეჟნევი: ამმ-ს ახალ მოაერობას არჩეველი არ აქვს. მან უნდა ვაღიბარბს ეს რილი მეძღებს ამას თუ არა. ამმ იმყოვება ამ მღემოკარაფიბიში, და ყოველმა ახალ მოაერობამ უნდა შეახრულის ეს ვაღებულება, რახამ მას რეაღ-ბა ავაღებს.

შნიველ: არჩეველების პერიოღში ბუში ღაპარაკობდა იხე თიოქის მას ხურდა ამმ-ს რილი, როგორც მხიღლი პოლიტიკისა. შეეძღუდა.

ბრეჟნევი: არჩეველების ღრბს ყოველთვის აქვს აღიღი ვაღაქარბებას. მე არ ვფიქრობ, რომ ბუში ამმ-ს ვაღებულებას მხიღლი მასმშაბიბი მეხბღუდავს. მეიღღება მას ხურს უფრო ზუხუღად გაიანგარიბის რომელი ხაშუაღე-ბაა უკოეხი არახამხეღერი ხახიათის ხაკიბების მოხაგვარებ-ღად. ახალი მოაერობა შეეღად ჟრბხიღად აწინაღწრის ხაშხეღრი ბაღა არ გაბი-ყუნბს, რიგა შეხაბღებღია მშვიღლიბიანობის შენარჩუნებში ხაშაღებების გა-მიყენება. მაგაღიღად, ღახმარება უფროკარაფიული რგანიბაღღებბის შესაქმნეღად, რიგა ხახეღმწიღებბი ინგრევიან, და ხხვა პბისმაგვარ მღემოკარაფიბიში.

შნიველ: რუხეთის პრეზიდენტიშვი ვაღიღემერ პუტიშვი იბიგაბურა რიღიღიუ კოვეამი და კუბამი - ამმ-ს ნიბიღ მღერ ქვეყნეშში. ეს ხაშიბია ამერიკიხათვის?

ბრეჟნევი: ეს არის მხიღლი ღაქეველი ექსპერტიშვილი, ამ ვიღიღებში მე ვარ ვაღიღად ხახარბიღად ვაანგარიბებ უფროკარაფიის კიხინჯურს უნდა იუბრბს პუტიშვი ბიკავბიღებში?

შნიველ: რინეოთან, მაგაღიღად, თუ ირახთან.

ბრეჟნევი: აქ ვი ხაკიბიბავია რა უნდა მიხევე ამან რუხეთს? აღიანხხს რინეოთან ექნებღდა იბ მნიბვენეღბა, რომ რუხეთი ვახეღბიღა ხუხე პარტისიი რიღერი და ღინამიური მეშბიღიხა. ამახარდა რინეოის უმარ-მაშარი მოხახეღბის კინევენჯრაღია უხაშღერება პირღაპირ რუხეთის პირეულ აღმოსავლეთს, რომელიც უფრიღაუფრი ვაღიღერება მოხახეღბიხავან. აქ რუხეთი ვერაუჯრს მოიგებს.

შნიველ: და ამმ-ს მიწინააღმღევე ირანი?

ბრეჟნევი: აღიანხი ირახთან არაფერს არ მოუცანს რუხეთის ამმ-ს ვაღიბიანე-ბის გარდა. ეს ხი მხერაფევიბა არ არის...

შნიველ: ...მაგრამ მეიღღება ვღა, ამმ-ს უპირაფევიბის წინააღმღევე რაიბე გააკოეობს?

ბრყუინსკი: ხიზღელეა. რაგომ არის ამაჲ ახე უჩიარაჲნი? იმიჯომ, რამ მთელი მხოვლით ეკონომიკური ლიკვიდირება; უცხნილოგურად განახლებიხ წყარი და ხამხერი თვალხაზრინით ერთაღერით გლობალური ძალა. და კულტურულად ღე კი - რაგ არ უნდა იფიქროს ამერიკიხ მახობრივი კულტურეხ მუხახებ - ამაჲ წარმოდგენილად წარმდგახია. ყველაჲერი ეს ამაჲ-ხ აძლევხ გლობალური პოლიტიკური ზეგავლენიხ ხამუალებახ. რა შეუძლია აჲ ჩინეთხა და ირანხ ხახწარმუეღახ?

პიკველ: და ეს ძალა ხინამღვიღელი ხამიშრომეხ ქვეშარ არიხ?

ბრყუინსკი: ხანამღე იხინი გოხხლები არიან, რომლებხაგ შეუძლიათ ამ ინჲერეცუხ წაკიხთვა, ამაჲ ღარჩივა მხოვლოძალად ნომერი პირველი.

პიკველ: მაშინ წინ: მეორე ამერიკული ხაუკუნიხაკენ.

ბრყუინსკი: ხელ გოგა ჩვენ ვიწყებო ახად ამერიკულ ხაუკუნეხ; მუხამღებელია ჩვენ ამ ხაუკუნეჲევერ ღევათაჲერებო. ხად არიან, ხელ გოგა, მოქიშქეხი მომავალი თაობეხიხა? ინლოთი? - შეუძლებელია. ჩინეთი? - ახეთივე ჭეშმითაგ რამ განვიითარლებ ჩინეთი, იგი 20 წელიწადში იხვე იქნება ღარიბი ქვეყანა. იაპონია? - არ არიხ ხერიშული მემუიშრებელი. ერთაღერით გამომწვევად შეიძლება წარმოვიღვიროთ: ევროპა...

პიკველ: ...თუ ეს ძველი კონჲინენტი პოლიტიკურად და ხამხერი თვალხაზრინით გაერთიანებახ შეძლებხ.

ბრყუინსკი: არ არხებოხ ახად "თუგ" კი. ევროპა უძრადღე ვერ გაერთიანდება იმღეხად, რამ ამაჲ გამოიწეოხ. ერთაღერით ძალად, რამღეხაგ შეუძლია წაართვახ ამაჲ-ხ გლობალური ხელმძღვანელხ როლი, ვართ თვითონ ჩვენ. თუ ამერიკიხ ხადხ მიწყინდება ეს ჭუნქეხა და ხიხულელი თუ თვითღანგრევიით ძალი მიხ ხაზღერებში ჩაკეჭება, მაშინ შეიძლება ეს მიხლებ.

პიკველ: როგორ უნდა მოქეცეხ ზუში ინუა მეორეხარისხოვან ძალახ, როგორცაა რუხეთი?

ბრყუინსკი: რუხეთიხ ელიჯამ თანღთანშით უნდა შეიგინე, რამ რუხეთიხათვიხ ერთაღერით მუხაბამიხი არჩევანია - გახლებ ევროპიხ ერთი ნაწილი, ნაწილი უფრი ღლი ევროპითური ხიხეხიხა. ამიხათვიხ ჩვენ უნდა შექეცნათ წინაპირებში. თუ რუხეთი ხხვაგვარ გაღაწყვეტილებახ მიღლებხ, მაშინ იგი მოქეცევა კონფლიქტეხიხ ხამიშრომეხაში მიხ ხამხრეთ ხაზღერებთან, ხადღე 200 მიღლინი მაშადიანეში გხობიანე. და ღღრე თუ გვიან რუხეთხ გამოიწვევხ ჩინეთი, მიხი მიღიარ-ნახევერი მიხახელითი და უკვე ღღეხ ხამჲერ უფრი ძლიერი ეკონომიკით.

პიკველ: როგორ შეუძლია ამაჲ-ხ ზეგავლენა მოახლენიხ ამ პრიგეხზე?

ბრყუინსკი: ჩვენ უნდა გავაჲართოთ ევროპა, რომღიხ ღრიხ გაჲართობული უნდა იქნახ ევროპიხ კავშირი და ნაჲო. არ უნდა არხეობღებხ ნაგრიხფერი ზონა ევროპახა და რუხეთი შირიხ, და ჩვენ ამახიბამი რუხეთი უნდა უჭიკოთ მეოგვიერთეხ ჩვენ, თუ მიხი ხრული გაწეერიანება არ არიხ ხახურველი.

პიკველ: თქვენ ღღეხ ევროპაში მეჭად მგირე რაღღენიბიხ მეგობრებხ იპოვით, რომღებოგ ღათახმღებოიან ევროკავშირიხ გაჲართობამე აღმოხავლეთო.

ბრყუინსკი: მაგრამ ეს არიხ ჩვენი ხაუთარტი იწეერეხები, ამგვარი არჩევანი გრქინღეხ. ხხვა რა უნდა გავაკეთოთ? კვღელი პოღენთიხ, თეგრეთიხ და ხღივაკიხი ხამღერებეხი გახწერიე ვეგოთ? ეს არ არიხ კარგი ღღეა. ეს არ არიხ აგრეთვე კარგი ღღეა უკრაინელებახა და რუხებხ უთხრათ თქვენ არ ხართ ევროპიღები. უფრი მეჭო აშრია იმამი თუ ვიჭყვიო: თუ თქვენ ღემკრახლოღ, მოღერულ ხამოგაღებახ აამენებო და ნამღვიღად ევროპა გხურა, მაშინ კუთლი იყიხ თქვენი მოზრდანება - ამიხი წინაპირობაა, თქვე შეწყვეღეღახაღებეხი გაწყვეთ. როგორგ ეს მიხდა ჩეჩენეთში. თქვენ არ შეგიძლიათ თქვენი იმპერიული მოამიძავლიბა ევროპაში მოიჭანო.

პიკველ: არიხ პუტინი იხეთი ხელმძღვანელი, რომღიღე ახეთ გვახ ღადაგებოდა?

ბრყუინსკი: პუტინი ეკუთენიხ გარღამავად თაობახ. იხ არიხ ხამჲოთა წარხული შრიღეჲე რუხეთში, რომღიღე უკვე არ არიხ ხამჲოური. იხ არიხ თოქეხიხ კლახიკური ხამჲოთა ხელმძღვანელი: მიხი მამუა იგავდა ჲერ ღენიხხა და შემღეგ ხეღიხხ; მამამიხი იყი კომპარტეხიხი წეერი და ხღიეხარი. პუტინიხ მემღგომი თაობა, პიხე-ვა-გე-მუ-თაობა იქნება ევროპიული. მაგრამ მხიღღე მაშინ, თუ ჩვენ მათ კი არ ვაქებო და, როგორგ მაგალითად ჩეჩენეთი, ყველაჲერი ვაპაჲევიებო. ამიხ ჩვენ ვაჩერებო ხამჲირი გარღაქმნახ.

პიკეტაჲ: ამგვარად, ხაჭირა ხიმკაგერე?

პრეკერინსკი: მაგრამ ჩვენ ჩვენი ხაკუთარი შევლომეზიგ უნდა ვამოვასწროთ.

ყაღბი იყი, მავალითად, რუხეთობისაგან იმის მოხილვან, ჯერ კიდევ ახად კონსტრუქციამდე და ახად ხამართლის ხიხუვამდე ხამაჰრი შეურენობა: შე-
მოკლე: ამით ჩვენ მხილდ შეურყვით ხელი კლავტორაჲგის მექმნას.

პიკეტაჲ: მუშა წამოჭრა აგრეთვე უჰრი მკაცრი ღამოკიდებულეზის მექმნა ჩინე-
თის მიმართ. ხამართლიანად?

პრეკერინსკი: ეს იყი ხაარჩვენი რეჰორიკა. მე არ მუქრა, რომ ჩინეთი არის

უკვე ამა-ხ ხყრაჲგოელი პარტნიერი. ჩინეთი ამხამანადე უშუიო არ არის არგმორინაადმდეგე და არგ მოქიმე. ამერიკა-ჩინეთის დაახლოვანა შე-
ლის ჩვენს ინჲრეხებეში; ამიჲგომ ჩვენ შევიარჩუნებთ ჩვენს "ეროი-ჩინეთის" პოლიტიკას. შეიძლება ჩვენ მივაწოდოთ ფრამობას მეჲგი იარაღი, ვიღრე ეს ჩინეთს მოხწინს. მაგრამ ვაგოიღობი ნაკლებს, ვიღრე ამას ფრამიღებეში მო-
ახოვენ.

პიკეტაჲ: უთუო მუმი პირველ წუთებში თურ ხახღბი ღადგება კრევიტჲის წინა-
შე იხრადება და პადეხინელებს შორის. რა უნდა ვაკეთოთ მან ხხვა-
გვარად, რახან ვლიწინი აკუოებდა?

პრეკერინსკი: შეხამდეშლია აგრეთვე იხიგ, რომ მუშის ღადეჲგებამდე ხელმეკრე-
ლებას შეეწერიოს ხელი. არივე მხარის პოზიციები იხე ახლობა ურ-
მანეთთან. თუ იხრადეი შედეგება ენიზრადე გოჲა ღამობაშე წავიღეს პადეხინ-
ნელებს მიმართ და უკვე აღიარებულ "აღმინისყრაგიულ კონჲრალ ადამხავდოთ
იერუხადიმიხა", დეკლარობი მნიშვნელოვან ვამოქმნას - "ხუვერენობას" - იხ-
მარხე. ყველაფერი წახეიგში იქნებოდა.

პიკეტაჲ: ფოქრობა თქვენ, რომ იხრადელი უარს იჲყვიხ "მარადელად ვაუყვოდელი
ქალაქის" გენებაშე?

პრეკერინსკი: ეს ხიძ უკვე მიხდა. როგა იხრადელს პრემიერმინისყრაბა ბარაკმა
ადამხავდოთ იერუხადიმიხ ადმინისყრაგიულ კონჲრალშე იღამარაკვა,
რომელშიგ მოქვედლია ქრისტიანული და მამადლიანური ნაწილები შეველი ქალაქიხა,
მამინ უარი თქვა ამგვარ მოხილვანზე.

პიკეტაჲ: რა იქნება პირველი კრიზისი მუშისათვის?

პრეკერინსკი: მახში მოქვეგვა იგი თუ ყაღბ ხიგნალებს ვაუგაჲენის პუწინს მიხი
პოლიტიკის მეხახებ ხაქაროვედოს მიმართ. მარადელი, რომელმაც

ახე შეერი ვაკეთოა გერმანიის ვაერთიანებისათვის, ღდახ ნამდელიად შეწიღის
ქვეშ. რუხებმა მოიხიბვეს ხაქაროვედოს ჲერიჰორიღან ოში უწარმოებინათ
ჩერენეთის წინააღმდეგ. რუხებმა იმითაც კი ღადმუქრა ხაქაროვედოს ნაგობის
მიწიღება შეურყვითა. ამას ვააწინა კრიზისის პოჲენეიღელი.

პიკეტაჲ: ახად პრემიერენჲს ხურს აგრეთვე ბრძოლის გაძღერება ჲერიოზმის
წინააღმდეგ.

პრეკერინსკი: ამ თემახთან ღაკავშირებოთ მე ხეღად ირმაგ ხამიპროგნას ამერი-
კული ხამოვადოლებისათვის. მამმა ჲერიოზმის წინააღმდეგ ვამოინ-
ვია ირავინიღური პარანია, რაც ვანხაკუთრებოთ ხამიძ ხახეს ღებულეზს, როგა
იხ ღაკავშირებულია წერ-უღვამიან მამადლიანთან. ეს ხლება ხერიოზულე ხოგია-
ღური პრიბლება.

ამახთან კავშირშია ახვეე ირავინიღური ხურვილი ამხიღუჲერი უშირ-
ეზიხადი. ამერიკულეშმა ბილხლამიღის უნდა შეიგინს, რომ ახად ხაკუვენში
იხიხი იხვეე შეიძლება ვახღენ მხხვერპლი, როგორც ყოველი ხადი მხოლოდში.
პიკეტაჲ: რაკეჲებისაგან თავღავვის ხიხუვამა, რომღის მექმნა მუშის ხურს, არის
ახელი მოხწრაგება ხრული უშირეოებისაკენ?

პრეკერინსკი: ახელი პრეჲიხიათვის მიძვიხ მიმგემი იყი, უთუოთ, ხრული უშირ-
მის მიღრევა. მაგრამ თუ ჩვენ რაკეჲებისაგან თავღავვის იღვას

არა ღღვენადელი, არამედ გრჲედვლიანნი პერჲექტივი ვანვიხიღავთ, მამინ
შეიძლება ვარღამახთან ვექქმნახემე. ღამოკიდებულეშამ ხყრაჲგოელ იარა-
ღებისადმი, მეგვალის ხაქრო ღამოკიდებულეშამ თავღავვიოთ იარადეზიხადი,
რახან ამრი ექნება.

პიკეტაჲ: რაკეჲების თავღავვის ხიხუვამა, ვამიღის, შეიქმნება?

ბრყეყინსკი: უთუთ იხე არა, როგორც ღღეხა განმარახული: მიჩვეუებოთ მიძის ბაბაშე ამმ-შე, ჩრდილოეთი კორეიდან, ერაყიდან ან მეხამე რომე-ლიმე ქვეყნიდან. ეს არის ხწირღღაბხურღღელი მიძი. რომელი ქვეყანა, რომელი ხელმძღვანელი, თუთი გაგიყებული ღიქჭაჭორი ღახარჯელა მჭიარღღოთ ღღღღანს, რომ ერთი რაკეჭა, მიხი აჭომური ბირთუთი შექმნახ და ამმ-ს ეხროღღო? ეს იქნე-ბოღღა გარანჭი იმიხა, რომ ექვეს ხაათმი ეს ქვეყანა განადგურებულ იქნეღღა.

მპიგელ: ამმ-ს ახალი მთავრობა იძუიათად იხე ხვეპვიკურად არ ყოფიღღა განხი-ღღღღელი, როგორც ბუმიხ ახალი მთავრობა. ეს ინჭვრინავიონადღღერი ექვი ხიმ არ გაუჭირვეს ცხიერებას ბუმს?

ბრყეყინსკი: პირიქით, ამგვარ ხვეპვიგობს უკრაჭვეხობა ექნეს - ბუმიხათოხი. ყვეღღა განცვიჭრებული ღარჩეღღა, რომ იხ არ არის იხეთი, როგორხავ მახ მთელი მსოფლიო ზღღავს. იხ, ეინგ მის მიწინააღმღღეგებე იმარჯვეს და მიხი პახუხიხმგებლობით რვა წელიწადს მმვიღღობიანობა ზღღა კთოიღღელიღღახ უბრუნვეღღ-ჰყოჭს, იხ არ შეიძღღება ხუღღელი იყის.

მპიგელ: ღაამარცხა მან ეღ გორი?

ბრყეყინსკი: ეღ გორს შეეძღღო ბუმის ღამარცხება, მაგრამ ვერ შეხბღღო. იმ შემ-ოხვეუაშიღღე კი, რომ ახღღა ახალი შეღღეგები გამიჩნღღეს, ესეღ არაჭვრის არ ნიშნავს. ბუმი არის გამარჯვებული.

აი, ხრული ჭექსჭი ინჭვრევიხა, რომელიც მიხეღღა ღღღი გერმანული ყურნაღღის - "მპიგელ-ის" - კორეხნღღენჭებს ამმ-ს პრეზიდენჭის ყოფიღღა მარჯვეღღა - ბრყეყინსკი ამმ-ს ბუმის მთავრობის პოღღიჭიკის შეხახებ.

მზიგნიეუ ბრყეყინსკის ამ ინჭვრეჭჭი. ჩვენთვიღღს, ქართულღღებიათოღღეს, ხაქარ-თელიხათოხის განხაკუთრებოთ ხაყურადღღებოთ მიხი მუხელღღეღა ბუმიხს და პუჭი-ნის ურთოეროთიხის შეხახებ ხაქართუღღის ხაყურადღღე: ბუმმა, ბრყეყინსკის აზრით, შეგავღღენა უნღღა მოახღღინის ვღღაღიმერ პუჭინგე, რომ ამ უკანახკენღღეღა ხელი აიღღოს ხაქართუღღეღა და ამით ეღუარღღ შეეარღღნაძიღღს შეწიღღაბე, რაც იქნეზოღღა აფხაზუთიხა და მიღღა ქართღღის და ამით ქართული ღღღოღღეღღის თავოანთ ხახღღ-კარმი ღღღრუნეღღის მოგვარება, რაც - თავის მხრივ - ხელს შეუწყობღღა ღღაბბუ-ღღი მღღიმარეობის განმუხჭყევახ კეკეახიის რეგოზნი. ეს იქნეზოღღა, ბრყეყინსკის აზრით, ხახარგებღღი თუთი რუხუთიხათოხიხავს.

კ.ი., "მპიგელ", 1-2001 წელი, გვ.104-105.

საქართველო

ერთობა მრავალფეროვნებაში

აოლითიქა არის არა გარემო შესაღღეღლოოხი
 ხლოვნება, არაშეღღ აგრეთვე ხლოვნება
 საჭირო შესაღღეღელი გახღღო

ქრისტიანული ეკლესიის შეხახებ

გერმანიის აღიარებული ყურნალის - 'შვიგელ' - 2000 წლის მეორე ნომერში, კომენტატორი ქრისტეანული ეკლესიის შეხახებ, სხვათა შორის, წერს:

'...პუტინისათვის ჩეჩნეთის ომი არის უფრო მეტი, ვიდრე ანტიფეროის წინააღმდეგ ბრძოლა; მისი ნამდვილი მოწინააღმდეგე კავკასიაში არის დასავლეთი'.

'1994 წელს შექმნილ იქნა პირველი ნავთობის მოპოვების ხაერთამორის კონსორციუმი, რომლის თანახმად ნავთობის კომპანიებმა ვალდებულება აიღეს თავიანთთავეთ, 2010 წლამდე შვილი მილიარდი ლლარი დააბანონ კავკასიის ნავთობის ათვისებაში... რუსეთი, ახ წელზე მეტი კოლონიზატორი და გენერალური ძალა ამ რეგიონში, მეჭალ აღელვლა'.

'ხაუკუნის ხელშეკრულებით' ამერიკის შეერთებული შტატები არის სფაზილურობის გარანტია კავკასიაში და აშშ-მ ეს რეგიონი აღიარა 'აშშ-ს ეროვნული ინტერესების ზონალ'.

'1999 წლის აპრილში არა მარტო საქართველო და აზერბაიჯანი გამოვილენ ეს-ენ-გეს უშიშროების კავშირიდან, არამელ უშბეკეთის გაყვა მათ'.

'ულილესი დარტყმა მიილ კრემლმა 1999 წლის ნოემბერში, როცა ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ხამიჭზე სფამლომი, თურქეთმა, აზერბაიჯანმა და საქართველომ ხელი მოაწერეს შეთანხმებას - გაყვანილ იქნას მთავარი ნავთბადენი ბაქო-თბილისი-კვიპანი -, რომლის ხელმოწერას ესწრებოლა აშშ-ს პრეზიდენტი ბილ კლინტონი'.

შოკოვის 'გეზავისიბაია გაზეტა' წერლა: 'რუსეთს მეტის დავარტვა არ შეუძლია.. ჩეჩნეთი უნლა იქნას დამვილბული; ამავე ღროს დაროლა უნლა გადილრეს ნაჭობ მორჩილ ქვეყნებზე: საქართველოსა და აზერბაიჯანზე. ეს კი იქნებოლა ახალი გივი ომის დასაწყისი აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის', - დასქენს ქრისტიანული ეკლესია. ('შვიგელ', 2-2000, გვ.116-117).

საქართველო სილნეის ოლიმპიადაზე

ქალაქ სილნი 2000 წელი

2000 წლის სექტემბერ-ოქტომბერში სილნიში (ავსტრალია) ჩაჭარლა ოლიმპიური თამაშები, რომელშიც საქართველომ, როგორც დამოუკილბედი და სუვერენუბა სახელმწიფომ, უკვა მერიჯეარ 1996 წელსა და 2000 წელს მიილ მოაწილეობა.

და თუ საქართველოს ოლიმპიელებმა 1996 წლის ავლანტაში (აშშ) მხილლ ორი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვე სილნიში უკვე ექვსი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს-რაც, ჩვენის აზრით, ღლი წარმატებაა.

მაგრამ, როგორც ჩანს, ოლიმპიური თამაშებშიც არ ყოფილა თავის-უფალი უსამართლო მხახებისაგან, როგორც ეს აღწერილია ანშორ კვირიკაშვილის ცნობაში, რაც გამოქვეყნებულია "საქართველოს რესპუბლიკის" 12 ოქტომბრის ნომერში. განსაკუთრებული აღმუთებას იწვევს მკითხველში მხახის უსამართლო მოპრობა მიჭილავე ელარ კურჭანიბსადმი, რომელიც დაამარცხა არა მონინალმეგემ, არამელ მხახამ, რომელიც უხირცხვილლ უჭერდა მხარს რუსეთის მიჭილავეს მურთაბილევს...და მხახამ "დაამარცხა" კილევ ელარ კურჭანიში.

მაგრამ, დასქენს ანშორ კვირიკაშვილი, გულს ნუ გავიტეხს, დავილლით ათენის ოლიმპიური თამაშებს, რომელშიც ჩაჭარლბა 2004 წელს. ექვსი ბრინჯაოს მედალის მოკება ოლიმპიური თამაშებში, ულავია, ღლი, ღლი წარმატებაა იხეო პაჭარა ქვეყნისათვის, როგორცაა ჩვენი საქართველი.

ჩვენეთი და რუხეთი

რუხეთი და ჩვენეთი

ვლადიმერ პუტინი: '...საქმე ეხება იმას, რომ რუხეთის დამალა ბილი მოვლის'.
('მშვიდელ', 2-2000, 33:119).

ვლადიმერ პუტინი: '...მე ვფიქრობ, ჩვენ ვალდებული ვართ ჩვენი დახვედრული პარტნიორების აშრი აღვიქვათ. ჩვენ დახვეწა უნდა გამოვიყანოთ იმიხაგან, რახან დახვედრული იყუციან'.
(იქვეა, 33:120)

მიხეილ გორბაჩოვი: '...ყური არ უნდა დაუვლოთ იხეთ მიხნებ, როგორცაა აშმ-ს პრეზიდენციის უშიშროების ყოფილი მრჩეველი ზვიგევი ბრეჟნევი: რუხეთი ბილიდაბილი უნდა დაკმაყოფილდეს უფრო ნაკლები როლი და იმ ფერიფორილიქვან დაიხიოს, ხალგებ მხოლოდ ეთნიკური რუხეთი ცხოვრობენო. ეს არის რევაშიხველი, ილიოლიგებული პოლიტიკა. ახე არ შეიძლება რუხეთთან დაპარაკი'.
(იქვეა, 33:123).

გენერალი ვლადიმერ ნუშინი, ნახვოს ხამხელრო კომიხიის თავუღომარე:
'...რუხეთს ჩვენ უნდა მოვხხოვოთ ფერიჩხხვების წინააღმდეგ ბრძოლაში შომიერება დაიგვას'.
('მშვიდელ', 42-1999, 33:193).

ლიტვის პარლამენტი: '...ჩვენეთის ხაკიხში რუხეთის მიმარო ღილი ხახელმწიფობის გულგრილობა ნიშნავს უბრალოდ თანხმობას'.
(იქვეა, 33:193).

იომკა ვიშერი: 'დახვედრული შეუძლია მხოლოდ რუხეთი გააფრახილოს...რუხეთის იზოლაცია ხანქვიებით ყალიბ გზაა. რუხეთი ევროპის ხვაბილერობისა და უშიშროების მნიშვნელოვანი თანაგაღამყუციანია'.
(შგ, 22-23, 1, 2000, 1).

ღირლი რახელ-ჯინხვიანი, ევროპის ხაბჭოს დელევაციის თავუღომარე ჩვენეთში:
'ფერიჩხხვში შეუძლებელია გარდალახულ იქნას ფერიჩხხვო... ყოველი ხახელმწიფო პახუხიხხვებელია მიხი მოქალაქეები დაიგვას ფერიჩხხვან, მაგრამ ღონიხიქვიებისაგან, რომელიც მიმართულია ფერიჩხხვის წინააღმდეგ'.
(შგ, 22-23, 1, 2000, 1).

რულოდ ხიძელი: '...ჩვენები არ არიან პრო-ამერიკელები, მაგრამ ანტირუხები. ვინც მხოლოდ კავკასიის რეგიონში და მის ხვრახვილ არემი დამინებული ამერიკის პეგემინით, ეწინააღმდეგება რუხეთის პეგემინის შეხუხვების ყველ დღას ამ რეგიონში ღილათ უფრულად. ამერიკის გეგმის ხაფუძველია ამ არემი ევრაზიის ხაფრანხპორტო კორილრი...ნავთობხალენი მიღის გაყვანა ბაქოდან კაიპანამდე. არხემობს რუხეთისა და ირანის ხაილუმო ხამხახურების ცნობები: შევარდნაძის მოწინააღმდეგეები და აშერბაიჯანის ყოფილი პრეზიდენტი მუჟალიბოვის მომხრეები დილიბენ როგორ აღკვეთენ ბაქო-კაიპანის ნავთობხალენის განხორციელება უკიდურეს შემხვევაში ხამოჭყუითაც კი'.
(შგ, 24, 1, 2000, 1).

'მშვიდელ', 31-1999 წელი: '...ხაბჭოთა კავშირი, მიხი ხიძელირის უმადლეს წერილზე, მაჭონილდა ახ-შე-ფერი ხალბზე, ღრობ თორმეჭ ზინამი. იმპერიამ, რომელიც მეჭად შეიარაღებული იყო, გაფლანგა მილიარლიბით თანხა, რომ თავი გაღაერჩინა. მაგრამ ბილი იგი გაკოჭრდა და თვითონვე დამალა თავიხითავი'.

„ს ა ლ წ ა ი ყ ვ ა ნ ხ ა ლ ა უ რ ხ ა . . .“

მ ა გ ო წ ე ბ ა

1.

„ვა, სოფელი, რამიგან ხარ, რას გვაბრუნებ, რა ჰნე გჭირხა! ყოელი შენი მონღოლი ნილაგამეა ჩებერ ჭირხა! ხალ წაიყვან ხალაურხა, ხალ აღუფხერი ხალით ძირხა?! მაგრა ღმერთი არ გახწირავხ კახხა, შენგან ვანაწირხა.“

2.

ჩვენი მოთახ ეს სიბრძნე მომაგონდა, როცა, 1999 წლის 16 იანვარს ქედამხროლი ვიდექით აღიომა(აღუქხანდრე) ზალათურიახს, ჩემი მეგობრის ავღამის წინ, სოფელ ჰოფვირხენის(ზავარია, გერმანია) სახაფლაოზე; რომელიც გარდაიცვალა 1995 წელს; და ახლა, მიხი გარდაცვალების სამი წლისთავზე, თავი შევიყარეთ - ექიმმა ვახჭანგ ჩხაიძემ, ქრისტეფორე კირკიჭაძემ და მე მეუღლებითურთ -, რომ პაფივი გვევა ჩვენი მეგობრისათვის, და მის აწ 80-ი წლის მეუღლე ელისაბეთისათვის.

3.

ხალ სოხუმი, ხალაფ ღამბაღა და გაიზარდა ჩვენი აღიომა, და ხალ ჰოფვირხენი(გერმანია), ხალაფ ღაქრძალუღია იგი!.. მეორე მსოფლიო ომი...ფყვეთმა...ოძის ღამთავრება...გამარჯვებულნი და ღამარცხებულნი. ჩვენ კი არც გამარჯვებულნი და არც ღამარცხებულნი ვიყავით, რადგან გამარჯვებულების ხელში ვიძირი გველოდა თუ ღახერიბას გაღაურჩებოლით, ხოლო ღამარცხებულების(გერმანია) ხელში, ხაერთამორისო ორგანიზაციების შეთანხმების თანახმად, "უხამშობლო უფხოღის" = "Heimatloser Ausländer" - ხფაფუხი მოგვანიჭეს, წანწანე შიიერწეშეშე-ხხვადახხვა ხახელმწიფოების ქვეშეღრომით ღაღწიეხ თავი, ჰოგიერწეშეშე კი "უფხოღობის" შენარჩუნება აშკობინეს, და ახეთი გმა ვანელი ჩვენმა აღიომაღამ.

4.

მაგრამ ცხოვრებას თავისი კანონი აქვხ: უნდა იფხრერო; აღამიანხ ცხოვრება მიხჯილი აქვხ, და, ნორმალურიხ, "უხამშობლო" თუ "სამშობლოიან" ქართველობაღამ შეეღაღა ცხოვრების მოწესრიგებას: ცოლი-მეუღლე, შვილები, შვილიშვილები...და აღგიღის არჩევა, ხალაფ ხსურხ "მეორე ხამშობლის" მექმნა, თუ "მეორე ხამშობლო" ხაერთოღ არხეზობხ. "ღელა ერთი გყავხხ", და ვითომ შეხამღებღია "მეორე ღელა-ხამშობლოხ" მიჰოვება?... ახვა თუ იხე, აღიომაღამ, სოხუმის მხვაჯხალ, ზღვის შირახ ვერ აიშენა ხახლი, მაგრამ, ხამაგიერთო, მღინარე ღონაუხ(ღუნაიხ?) ხანაპიროზე შეიძინა "ბუნგაღო"(ერთხართულიანი ხახლი), გაამენა ეშობი ვენახი, ღარგო, ქართული ჭრადიღიის შეხაბამიხალ, ნიგომის ხე; და, ახლა, როცა მის ეშობი ვიყავით, ნიგვზის ძირში ნიგვზიგ კი მოვხიკეთ, რადგან აწ ვენახი და არც ხეხილი მოვლილი არ არიხ, რადგან, ჩვენში რომ იფყვიან ხოღმე, აღიომახ "მეორე თჯახიგ" კჲ "იფხება", მოვლილი არ არიხ,თორემ ნიგვზის ავრეფა რა ღიღი შრომაა?!..

5.

"პირველი ოჯახიხ" ღაფხება კი ღიღმპყრობელ-მოვიინიფების "საქმენი-ხაგმირონიხა", როცა მათ, ღაწყებღი 1991 წლიღან ქართველობის გენოფიღი ღაიწყეხ ჩვენხ აფხაშეთში, რის მეღეგად ქართვეღობა იბუღებღი გახღა ღფოღვიღები თუ ხიშნეში გამხღარყიყვენ ხაკუთარ ხამშობლოში, რაფ გრბღელემა ღღემღე; თუმეღა ჩვენი აღიომახ შვილი უკვე 80-იან წლებში ეფუფრხ მამახ ჰოფ-

ვირხეში და "ახარა მამას": იგი იაღვამი ცხოვრობს, და განუცხალა, რომ "მე რუხი ვარ!", რაც გასაკვირი არ არის, რადგან დღეა ეროვნებით რუხია; და ქართულსაც ხომ შეუძლია საერთოდ, თუ სურს, რუხი გახდეს!?.

6.

აღნიშნულიდან ნათელი ხდება, ხუდ ცოცხა, ნაწილობრივ მაინც, "არ-აღნიშნულიც": აღიომბა ემშალდებოდა, ნახევარი საუკუნის შემდეგ, ემსახა საქართველო, თავისი საყვარელი აფხაზეთი, სოხუმი, ოჯახი, ნათესავები და მოყვრები; მაგრამ ეს იმედი არ გაუმართლდა: მისი კეთილები, მოჭრები, ნათესავები, თუ სიკვდილს გადაურჩენ, უკვე მიმოფანტულია საქართველოს სხვადასხვა რეგიონებში; და ასე გულდაკოდილი აღიომბა მივაბარეთ გერმანიის მიწას ჰოფ-ვირხეში.

7.

ჰოფვირხენი კი საქართველოს სოფელს იმით მოგვაგონებს, რომ წააგავს, ვთქვათ, მდინარე რიონის პირთან, განლაგებულ აწ უკვე ცნობილი სოფლის, ჭყვიძის მდებარეობას, რომლის მეორე მხარე-(სამხრეთით) არც ისე დაბლი-ბი მოსჩანს. ანალოგიურია სოფელ ჰოფვირხენის მდებარეობაც, თუმცა მისი ე.წ-ლი "ინფრასტრუქტურა" საინტერესოა დასავლეთ-ევროპული სტანდარტითაც კი. აღმათ, აღნიშნულ მსვავებდახიმიცომ ვხედავ, რომ ჰოფვირხენი მდინარე ღონაუხ(ღუნაის) ხანაპირთანაა განლაგებული, როგორც ჭყვიძი ჩვენი რიონის პირას, თუმცა ჰოფვირხენს ისეთი დიდი პოეტიკები არ ყოლია, როგორცაა გაღაბქციონი თუ ციციანი.

8.

სამაგიეროთ სოფელ ჰოფვირხენს ვერ შეეფარება ჭყვიძი ინფრასტრუქტურითა და ცივილიზებული ცხოვრების პირობებით: სოფელ ჰოფვირხენში ცხოვრობს ხუდ სამი-ათას-ხუთასი სული; სოფელს გააჩნია ხანიმეში კანალიზაცია, რაც, როგორც ცნობილია, დიდ კამიფლადამანდებს მოითხოვს, ელექტროენერგია, ეკლესია, დაწყებითი სკოლა, "ნაწკაუხი", ე.ი. სოფლის საბჭო და უკვე ხელფასიანი ბურჟოიზური, ე.ი. მამახახლიხი. საქმე იმაშია, რომ "ხელფასიანი ბურჟოიზური" სოფლისათვის დაწინაურებაა, რადგან ამგვარი პრივილეგია მხოლოდ დიდ სოფლებს ენიჭება. ვაჭარა სოფლებს კი ჰყავთ "საპაფიო ბურჟოიზური", რომლებიც უხელფასოა, მაგრამ ისეთივე უფლებებითა და შეგნებით უძღვებიან სოფლის საქონლორყო საქმეებს, როგორც ხელფასიანი ბურჟოიზურები.

9.

ამ შემთხვევაშიც გავიფიქრე, როგორც ყოველთვის, როცა რაიმე საყურადღებოს ვნახავ მხოლოდ დასავლეთ ევროპაში და საქართველოს ასეთი რამ არ გააჩნია: როლის უქენება "საპაფიო მამახახლიხის", "ბერის" თუ "ბურჟოიზურის" უწყება?.. აქ ერთი შენიღობვა:

10.

ნახევარი საუკუნის შემდეგ, ისევ ჩემს მემორიურ სოფელში ვიყავი. დღე მამის, ბაბუა-ბებიათ, ბიკების, საერთოდ, კუმბოურელების სახელდათ მოვილოდე; ვაჭარა ეკლესიაში მამა სერგიმ მთამაგონებული წირვა ჩააჭარა. მაგრამ რა? - კუმბოურე(ვანის რაიონი, იმერეთი, საქართველო) არხად არ ჩანდა ერთად "ერი და ბერი". მამინვე გავიფიქრე: ნუთუ შესაძლებელი არ არის საქართველოს ყველა სოფელში, "ბერის" გვერდით, იღვებს "ერის" წარმომადგენელი "საპაფიო მამახახლიხის" ხახით?..

11.

სოფელი ჰოფვირხენი, როგორც ამ სოფლის დაწინაურება ნათქვამი, ეკუთვნის ქალაქ შახაუხ რაიონს, რომელიც, ზღვის დონედან, 308-450 მეტრის სიმაღლეა განლაგებული მდინარე ღონაუხ ნაპირის გახწვრივ. ჰოფვირხენის მოსახლეობა 3.500 სული ყოფილა, რომლებიც დასაქმებული არიან როგორც სოფლის მეურნე-

ობაში, ისევე პაჭვარ-პაჭვარა ხაწარმობებში პანახეს რეგიონში. თვით ჰოფკირ-ხენი კი, ისე როგორც ბავარიის მთელი ეს ნაწილი, ითვლება საკურორტო ადგილად, სადაც მრავალი დამხვენივლებელი იხვენიებს მთელი წლის განმავლობაში. ჰოფკირხენში მრავალი სახეუმროა, რომლებსაც ერთდროულად შეუძლია მრავალი ჭურისცხის მიღება, როგორც პანსიონებში და სახეუმროებში, ისევე კერძო ბინებსა და სახლებში. ამასგარდა, ჰოფკირხენს გააჩნია "კემპინგი", სადაც ჭურისცხებს შეუძლიათ თავიანთ საცხოვრებელ ავტომობილის დაყენება და მანძი ღამის გათევა. "კემპინგის მოვლანი" უზრუნველყოფილია სურსათ-სანოვაგის მაღაზიებით თუ სანიტარული ინფრასტრუქტურით. ამასგარდა, ჰოფკირ-პანსიონებში ჭურისცხებს ელღებთან ორასამდე ლოგინი გაკრიალებულ ოთახებში საუზმით ან ხრული "პანსიონით", ე.ი. "სძაჭაძით".

12.

ფახეზივ ხელმისაწვლამია თუ მუშა-მოსამსახურეთა თვიურ ხელფასს მივიღებთ მხედველობაში: ერასწარლიანი ოთახი საუზმით ღირს 55 მარკა; ორსწარლიანი ოთახი, ორი სეუმროთ კი - 95 მარკა. ამდენად, ჭურისცხი ჰოფკირხენშიც მი-სახლებობს შემოსავლის წყაროა, რის გამო ჭურისცხებისათვის სხვადასხვა სახის მომსახურება, გაართობა უზრუნველყოფილია წლის ყოველ სეზონში. ჰოფკირხენში არის, მაგალითად, ჭენისხი მოედნები, გამობარი საფურაო აუზი, თეატრალური და სხვა სახის წარმოდგენები გარემონდორზე, ექსკურსიები თუ მეფუჟკერობის სარევებელი ადგილმდებარეობის დათვლიერება. ჰოფკირხენ-შია აგრეთვე, მდინარე ღონაუხს სანაპირისთან, ნავსადგური, საიდანაც ჭურისცხებს შეუძლიათ გემებით მოგზაურობა "სამი მდინარის ქალაქ" პანახესამდე ეს კი. რა თქმა უნდა, ჰოფკირხენში არის "ჭურისცხული ბიურო", სადაც ჭურისცხს შეუძლია საჭირო ინფორმაციის მიღება და მისი სურვილისამებრ, მისი დახვენივების დაეგმვა-განხორციელება.

13.

ჩვენი ყურადღება მიიპყრო, სხვა მრავალ სანახაობასთან ჰოფკირხენში, ე.წ-ღმა "ფუჟკერების ბილიკმა", რომლის დათვლიერება გახეირნებამაა ჰოფკირხენის გარშემო განალაგებულ ფიჭვნარებსა და საბაღაბოებში, ხაიღანაც კარგად მოსჩანს მდინარე ღონაუ, რომლის მარცხენა მხარეს მდებარეობს ჰილგკირხენი. "მეფუჟკერების სამოსწავლო ბილიკს" უწოდებენ ამ სანახაობას, რომლის დათვლიერებისაბ ბევრი ახალი რამ გავიგეთ მეფუჟკერობის, სოფლის მეურნეობის ამ მეჭად სახარგებლო დარგისა და თვით ფუჟკერების მე-სახებ: ათი ფუჟკარი თურმე იწონის სულ ერთ გრამს; ერთი ფუჟკარი ორ წუთში მიფრინავს ერთი კილომეტრის მანძილზე; ერთი ფუჟკარი, მთელს მის ხილ ცოცხლში, მიფრინავს რვა-ათას კილომეტრს; ერთი კილოგრამ ოთხს ქმნის მთელი ხიციციხის განმავლობაში ოთახის ფუჟკარი; და აქ გამახსენდა ერთი ჭეღვეონით გასაუბრება ერთ ფრანგსა და ერთ ქართველს შორის:

14.

პარიზში, საქართველოს საელჩოში, ჩვენი კონსული ჭეღვეონით ელაპარაკებოდა ერთ ფრანგს, რომელსაც უნდოდა ქანჯრულ-ფუჟკრებს შექმნა საქართველოში და მისი საფრანგეთში გაშენება. ამან მომცა ბიძგი გამეგო თუ ე.წ-ღ "ქართული ფუჟკარი" საერთოდ არსებობდა, და რა უნარჩინობა გააჩნია მას ისეთი, რომ შორეული ფრანგი მეფუჟკრეს კი ცილობს მის გამენებას საფრანგეთში. "ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის" მეშვეობით, გავიგეთ, რომ ქართული ჯიშის ფუჟკარი თურმე მარდა არსებობს და მისი უპირატესობა ყოფილა "...გრძელი ხორთუმი, რაც საშუალებას აძლევს მას ამოწოვოს ნეჭვარი სხვა ფუჟკრებისთვის მიუწვლემელ ყვავილიდან". გამიკვირდა მხოლოდ ის, რომ ჩემს სოფელში (კუმუბოური, ვანის რაიონი, იმერეთი, საქართველო) სავსეა მკერი და ელის ბუჩქები, რომლებიც როცა გაზაფხულზე აყვავდებიან მაღლებებსა და გორაკებს ყვითლ(ელი) ან იისფერად(მკერი) აქვეყნებ ხილზე; და,

მიუხედავად ამისა, კუმბოურზე ჩემ ღრს, როცა წითელარმიამ გამიწვიეს 1940 წელს, ხელ შეუჭრის ორი ოჯახი არსებობდა!.. ვითომ ახლა იხევე განთავსებული ვითარებულია მეფუფკრეობა კუმბოურზე, როგორც ეს არის შორეულ ჰოვკინზე?

15.

ჩვენი ელისაბეთი 80-ე წელს უკვე გადაშორებულია, თუმცა არ გვეუბნება მუხუღ რამდენი წლისაა, რაც მანდილოსანს, საეროდ, შეშვენიის, რადგან იგი ხომ ყოველთვის ახალგაზრდა უნდა იყოს, რადგან, საერთოდ, სიღამაძის ხიმბილი-აფროლიჭვა?!.. ახეა-თუ-იხე, ჩვენმა ელისაბეთმა დაბადების დღე აღნიშნა 1999 წლის 16 ანვარს, ხალამოს, ჰოვკინების სახეუბროს "მნაი-ღერის" დაბაში, რომელსაც ესწრებოდა ჩვენი ელისაბეთის მეზობლებ-მეგობრები და ჩვენ, მიუხედავად ჩახული მეგობრები თვით ჰოვკინების ბურ-გერმისფრის იოსებ ვაისის თანდასწრებით. წვეულება, ქართული ჭრადიგის შესაბამისად, შესავალი სიწყვით, გახსნა ჩვენმა მეგობარმა ვახუანგმა, რომელმაც ჩვენს გერმანულ მეგობრებს აუხსნა ჩვენი ჟამაღვს თუქქია წვე-ულების პროცესში, რამაც საერთო ყურადღება მიიპყრო განსაკუთრებით იმი-ტომაც, რომ ჩვენმა ვახუანგმა, ჩვეული სიბარბაისლით, მოკლედ ნათელი გა-ხალა ქართული ერის ჭრადიგული თამაღის ინსტიტუტის რაობა, რაც, გახა-გებია, სხუღიღ"ახალი ხიღია"გერმანულეღისათვის. მრავალი სიწყვა წარმო-გებია ჩვენმა თამაღამ და დასწრე საზოგადოებამ თვით ბურგომიუფრის - იოსებ ვაისის - ჩათვლით, თუმცა ქართული ჭრადიგული "მრავალგამიერი" ვერ ვიმღერეთ, რადგან "მეორე ხმა", სწორედ ჩვენი აღიომას ხმა გვაკლდა, რამაც იხევე მოგვაგონა აღიომას არაჩვეულებრივო "მეგრული ხმა" და მეჭალ ფაქიში ხმენა.

16.

მე ვი მომაგონა(მოგონება ხომ ეღვის სისწრაფით "გაიღვევს" ხოღმე თავ-ში!?) პირველი მეხვეღრა აღიომასთან 1944 წლის, ნოემბერში, ბერღინში, ჰეგელის მოღღის პირველი ნომრის უშვეღებელი ნაგებობის წინ, როცა იგი, ორ რუხ ოფიერთან ერთად, მიღიღა "ქართულ დამაკავშირებელ მჭაბში", რომ-მელღც განღავებული იყო იმავე მენიომის მეორე ხართულღე. მართლაც, ქართუ-ლი ხაკავშირის მჭაბის შესახვეღლთან, ხალაც მე ვიღეგი, მოვიღა ხამი "ვღახოველი" ოფიერი, რომღებღც, რა თქმა უნღა, გერმანულ მუნღრში იყ-ვნენ, მაგრამ მარღხენა მეღვეღე ქოღღათ მიკეთებული მეფის რუხეთის ღრ-მის შურალი მომგვრავლი "რომში" წარწერიო "როა", ე.ი. "რუხაკია იხვო-ბოღიჭღენაია არმია", რომღის "ბეღღღათ" ნაღისჭღებმა ყოფიღი ხაბჭოთა გე-ნერალი ვღახოვი დანიმენე, რომღღიც გერმანულღებ ჩაუვარღა ჭყვეღ. და ამ ხამ "ვღახოველთა" შორის იყო, როგორც მეღღეღე გავიგე, კაპიჭანი აღიომა ბღღათურია, რომღღიც, როგორც ჩანს, შეყვანიღი იყო ვღახოველთა ამ ხამე-ულში იმიჭღმ, რომ იგი ქართული იყო და ქართული ხაკავშირი მჭაბის ხეღ-მღვენეღღახთან მოღაპარაკებამი, აღბათ, ვღახოვის პოშიღიის დამევეღი იყო, რაც პოხჭოღღმევიკური რუხეთის იმპერიის შექმნახ გუღისხმობღა, რაც ნაღისჭღების "გხოწრების ხივრღის" პოღიჭკავს ღიამეჭრადღურად ეწინააღმღე-გებოღა, მაგრამ ნაღისჭღები(პიჭღღერის გამოკღებოთ, როგორც მეღღეღე გავიგევა) - "როა"-ს შექმნახ ხაჭირით თვიღღენ, რადგან, როგორც არაოფიციღღურად გა-ხღა გნობიღი, ვღახოვის არმიამი ერთმიღღინამღე რუხი, ე.ი. გერმანული ჯა-რისხაკვი ყოფიღა; და თფრო ღიღი ხამხახური რა იქნებოღა ნაღისჭღებისათვის თუ რუხები თვით რუხებს დახიგავღა!.. ახე იყო თუ იხე, აღიომა ბღღათურია აღნიმნულ პირიჭღებში გავიგანი ბერღინში, ჰეგელის პღღებე, ნომერი პირვე-ღის მენიომის წინ, თუმცა მეხვეღრა ქართულ ხაკავშირი მჭაბისა და ვღახო-ვის ხამეულს შორის არ მეღვა, რადგან ქართულეღები, ნაღისჭღების დახმარე-

ბით, "წითელი დამპყრობლებიდან" განთავისუფლებას ცდილობდნენ, და რათა ეხაჭირებოდნენ მათ რუსეთის "თეთრ დამპყრობლებთან" კავშირი, მით უმეცხ, რომ ნაციონალისტების ბაჭონობის ქვეშ იძულებულნი იყვნენ.

17.

ამი დამთავრდა; და აღიბა ბალათურისა ისევ მეცხდი მიუხედავად მეორეჯერ, უკვე ჩემსავით ლეონიდას, რომელსაც 50-იან წლებში, რადიო "განთავისუფლებასთან" - "ოპრეტიმენტებში", ხალხს ახლა ოლიმპიური ნაგებობებია, - ჰქონდა რესტორანი, ხალხს აღიბა, ვახუშტაძე და მე, ლეონიდასთან, ვახუშტაძე

ერთმანეთს განსაკუთრებით იმიჯობდნენ, რომ ჩვენს სამს მეცხად აწყობილი ხმები გვექონდა, და ქართულ სიმღერებს, უმთავრესად მეგრულ ხალხურ სიმღერებს ვმღერობით და ამით სამშობლოს სიყვარულს ვცხადებდით; და აქ ერთი ეპიზოდი:

18.

ერთხელ, აღიბა, ვახუშტაძე და მე, ვინაიდან გარეთ სამინდელ წვიმდა, სიმღერას კრიმინალურად - "ორ ივანობის თვეს ამოვიღა ღილი ქარი..." ვძღვრდით. კრიმინალური ვახუშტაძის ფუნქცია იყო. - სიმღერა, როგორც ჩანს, რესტორანში მყოფ ხალხს არ მოეწონათ, რის შედეგად ელისაბედიმ გაგვავლო რესტორანთანმდებარე პავილიონის ბოსტანში, და მოუხელავათ იმისა, რომ წვიმა, რომ იწყებოდა ხლმე, "ახსამდა", ჩვენ სიმღერა, შეწყვეტის გარეშე, განვაგრძეთ ბალ-ბოსტანში და დავხვედით მესამე ბოსტანს... მაგრამ რა არის დახვედვა, ისიც ერთი, როცა ქართულები ჩვენს დაშთიან ხალხურ სიმღერებს მღერის, მით უმეცხ, რომ მაშინ ახალგაზრდები ვიყავით?!

19.

მახსოვს კიდევ ერთი ეპიზოდი აღიბას ცხოვრებიდან: მიუხედავად, 1954 წლის აგვისტოში, ვესწრებოდი ჩვენი ღილი მოაზროვნისა და მწერლის გრიგორი ბაქაძის ლექცია-მხსენებას მიუხედავად "ლუიპოლის ხალხში", რომელსაც ესწრებოდნენ, თითო-ორი ქართველებს გარდა, უმთავრესად გერმანელი ყურნაღობები. გრიგორ ბაქაძემ, თავისი "ქმნილობის შესახებ" ლექციის შემდეგ და მისი გერმანულ ენაზე გამოცემული კომენტარისა თუ ნოველის მიხედვით განმარტავს ნაციონალისტურად აღიბის, რაც ობიექტურად ჭეშმარიტებასთან ახლოსაა, მაგრამ ვის შეუძლია ამის მსჯელობა 50-იან წლებში, როცა ნაციონალისტური ფაშისმიანი იყო მთავარი, მით უმეცხ, რომ გრიგორ ბაქაძის ორი ბროშურა - ერთი პოეტურად და მეორე მუსიკალურად - ნაციონალისტურად აღიბის და განმარტავს?.. და როცა გრიგორ ბაქაძემ მისი ლექცია-მხსენება დაამთავრა და შეკითხვებს პასუხებს აძლევდა, ამ დროს მაშინაც ღილი გაშეთის "შიუდლინგ-გაიფენის" კორესპონდენტად დავიკავიან და რადიო, რაც თავისებურ პრინციპად მივიჩნიე, რაც გამართლდა იმით, რომ ამ მოვლენის შესახებ არაფერი არ გამოქვეყნებულა იმავე გაზეთში. და ამ მოვლენასთან დაკავშირებით, აღიბა ბალათურისა სიყვარული იმიჯობდა, რამაშინადაც, რომ მან მოითხოვა სიყვარული და ქართულად თქვა, რომ მას ქართული ენა კარგად არ ეხერხება და ბოლოს იხდის, რომ რუსულად უნდა ილაპარაკოს; და როცა დაიწყო რუსულად ლაპარაკი აღნიშნულ საკითხზე, ჩემთან მჯობნა მისი იმნიშვნელობა, რომელიც შედმიწვევით ფლობდა რუსულ, გერმანულ და, რა თქმა უნდა, ქართულ ენებს, შენიშნა გურული ლექსი: "მენ; ძამია, ქართულად უკეთესად ლაპარაკობ!.."

20.

და, მეორე მთავარი ომის შემდეგ, მოვარდნე რა აღნიშნული ეპიზოდები აღიბას, დავიხსენებ: "აღიბა, ვახუშტაძე. რომ გაემარჯვებია, აღბათ, მენ იგი საქართველოს პირველ ხელმძღვანელად დაგნიშნავდა, როგორც ღიბისა საქართველოს ხელმძღვანელად ინიშნა სერგო ორბელიანი თუ ფილიპე მახარაძე". ვახუშტაძე, რომ აღიბასაც მოეწონა "პირველი ხელმძღვანელები" ვახუშტაძე

ღებლობა, თუმცა, როცა პოსტბოლშევიკური რუსეთის ღიღამყრობელ-მოვინისცე-
 მმა ხოხუმი დაბომბევ კილეფ და ქართველობა აფხაბეთითან განღევნევ, რო-
 მელთა მარის იყვნენ აღიომას ოჯახის წევრებოც, - ამრი რუსეთის კერღმყრო-
 ფელობაზე რალიკალურად შეეცვალა; მით უმეცევ, რომ რუსეთმა გენოციდისა-
 განაფ კი არ ღაიხია უკან, რახაფ მოყვა აგრეთვე სამახი-ათახი ღყოღელი
 ჩვენი აფხაბეთისა და შიღა ქართღიღან, აფხაბი და მხი ექსცრემისცების
 ნიღბით მიჩქმალული, რაფ გრბელღება ღღემღე, რუსეთის პოსტბოლშევიკური
 "ღემოკრაციის" პირობებში.

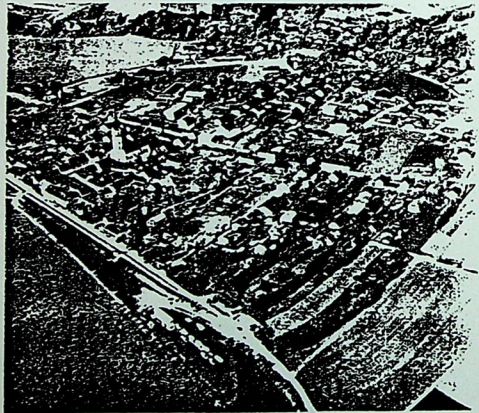
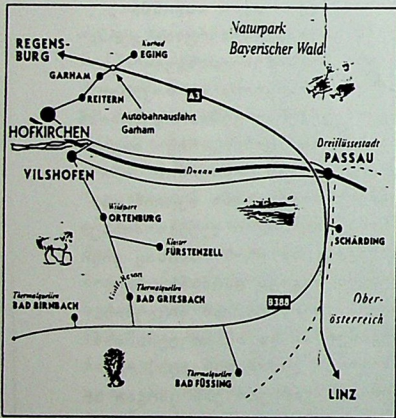
21.

კილეფ ერთი ეპიზოღი: ღამთავრღა რა მეორე მხოღლი ომი, აღიომა ბაღათუ-
 რიამ, აღიომა ფუფკარამებთან ერთად, ღაიჩყო მიხი ცოღისა და შვიღის ძემ-
 ნა გერმანიამი, ხაღაფ მრავალი ყოღიღი ხაბჭოთა მოქალაქეები ღარჩენ , მაფ-
 რამ უშეღეგოღ. 70-იან წღებში კი გაიგო, რომ მიხი ცოღვიღი, ომის შემ-
 ღეფ, ხაბჭოთა კავშირში ღაბჭუნებულან, ხახწაულით, თავი აურიღებთან ციმ-
 ბრში გაღახახღებახ; ღა ეხეფურა აღიომას მიხი შვიღი ღა შვიღისხვიღი სწი-
 რულ შოფკირხენში; რაფ, გახაგებია, ღიღი სიხარული იყო არა მარყო აღიომა-
 ხათვის. არ გაუხარღა მხოღოღ, რომ მიხმა შვიღმა ახარა მამახ, რამ "მე-
 რხი ვარ"-ო. ღა ყვეღაფური ეს მომაგიოღა, როცა ახღა, 1999 წღის 16-იან-
 ვარს ვღკვეართ აღიომას აკღღამახთან შოფკირხენის ხახაფღაღაზე.

22.

მარღღაფ, "ვა,ხოფეღო, რამიგან ხარ, რახ გვაბრუნებ, რა ზნე გიჩრახა!"
 "ხაღ წაიყვან ხაღაურხა, ხაღ აღფხერი ხაღით ძიჩრახა?!"

კარღი ინახარძე
 შოფკირხენი, 1999 წღის 17 იანვარი

"ნივითერი კეთილღეღობა, როგორღ ღღაბოძი აღამიანის ცხოვრებისა;
 თავისუფღება მთელი ერისა ღა თითოეული პიროვნებისა."

"მესამეღახელთა" (1893 წღის 7 თებერვაღი) მრჩამხი

"ყოველი ხეობის თუ ხეობის ერთობა... ვაღიგვებია-
ნებულ იქნა, რომელიც მთელიყოფის წარმო-
შობის საფუძველზე, შიოსხოვოს თვითგამორკვევის,
ხალხთა ხაერთამორიხი ერთობისა და ჩაერეულობის
უფლებების მავივისხევა".

მიხეილ ვინჭერი, ზგ-26.4.1999 წ.

"Jede Dörf- oder Talgemeinschaft ist
...ermutigt worden, im Namen irgendeiner
mythischen Stammesgeschichte auf Selbst-
bestimmung, auf den Respekt der interna-
tionalen Völkergemeinschaft und auf Nicht-
einnischung zu pochen".
Michael Winter, SZ-26.4.1999

1.

ხალ არის პირის თუ პიროვნების, ცომის თუ ნაცია-ერის თავისუფლების თუ
თვითგამორკვევის ხაზღვარი, თუ ამგვარი რამ არხებობს ხაეროდ, იმ ღრის-
რინვა მხოვლირი ხამ-ათახზე მეჭი ცომი, ეროვნება თუ ერი არხებობს, რომ-
ღებმამეყუვლამ თვითგამორკვევის უფლება მიიღობსა და განახორციელოს, განა-
ეს უფრო ხანარქია, განუთოხხაობა არქნებობდა, ვიღერ მხოვლირი ეროსა და ხალხთა
ურთოიერ თანამმრიმობსა და უმომრეობა?..

2.

ჩაუუფქრღეთ: ვ ი რ ი, ვ ი რ ი ვ ე ნ ე ბ ა, პერხინი თუ პერხინა,
- მიუხედავთ მრავალგვარი განმარცხებისა - არის აღამიანი, რომელიც თავის-
თავს უღობს და მის მოქმედებას განხაზღვრავს. ამღენალ, ის არის "განუყო-
უელი ხუმსცამცია გინიერი არხებისა" (ბოუთოუს, 480-524), რომელხაც გაანჩისა
უფლებები და ვალღებუღებანი. "პირივნება" ვი არის ვალღეული აღამიანი,
რომელიც თავის ნიჯს, მიწაეეუმებს განხაკუთრებოთ გაუერქნის და ჩამი-
ყალიბებს განხაკუთრებულ ინღილეულობრივ თვისებებში. ყან ყრეხი (1859-
1914) ვი მოთხოვდა, რომ "ინღილეულე მალდა არაფერი არ არის" ("Rien n'est
au-dessus de l'individu", Jean Jaurès, 1859-1914); მავრამ ვითომ ხინამ-
ღერიღეს მუეხაბამება ეს ღებუღება?..

3.

აზბოლუჭერი თავისუფლება, ყოველი ხახის მოქმედებაში, არხებობს მხილღ
თერიულად, რომღის კლახიური მავალითთა ურთი აღამიანის ამბავი, რომელიც
ხელს აქნევდა ხალხის ზრბომი და მისი ხელი მისვდა მერღ აღამიანის ცხვირს.
წარხლგა რა. მისხამარღის წინამე, იგი ღაენივნებოთ ამბობდა:
- "მისხამარღე, რაჯომ არ მავქს მე უფლება გავაქნოთ ჩემი ხელი იხე რგორღ
მე მხურს, თავისუფალ ქვეყანამი?.."
მისხამარღემ უქახუხა:
-"თქვენი უფლება გავაქნოთ თქვენი ხელი, ხერი, მთავრღება იქ, ხალღა იწყება
მერღე აღამიანის ცხვირი. ათი ღღარი" ჯარიმა.

Abstract freedom in any field of activity exists only as a theoretocal
concept.

There is the classic story of the man who was arrested for swinging his
arm in a crowd and hitting, another man on the nose. Arraigned in court,
the prisoner asked indignantly,
"Why, Juge, haven't I got the right to swing my arm in a free
country?"
To which the Juge replied:
"Your right to swing your arm, sir, ends where the other man's
nose begins. Ten dollars."

4.

პირებღდან, პიროვნებებღდან წარმოთობა გვარი, გვარებღდან - ღმი და ცომი-
ბღდან წარმოთობა "ნაეილა", "ერი", რომელთა ნენებოთი განხაზღვრავს რთულია:
ცომი, მავალითად, ეთნიკური და ხეივალური ერთიანობის ცომია, რომელხაც ახა-
ხიათებს მის წერეთსა ხისხლით ნათეხაობოთი კავშირი; იყოთა გვარებღდა და აქვს
ხაერთო ხაჯომი ენა-ღლიღექცი, ცომობრივი თვითმგებება, თავისი კულცი და ხა-
ცომი ღღეხახწაუღები.

5.

ერე, ნ ა ე რ ა ლ, დათინურად, "natio", ე.ი. "ქართობოდა", ხაღებს, ადამიანთა ხივიაღურ-იხსროიული ერთობის ფრქვადა, რომელიც ყალიბდება ფერიგორიის, ეკონომიკური კავშირების, საერთო-ეროვნული დიფერაცურული ენის, ეროვნული კულტურის ძირითად თავიხვეურობათა და მათთან უშუალოდ დაკავშირებული ფსიქიკური წყობის ერთობის ბაზაზე (ქ. ს. ე.).

6.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ მსოფლიოში სამი-ათასამდე ერი თუ ჭობი არსებობს, ადვილი საქმე არ არის თუ ვის უნდა შვინდეს თვითგამორკვევის უფლება და ვის - არა. და თუ ყველა ერს თუ ჭობს, ე.ი. ერსა და ეროვნებას ექნებოდა თვითგამორკვევის უფლება, ე.ი. საყოთარო დამოუკიდებელი სახელმწიფოს შექმნის უფლება, მაშინ ეს იქნებოდა უფრო ღირსეული და უფრო სწორი, ვიდრე თვით ადგიური მსოფლიო იმედი კი, რადგან - სამიასათს დათოუკიდებელი სახელმწიფოს შირობებში - შეუძლებელი გახდებოდა ყოველგვარი საერთაშორისო თანამშრომლობა, რაც იხელდებოდა გარეთდებულთა ირასამდე დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოების არსებობის შირობებში დღეს.

7.

ამდენად, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ქარტის დებულება, რომელიც ირიტულ იქნა 1945 წელს, და აკანონებს "თანახრობას... დიდი და პატარა ხაღებობისა", ან ეუროპაში უშირობობისა და თანამშრომლობის თათობის დასკვნითი აქტის დებულება - "ხაღათა თანახრომუფლებიანობისა და თავითათი ბელის გაშგებლობის უფლებიდან გამომდინარე, ყველა ხაღს მუდამ აქვს უფლება სხუდი თავისუფლების შირობებში განსაზღვროს - როგა უნდა და როგორც უნდა - თავითათი საშინაო და სავარეო სჭაჭუხის გარედან ჩაურედად, და თავითათი შეხელელებისამებრ განახორციელოს თავითათი შიდიკოური, ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული განვითარება" - ხინამდელიესთან, რეალურ მდგომარეობასთან შეჭად შირსხა თუ ყოველი ჭობი, ე.ი. "ეონიკური სოფელი" თუ "ეონიკური ხეობა" მიიღებდა საერთაშორისო აღიარებას, როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფო.

8.

მაშინ ხად უნდა დედესა ზღვარი ერისა და ეროვნების (ჭობის) თვითგამორკვევის უფლებას?.. ვითომ "დიდი და პატარა ერები" მართლად "თანახრომუფლებიანია, როგორც ამას გაეროს ქარტის აკანონებს?.. მაგრამ თვით გაეროს ქარტისგან რომ არღვევს ამგვარ "თანახრომუფლებიანობას" დიდა და პატარა ერებს შორის, როგა გაეროს უშირობობის საბჭოში ხუთ სახელმწიფოს - აშშ-ს, რუსეთს, ინგლისს, საფრანგეთსა და ჩინეთს - "ვეფოს უქლებას" ანიჭებს, რაც შირშიბის იმას, რომ - ირინიუდად რომ ვთქვათ - ყველა დიდი და პატარა ერი თანახრომუფლებიანია, მაგრამ შიკიერობი უფრდ თანახრომუფლებიანი არიან!?..

9.

ამდენად, დედევანდელ მსოფლიოს, მეფ-ნაკლებად, ხუთი "ვეფოსუფლებიანი" სახელმწიფო ხომ არ განაგებს?.. თუ ეს ახე არ არის, მაშინ ვითომ ყველა სახელმწიფოს, რომელიც "ცივი იმის" დამთავრების შედეგად გახლენ დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოები, - გაანინათ ვრდუშუდღ-ჭაჭა?.. თუ "ვეფოს-უფლებიანი" სახელმწიფო ცლილობს" დიდი და პატარა ხაღების" თანახრომუფლებიანობა იხე აღიქვას და განახორციელოს, როგორც ეს მის, ყოფილი სსრკ-ას მაგალითით რომ დავკმაყოფილდეთ, - შიხგბოლმევიკური იმპერიის შექმნას უწყობს ხელს?..

10.

დაიძალა რა საბჭოთა კავშირი, როგა რუსეთი, უკრაინა და ბელარუსია გამივილა მის შემადგენლობიდან და გაუქმებულ იქნა რა 1922 წლის 30 დეკემბრის საბჭოთა კავშირის შექმნის ხელშეკრულება, უდავია, ეს იყო დიდი დიდობითი მოვდენა, რომელიც ცხოვრებაში გააჭარა რუსეთის უფერაციობის პრეზიდენცმა შირის ედენება, რაც მის დიდ იხსროიულ დამსახურებად უნდა ჩითვადეს. მაგრამ როგა დღესინ მასხრვა შევვადა ე.წ. "დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობით", ეს რუსეთის შიხგბოლმევიკური იმპერიის შექმნის დღათ არ უნდა ჩითვადეს?..

11.

და თუ შიხგბოლმევიკური რუსეთი ცლილობს რუსეთის უფერაციოში შემავალი ერეობისა და ეროვნებების იარაღის ძალით დათრგუნებას, რომლის მწარე მაგალითია ჩინეთი-იპერია, შიკიერ მხრივ, რაც მის ცლილობს იგივე შიხგბოლმევიკური რე-

ხელი, ვთქვათ, ჩვენ საქართველოში მცხოვრები ეროვნებების ამხელრეზანს საქართველოს წინააღმდეგ, და ღიღამპრობებ-მოვიინსხვები ღიათ ამბობენ, რომ ისედაც პაჭარა საქართველო ხუთ-ექვს ერთულებდალ უნდა იქნას დაქვემდებარებული, რომლის კარიკატურული მაგალითია, თუ გენბავთ, "ისეთის" თუ "აფხაზეთის" დამოუკიდებელი სახელმწიფოების გამოცხადება, რომელსაც უშუალოდ, შემარაღებელი ძალებით, ხელს უწყობს და იკავებს მსხვილმედიკური რუხეთის ღიღამპრობებ-მოვიინსხვები?.. და წარმოიდგინეთ! რუხეთში "სამშვილოში ძაღვის" სხვა-ფსილად კი მოქმედებს, რომ ისედაც გონს გადახელი თითო-ორიდა აფხაზი ექსტრემისტი, ისე გააღიღამიანინ, რომ ისევე ხელი მოჰყონ ქართველთა გავრცობას, როგორც ეს განახლებულ იქნა 1998 წლის 20 მაისიდან ჩვენი ვალის რევიზიში?.

ნათუ"ღიღამ"სახელმწიფოს ყოველთვის და ყოველ შემთხვევაში აქვს უფლება ისე "გააქინოს ხელი" მის სახელმწიფო საზღვრებს გარედაც, როგორც ამას ახიროცილებს ღღეს პისფილმედიკური რუხეთი საქართველოს მიმართ, რომლის ღღის მარჯო "გხვირბე" კი არ გვირწყვამს, არამედ "ჩაყდაპეიო" გვემუქრება?.. როლის გახლებდა რუხეთი ნამდვილი დემოკრატიული სახელმწიფო?.. იგი ეროვნებების თუ ცხოველების დაშვების როლი გამოიხიმაამინ, როცა ეს მის იმპერიულ პოლიტიკას შეესაბამება, რომ შემობელი სახელმწიფოები ჯერ დაქსაქსის და შემდეგ რუხეთის აფერიამი მოაქციოს, როგორც ეს იყო საქართველოს მიმართ თითქმის ორახი წლის განმავლობაში!..

13.

ისფირობის, ქართველი ერის ისფირობის დავინვა არ არის, რომ ღიღამპრობელი მოვიინსხვები ჩვენი აფხაზეთის თუ ჩვენი მეკრელების დაშვების როლი გამოიღეს?.. ესაა ღიღი და პაჭარა ერების თანახმირუფლებიანიბა?..

14.

მაგრამ, მაღღამა დღერამს! - მხოფილოში არხებობენ ღიღი და დემოკრატიული სახელმწიფოებიც, რომლებიც სასფიკვად გომბენ ღიღამპრობებ-მოვიინსხვების აგრუხიულ მოქმედებას არა მარჯო შემობელი სახელმწიფოების, არამედ საკუთარ სახელმწიფოში მცხოვრები თონიკური უმვირესობების წინააღმდეგ, - ხელმძღვანელებენ რა აღამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის დებულებებით, რაც საერთაშორისო სამართალსაც კი ახად, თანამედროვე ხელს შვეკრავს, ყოველი ჯურის დიქვაფურის წინააღმდეგ. ამგვარი ქვეყნებია, - მიუხედავთა ყოველი მანკირებია, - ამერიკის შეერთებული შტატები, საფრანგეთი, ინგლისი, გერმანია და თვით მირეული იაპონია, რომლებიც ცელიბენ, იარაღის ძალითაც კი, ყოველი ჯურის დიქვაფურის აღკვეთას, რომ აღამიანი თავის-უფალი გახლეს ეროვნულად და პირიუფად. და აქ ისევე მიველიო ჩვენს მიერ წამოჭრილ საკითხთან: ხად არის შვედარი ერთა თვოგამორკვევისა თუ ჩვენ არ გვხურს მხოფილის სამი-ათასამდე ერისა და ეროვნების(ცომების) დამოუკიდებელ და ხუვერენულ სახელმწიფოთა მირევიმ ჩავიხჩვეთ?..

15.

სამღვარია იქ, ხადღადამიანისა და ერის უფლებების შეღახვა იწყება, რომლის ღღის სახელმწიფოს დამოუკიდებლობისა და ხუვერენობის, როგორც საერთაშორისო სამართლის სუბიექტის, ახად, თანამედროვე ინფორმაციამდეც კი მივლივართ, რომლის პრეგედენცია: შეიძლება ჩაითვალის დეკლარული იუგოსლავიის შემადგენელი ნაწილის- კიხივის - დეკლარული ხეებელი, რის განაღღებმა აღვილი საქმე არ არის.

16.

საერთაშორისოდ უკვე აღიარებულმა ძირითადმა დებულებებმა - ხალხთა თვოგამირკვევის უფლება, სახელმწიფო ხუვერენიფუფი თუ ჩაგრეველობა მიწათურ საქმეებში - აშხურდამდე ხომ არ მიკვიყვანა, როცა, როგორც ავღნიშნეთ, სამი-ნახახე მეფი ცომი(ეროვნება), ხადხი თუ ერი, მეუ-ნაკლებად, ამგვარ უფლებათა განხორციელებისათვის იბრძვის იარაღის ძალითაც კი?..

17.

სვენეხიონისცების მხარდაჭერა, განსაკუთრებით დახადვეთის დემოკრატიული ქვეყნების მიერ, ხომ არ არის ერთერთი მიზეზი იმისა, რომ ხუდ უფრო მეფი დამოუკიდებელი სახელმწიფოები იქმნებიან - გააჩნიათ მათ ამის ისფირობილი ან ფაქტური საბაზი თუ არა?..

18.

რომელიმე სახელმწიფოში ინფორმაციია იარაღის ძალით, როგორც ეს მიხდა კიხივობი ნაფოს ქვეყნების მიერ, უკვე აღარ არის იმი, რადგან იგი აღდა-

ბოლშევიკური და შოხბოლშევიკური რუხეთი

ა ნ ა ლ ი ზ ი

1.

ბოლშევიკური და შოხბოლშევიკური რუხეთი - ახელ ხათურს ვაძლეუ ჩვენს ამ ანალიზს იმიტომ, რომ გვხვრს გაუარკვიოთ, თუ ეს შეხადმეგელია, განხხვაუება მამ შირის, თუ ახეთი განხხვაუება ხაერთოდ არხეობს ბოლშევიკურხა და შოხბოლშევიკურ რუხეთს შირის; და ვაშპოთ, განხხვაუება, ულა-უთა, ახხეობს ტაქტიკაში, მაგრამ არა ხტრატეგიაში.

2.

ბოლშევიკური რუხეთი აღმოხენდა მეფის რუხეთის ნანგრევეებზე, რომელშიც ღიღი რიღი ითამაშა - ერთი მხრივ - გერმანიის ხაილუმო მხარდაჭერამ ბოლშევიკებისადმი, განხაკუთრებით, როგორც გამოირკვა, ფინანსიურად, და - მეორე მხრივ - ინტერნაციონალურმა იდეოლოგიაში, რომელმაც რუხეთში შეხვალა მანხლავიშმის იდეოლოგია და ამით 'ვლახთა შრძოლამე' დაყრღნიშით, ხა-ერთა-შირისი იდეოლოგია იქნა, რახან მყოფა იხიც, რომ არახლავებშიც ჩაეშენ ამგვარი იდეოლოგიის ხამხახურში - ფიქრომღენ რა რომ მხოღლიში, ე.ი.არა მარტო რუხეთში დაყარღმოლა ხამოთმე, რომელშიც ყოველ აღამიანხს შეეძღმეოლა ხხოურება ხაშოგაღოებში, რომელმეღლა მამიანისაგან აღამიანის ჩაგვრა აღკვეთილი იქნემოლა, და ყოველ აღამიანხს შეეძღმეოლა შრძოლ მისი უნარიანობის მიხედვით, ხიღი ხხოურება მოხოღვიღებში მიხედვით.

3.

ამგვარშია: უტოიამ შეიწირა არა მარტო მიღიონობით აღამიანები, არამედ ამახთანავე გააკოტრა ყოველი იღეა თუ იდეოლოგია, რომელიც შიშნალ იხა-ხაღა და ღღეხან იხახავხ აღნიშნული იღეაღებში ხხოურებაში იმღენალ გატარებას, რომ აღგვიღ იქნეს მხოღლიში ე.წ-ლი ღიღი ერის ქვეყნისა-გან ე.წ-ლი შაღარა ერის, ქვეყნის დაჩაგვრა.

4.

მაგრამ ბოლშევიკური რუხეთის დახამაული აღნიშნული ჰუმანიტარული იდეოლოგიის მიძარა გამოიხატემოლა იშაში, რომ მან მოიხღმა არახლავებში ჩაყუნებაღ ღიღმყრებელი იშპეღიღიღებში, ე.ი.რუხეთის ხამხახურში, რაც 70-თი წღიანი ექსპერიმენტების შემღეა, ვრახითა დამაურღა 1991 წღის 27 ღეკემბერხ, როცა თვიღიღურად, ხამტოთა ვაშმირის შრშრღენტი გაღღაღა და ამით ხამტოთა ხოგიღიღხური რუხეშბღეკების ვაშმირი დაშღიღალ გაშოა-გხაღა. ეს იყო ღიღი, ღიღი იხტორიული მოღღენა.

5.

მაგრამ რა? - შოხბოლშევიკური რუხეთი უკვე ახლა გღიღობს არა ინტერნაციონალური, ინტერნაციონალიშმის იდეოლოგით მისი შოღიღვივის დაგვახ, არამედ რუხეთის ხახღემწიფოს გარღუეული ინტერეხებშიც დაგვით, რაც მახ წმინღა იშპერიღიღხურ ხახეხ აძღევხ, რომელიც ევროპაში მე-19 ხაუკუნემღღე იყო გაშეღმული, რამაც იმღენი შორღეება დათეხა დაყარღშიღ, კიღინიურ ქვეყნებში, რომ 'ვლახთა შრძოლის' დახაღღეა ევრიშულ თორიეკემა გააღღეა 'შრძოლები ერღუნებება და ერებს' შირიღაც, რომღის ქარღეგხღში შიქემა ხაქარღვეღის, თემეა რუხეთი თოქის მხიღღ 'ვლახთა შრძოლით' ვაყოღიღელემოლა, ხინამღღიღემი ვი წმინღა წყღის ერღუნელ შოგანისტარ შოღიღვიან აწარმოღღეა არარუხი ერებისა და ევრინებშიხ წინააღღეა, რომღის მხხუე-რღღი ხაქარღვეღის გახღა, უკანახკუნელად 1921 წღის თემერეაღ-მარტში, როცა ბოლშევიკურ რუხეთმა დაიშყრო დამოუკიღებელი ხაქარღვეღი.

6.

ამგვარ ღიღმურებულ პოლიტიკას ვი, ხსენა მირიხ, აქვს ვიღუ ირა ახმეტ-
 ში: რუხეთა ხაქარველი ღიღმური 1921 წლის აგებუვალ-მარტში, იარღის
 ძალი, არა მანდალური აუ მარაღმადიღმურნი რელიგიური პოლიტიკური მხიღ-
 მხეღველიშის ხაფუძველზე; არაველ ვლახთა მკძლიხა და ზიღმევიკური რევი-
 ლუციის იღიღიციის ხაფუძველზე, რამღის ღრის ხიფყვა 'ზიღმევიკური' ხი-
 ფყვა 'ვიღმინიფური' ვიღუ უფრა 'ინფერნახიინალური' გახაღუ ხ; რა აქმა
 უნდა, მიხაური და გარე ძაღღის რამღის მიზნიი ღიღმურბელ-პოღიხფრა
 პოლიტიკიხ: ფრაღუღში, რახაფ რამღენაღ მაინფ მიადრია, რიღ არაერიი დახაღ-
 ღუა ევრაღიიღი გაშირენიღი მირიღენებში, უქქვათ, ფრანგი მწერალი ანღრე
 ყიღა, გერმანელი მწერალი მერტოღ მრეხტი აუ ხხვა გაშირენიღი მირიღენებ-
 ში აუთა რარღი რამღინის რაღვიღა, - ზიღმევიკური იმპერიადიხფური პიღი-
 ფიკის ვიღიღმურვეღებაღ განაფყვიხ.

7.

ზიღმევიკიშის ამგვარმა მაქიაველურმა პოლიტიკამ გამოიწვია იხიღ, რიღ -
 იხეღ ხაქარველიხ მადღიღიღი რიღ დავემადყოღღიღა - ღიღმურ ხაქარველიხ.
 ფერიფირიღი დაქუღმაღებმა და ხაქარველიხ მიხახელიკიშის არაქარველიღა
 რამიხახელიკიშა აჭრეღმა, რაფ ხხვა არაფერი იყი აუ არა მეღიხ რუხეთის
 პოღინიხფური პოლიტიკიხ გაგრძეღმა ხაქარველი ხა და ქარველი ერის
 წინაადმღეღ. აჭრეღა ხაქარველიხ ფერიფირიხ აფფირიმიური რეხმუღიკვიკის
 აუ-რღქიხ შექმნიღ, რახაფ მიყვა ქარველიღა ფიღიკური შევირრეღმა ხაქარ-
 ველიღი და არაქარველიღა მრღა იხეიი ხიხწრადიღა და იხეიი მახმუღამიღ,
 რიღ რღეხაფ, მიხმღიღმევიკურ ხანამი, დახაღეღა ევრაღიხ მახიბრიღი იხფირ-
 მაღიის ხაღუაღებშიღ ვი ამბიღენ, რიღ ხაქარველი აღინიხწრადყოღღაღ და
 ეღიღგრაფიღაღ წააგავხ ზიღხ, რიღეღს აჭრეღებუღა არაქარველიღა დახახღ-
 ბეღიღ; და ეხენი ვვეე ქარველიღებ ღეღნიან რეღნი მირძველი მარეღიღან
 და აუთიღღ ეფღღიღან რეღენ მიწა-წყახ. და ახე მიქმეღებენ ეხ მერერი-
 გხიღანა ფიღები აუ ხხვა ერეღის შეღღები იღიღიღ, რიღ მაღ მფარველიკიხ
 ღიღმურბელ-პოღინიხფუღი, რიღეღშიღ ღიღა და ფარუღაღ იყენებენ იარაღაღ
 ვი ხაქარველიღა და ქარველი ერის წინაადმღეღ, რახაფ აღღიღი შქინღა
 აფხაღეღა აუ შიღა ქარღღი 'ხამხრეა იხეიის აფფირიმიური იღქაღ' წიღებულ
 ფერიფირიღაღ; ე.ი. შიღა აუ ზემი ქარღღიღ; და ეხ პიღიტიკა გრძეღღმა ღეღ-
 ხაფ, აუ გენბავი, გაღის რაიინში, ხაიღანაფ ხწრეღ ახღა, 1998 წლის
 მაიხში, იხეღ განაგრძეხ ქარველიღა გენიხიღი, რახაფ მიყვა, რეღნი გა-
 ღის რაიინიღან ირმეღათახამღე ქარველიღა გამოძვეღმა, რაფ მიემაღა ხამახ-
 ათახმე მეფ ქარველი ღფიღვიღებ აფხაღეღიღან და ზემი ქარღღიღან გამოძე-
 ვებუღა.

8.

რუხეთი
 და აუ მავის იმპერიადიხფური პოლიტიკას 1991 წლის 27 დეკემბრადღე მხიღღიი
 რევიღღიღიხ აუ ვლახთა მკძლიღის იღიღიღიღი ამარღღებღა, ახღა გიღღიღ
 რუხეთი მიხი ეხ წმინღა წყღის იმპერიული პოლიტიკის გამარღღებახ რუხეთის
 ე.წ-ღი გარღაუღალი ინფერუხებშიღ, რამღის ღრის იღახებმა ხაქარველიხ, რი-
 გარღს დამოკვიღებელი და ხუვერენული ხახეღმწიფიხ უფღეღებში და რუხეთი
 გიღღიღხ იხეღ გაზაფინღეხ ხაქარველიღი აფხაღი და იხი ათიი-ირღა ქიხ-
 რეღიხფუღის შეღვეღიღი, რიღეღაღ, ღიღმურბელ-პოღინიხფუღის მხარდაჭე-
 რიღ, გა ქუღაი არ მიარენიღა და ღეღამიწა ქაღამნაღ იხე მარეღიღენ ხაქარ-
 ველიხ მიწა-წყახღეღ აფხაღეღა და ზემი ქარღღიღი.

9.

ამგვარაღ, შეგვიძლია დაუახუვანაღ; რიღ წინაზიღმევიკური, ზიღმევიკური
 და ახღა მიხმღიღმევიკური რუხეთი აწარმოებღა და აწარმოებხ წმინღა წყღის
 იმპერიადიხფური პოლიტიკას განხახუარეღი მიხი შეღიღეღი ქვეყნების წინაა-

დღევანდელ, რის გაქვეყნებშია გახვეული საქართველო, თუმცა დღეს საქართველო ისევ დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოა: 1991 წლის 9 მარტიდან, რისა აღდგენილ იქნა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხავედვებზე.

10.

და რა გამოხავალი არსებობს, რომ საქართველო, ე.ი. ჩვენ თავი დავაღწიოთ რუსეთის ამგვარი დიდმყარებულ-მოვიწინებურ პოლიტიკას საქართველოს მიმართ?.. ვითომ არსებობს იმის იმედი, რომ რუსეთის თვით ე.წ-ლი დემოკრატიული ვი ხელს აიღებენ დიდმყარებულ-მოვიწინებურ პოლიტიკაზე ხსნა სახელმწიფოების წინააღმდეგ?.. მაგრამ ამის ნიშანწყალი რომ არ ხიანს რუსეთის დღევანდელ პოლიტიკაზე, რის მყარად თაქვალ შეიძლება მოყვანილი იქნას, თუ გნებავთ, ქართველთა გენოციდი ჩვენს აფხაზეთში და შვეიცარიაში, რამაც ახლაც, 1998 წლის მაისში თავი იჩინა ჩვენს გაღის რაიონში, რომლის ავტორები და განმსარგებლებელია რუსეთის შეიარაღებული ძალები, რომლებიც აფხაზი თუ იხი თითო-ორიდა მინების ნიღბითა მარტოებენ ამ რეგიონებში და უკან არ იხევენ ქალებს, ბავრძეებისა და მოხუცების ფიზიკური განადგურებისაგანაც ვი, რაც ახლაც მახიმრის გენოციდის ხახიას დემოტობს?.. და იხეუ ვიხვია: რა გამოხავალია ამ თითქმის დამოუკიდებელ მდგომარეობიდან?.. არსებობს დღეს მხოვლითი ძალი, რომელიც პირდაპირ თუ არა-პირდაპირ წინ აღუდგებოდა რუსეთის ამგვარ ვი-პოლიტიკას განხაკვარებში საქართველოს წინააღმდეგ?..

11.

აქ ერთი მაგალითი: აშშ-ს პრეზიდენციის - ბილ კლინტონის - თანამდებრე, ულიამ კორტნი, - 1998 წლის 18 მაისს, ნიუ-იორკში, კოლუმბიის უნივერსიტეტთან არსებული პარიშანის ინსტიტუტში, ხსნათა ბირის, განაცხადა:

''საქართველო-რუსეთის ურთიერთობა რთულია, თუმცა მას აქვს უღიღები მიმდგომი მოგონილი. 1850 წელს რუსმა გენერალმა ფაქეევა განაცხადა:

''თუ რუსეთის პოლიტიკა თოვლიანი კავკასიის ქველს დახრულდება, მაშინ აშის კონფიგურაციის მიღელ დანაკვლი ნაწილი ჩვენი გავლენის ხერხის მიღამ აღმჩნდება. თუ გავითვალისწინებთ თუქეთისა და ხმარხეთის მიღერ მდგომარეობას, მაშინ ამ მიქებს ახალი მდგომი გამორჩდება''.

დღეს ახელი შეხელებმა, - განაცხადობს უღიღამ კორტნი, - არაბირ-მჭარეულურია. განვითარებული კავკასია, რომელიც არ მოქვევთა არც ერთი შეხახელმწიფის გავლენის ხერხში, ყვლას ინხერეხებში იქნება. ეს ხავებში რეალური მერხმექვითა იმ შემთხვევაში, თუ თანდათან განმევიცვება ეკონომიკური აღმავლობა და რეგიონული თანამშრომლობა. ამის დახვურია ევრაზიის ხაგრანხმირგო დერეფნის (ხაგრანხმირგო მაგიხგარული შავი ზღვი-დან ჩინეთამდე) ხწარფი განვითარებაც. პირგრევი შეიქნევა აღმთხველ-დახველთის ხაგრანხმირგო დერეფნის (მასში შელის ნავთობხაღენებიც) ჩამოყალიბებაში.''

უღიღამ კორტნი დახმენს:

''საქართველოს ხამღერბიდან რუსეთის ხამხელრა მამების გავლანა და ხახა-ზღვი კონფიგურაციის შეხმუბუქება, რისკენაც იხწარფვის საქართველო, მნიშვნელოვან წვლილს შეიჭანს კარგი ურთიერთობისა და ეკონომიკური თანამშრომლობის ჩამოყალიბებაში. რუსეთის მიერ აფხაზეთზე შეწოლა, რათა ეს უკანახკენელი დათანხმდეს მოლაპარაკებაზე, მიგვახაღიებს იმ დღესთან, როდესაც რუსეთი ხარგებელს მიიღებს საქართველოსთან, ხომხეთთან და თურქეთთან პირდაპირი ხაგრანხმირგო მაგიხგარლის ამოქმედებით. ახელი ნაბიჯების გაღადგმა დაეხმარება რუსეთს ჩრდილოეთ კავკასიაში მშვილობისა და შერიგების ჩამო-

იხილეთ-შექმნილია და ხსენა ხალხებზე განუყოფელი ბაგონობის ხაკობში?.. რაგომ, მაგალითად, ენა არ ამოიღო ამ 'ღემოკრატიულმა რუხეთმა', რგვა ჩვენს აფხაზეთსა და ზემო ქართლში - აფხაზი და მხი ჭერირისჭები, რუხეთის შეიარაღებული ძალების დახმარებითაც კი გენოციდს აფარებდენ ქართველების წინააღმდეგ?.. რაგომ ახლა, 1998 წლის 20 მაისიდან დაწყებული, რუხეთის ღვით ე.წ-ლი 'ხამშვილგომ შეიარაღებული ძალები' ღია და ჭარულ დახმარებას უწევდენ ჩვენს გაღში და მის რაიონში ჭერირისჭების თარგებს, რმეღმაც იმ-ხხვერმღა ქაღები, ბავშვები და მოხუგებღ კი?.. ნუღო ჰობგბიღმევიკური რუხეთის ე.წ-ღმა ღემოკრატიგმაც იმღენალ ღაკარგებს წინახწრორბა, რმ ბიღმევიკური და წინახბიღმევიკური რუხეთის ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭურ ბიღიგვიახ უბრუნღმბიან?..

14.

ღამისაა, შევყვიროღ ზეგას: ხაღაა ჯანხალი აგრი?.. ხაღაა აღამიანობა?.. ხაღაა აღვირახხნოღი ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭური ვაი-ბიღიგვიახ ხამღვარი?.. ნუღო ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭებს ღავიწყღათ რმის იმკერიის თუ ვართაგენის იმკერიის ბეღიღმალი?.. თუ ჭიქრობენ, რმ 'მეხამე რმის' ანახოღებს არ ღაღეღმა?.. ნუღო ამგვარი უგოპიის ვინმეს კიღე ხეჯრა?..ა და ამგვარი უგოპიიღან თავის ღაღწევის ერთაღერი ხამუაღმა ხწრიღ ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭურ ბიღიგვიახზე ხეღის აღმა არ არიხ?..

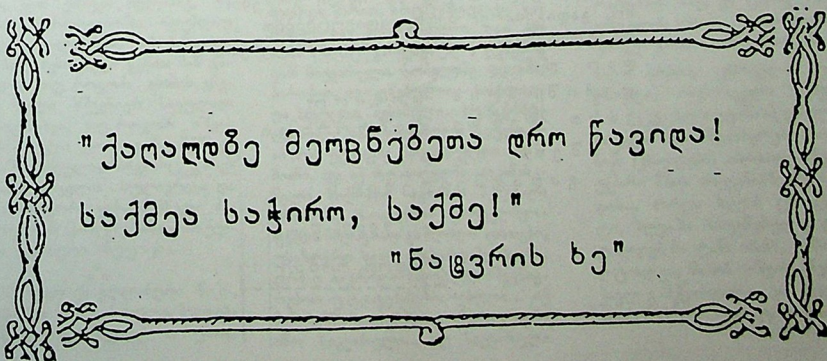
15.

ჩვენ მინს გვჯერა, ჩვენ მინს გვხურხ ღავიჯეროღ, რმ 'ბოროგხ ხმღევის კეთიღი' და რუხეთიგ გახღმა იხეთიღ ე მ ი კ რ ა გ ი უ ღ ი ხახეღმწიგო, როგრიგ არიან ხსვა ღიღი ხახეღმწიგოღი, ვთქვათ, ამერიკა, ინგლისი, ხაგრანგეთი თუ გერმანია?..ა ხსვა ხახეღმწიგოღის ღაკურიბაში არ ღაინა-ხავხ მისი განვითარგების ერთაღერი გზახ. ეს კი ნიშნავხ იმახ, რმ რუხე-თმა ხამოღიღ უარი თქვახ წინა-ბიღმევიკური და ბიღმევიკური ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭურ ვაი-ბიღიგვიახზე და ჰობგბიღმევიკური რუხეთი აქგოხ, ახე ვთქვათ, 'ნორმალურ' ღემოკრატიულ ხახეღმწიგოღ.

16.

ნუღო წინახბიღმევიკური, ბიღმევიკური და ახლა ჰობგბიღმევიკური რუხეთის ღემოკრატიგმაც ვერ შეიგნებს, რმ მე-19 ხაუუნის ღრიმიჭმული ღიღმკურიღმურ-შოვინისჭური ბიღიგვიახ წარმეღმა ღღებს, ინგორმაგისიხ ხაუუნის ღამ-ღეგხ, უკვე აწაქრონიშმიია?.. და თუ შეიგნებს, ამიხათვის ხაჭირო არ არ-იხ მოქმეღმა და მხოღღ მოქმეღმა?..

ვარღი ინახარიძე
 ვარიში, 2000 წლის ნოემბერი

"ქალალღმე მეოგნეებეთა ღრო წავიღა!
 ხაქმეა ხაჭირო, ხაქმე!"
 "ნახვერის ხე"

ქართული ლიტერატურა და ხელოვნება

გრიგოლ რობაქიძის დაბადების 120 წლისთავი

1(14).10.1881(ჩხარი-ეჭერი, შირაჰნის მაზრა - ენევა, 19.11.1962 წ.

წმიდა ნინოს

ქალწულო ნინო, ეშვები ჩრდილებით:
ღალღალულ ფოთლებში მზისთვალე დაღვარული.
ჩვენ, დანებებულნი და გულახდილები,
შენ წინ ვეფინებით უშრეტო სიყვარულით.

მცხეთას რომ მოგესმა ნელი ხმა ზევითგან—
გული ღვთისმშობლის ჩვენთვის ხომ უხვია—
ჯვარი გამოქერი ვაზის ნასხლეითგან
და ცხელი ქრილობა თმებით შეუხვია.

ღვთიური ტკივილი და არა წამება
იყო აქ, გვიტბრობდენ ამას ჩვენ მამები.
არ გვინდა, დედაო, სხვა ჯვარი ბერწების.
არ გვინდა სხვა მიწა და სხვა ნასახლევი!

რით: შენი ჯვარი ღვინა ღერწების—
ტრტებს აიყრიან მეტი ახელებით,
როცა გადასხლავენ სასტიკი სასხლავით.
ქალწულო ნინო, ათასჯერ გვენახე!
შენ გეაღერებდა დედული ვენახი.
ღვთიურ ანთებული ჩვენს მიწას ენები.

სხვა როგორ ვიგუღვოთ აქ შენი ნაცვალი:
ზვარში რომ გაივლი, ჩაყურსულ მტენებელ
მზის თვალთ ივსება ყოველი მარცვალი.
შორითგან გიყურებს, ავს რომ აგაშოროს,
ხმალამოღებული მზევაჟი ღამარი.
ის არის ივერის მცველი და მზვერავი
და ჯვარს ვაზისა წაართმევს ვერავინ!

ნათულო ნინო! ვით მიწის ხნულები
შენ წინ გადახსნილან აწ ჩვენი გულები.
მო, გადაგვიარე, ბედს გადავურჩებით
და ტერფებს დაგიკოცნით მაგარი ტუჩებით
დაო და დედაო,
ღვთიშობლის დობილო,
ქართ შენზე დანდობილი
და შენი შენდობით
არ გადავშენდებით!

1923 წელი

გრიგოლ რობაქიძე

წყალი, ამ ნების ისარჩ... და რუს-
თველიც, ჯალისანი მშენებრებისა,
ყოველი მშენებრის შუბს უწოდებს
ან და მზეს ზარბუზისა... მისი ასუ-
ლი ნესტანი მზესს სტურფულ კუ-
რის (ტ. 109); ანუ ზოგ იყო კვიპა-
ხე, ან მთავარ პირ-გაყვებულს
(ტ. 522); მისთა შუქთა შეყვანი-
ნათლო მდგობს ბიუსა შერა (ტ.
903);—ამბობს ბიუსა დამწვარი ტა-
რაცილი. „ესითა შუქთაგან უკუნის
ჩაგვრდის ისინათლე დარისს (ტ. 370),
ასე ხსიათილება ნესტანის სილამაზე...
და ტარიელს, მისი სიყვარულით
შეკარგულ, მისი ტოტის ნაკეთობა.
იგი იმზავეს; მზესათლო, ლომსა
ნაკეთობა (ტ. 309); და ამბობს თი-
თის; მზესს მე ეჯობდ მშენებრით,
ვით ბინდსა ეპილ დარისს (ტ. 310)
და მშენებრი ნესტანიც, ქაჯეთს
დამწვედველი, გარნობს ამას:
„მზე უშენოდ ვერ იქნებო, ჩადგან
ზენ ხარ მისი წილი,
განაღმეს მას იაბელი, მისი ბეჭო
არ თუ წიბოლი
მუნა ენაბო, მანვე ენაბო, განმბ-
ნათლო გულო ჩრდილო,
თუ სიციხელე მფარმე-ჩრდილ, სი-
კელილომც მჭინდეს ტეპილო“
(ტ. 1281).

ნესტანი და ტარიელი შეხვედნიან
ერთმანეთს და მგონან იტყვი: თი-
თიქ მზის შესარგულად გამოეშვა
მთავარ ვეფხოს (ტ. 1396); და ამის-
თვის მოტარდელთა გაშორებულს
მშობლთა: ასა ღრუბელი მოფარებს,
მზე ხმელეთსა დაჩრდილებს, მის
მოკერისა მოშორება კვლად აბნ-
დებს, არ აღიბებს (ტ. 695). ან და
„მთავარ მზესსა მოეშორის, მოშ-
რება განაბათლებს, რა იბდებს, უე-
ტი დასწესს; გაყვრების, ვერ იბდებს,
მაგრამ იარსდა უშეგება ვაძამის
და ფერსა აკლებს (ტ. 811)“— და
ტარილი: „აღურჯათ სმანს შუქი
მთავარს, მზისაგან შუქნაქრთობისა“
(ტ. 695).

„მზე სიბოვედყოფილია, სიციხე-
ლის მწვევი—და მისი სიხივი ფარს
უყოლილად იშობენან. და რუსა-
ველიც აღბოაკნებს მზავლად-
ვევილი, სიყვარლის ნარჩარ
გრანდობათა გამოხსაქველად. სიყ-
ვარლი მისთვის სურნელოვანი უკ-
ვლია და მის თანხელდნი გრანდობას
სხედასხევა ვევილან; ასტროლი სტა-
მონი ასეულიდეს ნარჩისათგან ვარ-
სა ზრდისა (ტ. 151); ანდალისა ზარს
ზოგუბდა სრულს ისა ვარუბარა (ტ.
240).“ „მესიცილა ვარლი ზოგინად,
ლავერდის ფარად იანი (ტ. 39);
თითონ სიხილივედ ლამაზს სიცი-
ლის უყოლიოვან—სურნელოვან
მეკრესა (ავთ.) სული აღვისა, ქა-
თავან მონაბატოსა“ (შ) კიდევ უკ-
როი ნარჩანთა უყოლიოვან სიხილი-
ვე ნესტანისა; „აღვისათგან სული ბ-
ჭიბის, ყოჩანის ფრთადალ მონაბატო“
(ტ. 1286). რუსთაველმა ისიც უ

იცილა, რომ ყოველს მას თავი
ფერი ექვს: აეთანოლო ბრუნდა;
შეხვედნს ტარიელს და უნაქანდა;
მზის მჭკის ფერად გულსა ვარს-
ხმარს-ზარად მობობსა“ (ტ. 1311).
რუსთაველის მიერ ქრონიკის
ულის ნაკეთი იბოლო აფილო, ფე-
რბობილი და ანა ხელწილილი კი
და ამ შეხვედნს ერთმანეთს უწე-
ლი და ფილო... ამბობს და ღრ-
სა ამ შეხვედნს ბუნ ჩრდილო წი-
ნაქანდა (ტ. 1483); ანდალი-
დაფნი მარგალიტისა ლლის ფერს
სკვან და ბურკენს (ტ. 836); ან-
რთა ცილითა გამოკრების თიო
რთა ვითა კვირთა (ტ. 135); ან-
რთის ფერად შესცვლა ბროლი
სტრფოლის ბანამან (ტ. 946)...
ასეთია რუსთაველის მხატვრობა:
მისი საგანი მხოლოდ და მხოლოდ
ღამაპი სხეულია, ელმონური გრან-
ობით წაგრძობა: სმელს, მშენებ-
რებთ სულდებული და მისი სხ-
ელები განსტოვებულიყოფილი და ამ
სტრფის სიყვარული რუსთაველი
ქმნაჩრდილ პლატონისა: მო-
ტარდელს უყვარს თავისი სტარფო-
ბეჭამ მისი რთული-აილი რდეს ქი ვერ
ადადის (ცხოველურ ენებატკობა-
ქი)...

მშენებრთა ნესტანი: მხოლოდ
მშენებრის ხეობისა მარს იგი გვერდს
უღის ბეჭტინებს და სოლვეს.
მარტო მისი წყრილი რად ღობს,
ქაჯეთის სიხივით ტარიელს დმი
მინაწერილი ბოლოს არა ნაქვდს მშე-
ნებრთა მისთვის ველოდ გაქროლი
ტარიელი: იგი ნაშეღობი ენებელი
დონისითა მის უყვარს სტარტორი
სიყვარულით ნესტანის სხეულს, მას
სწავრბანს მოფილო წყურვილით
დავეფრის იმა სხეულს, რომ მასში
დაქრობის მისი უზიბოვი სულს
გადაეშოვოს და საეუროდ ესხრე-
ლოს მასს და თი, სტარტობს—მას
მშენებრის ნესტანს, გაღამაწავიენ
მას ქაჯეთს ციხეში... და ვიპრება
ველოდ გმირი ტარიელი და დაე-
რებს იგი მთავის შობილს სტარტობს
გულის მბიერითა მისი ველოდ-ვაქრო
საწურობა და სოფელს ყოფნა, ხე-
ნი უჩნდას ვით ნადარსს, მიღწე-
ლი მხეცთა თანა იბრებს, მინდარს
სტარტობს (ტ. 680). დამს აქრობის
სიბოლომ სტარტობდა შეუფარე-
ბულს ტარიელს მხოლოდ ერთი რამ
ახსივდა, მშენებრი ნესტანი, მარტო
მისი მოგონები აკლებდეს მას—
და სწამს მათ, რომ იგი ამ სოფლით-
გან უბრტოხებულა და საღვთს სხე-
დავად გაღამაქვული, თითონსეც
სიციხელისა მწვევი...
და მჭკის მტკობა ნახვა, (ეცხლი
უფრო ვაყრილი (ტ. 265), უფრება
იგი აეთანდოს. ისეც ღრმა ქმნა-
ჩრტებამ მარტობა მუღრობი ჩრდი-
ლია სიყვარულისა, რომლის ქმნ-
ისკენებს სიყვარულით ამკვრებელი

გული—და აი, ტარიელიც სიცი-
ლდა მოკლეს, რომ მარტობაში
მხოლოდ თავის ერთადერთს ფიქრს,
ნესტანისავე გაყვარებას, მტკ-
ონდრეს და თუ მან ქაქი დაძაბა,
მისი სიბოლოვე მას ნესტანის სიწო-
რეს უკლიბოდა და შავი სედა
მარტოეს მას... ასეთია ტარიელი: იგი
კაცს არ იკარგებს ასტროლოია მისი
სიყვარულს აეთანდოლი ბიუსის
მას ნესტანს ნესტანს, და ხედას,
რომ მას ხეხილი გაეცქირა... დიბს,
მისი სული სწავრბი რომ გატკე-
ვოლია, მისი არსებობან გამოხს-
და სდელიც სხვა ქვეყნად სხვა არ-
სტების მებრძოლი... ამ ქოვედ მესიხი-
მწავი სწავლით იგი ხედას ლომი
ვეფხის ბრძობის მშენებრის ვეფხ-
ვეფხის ტყუილსანს ტარიელს ვეფ-
ხის აგონებს—იგიც ველოდ-ვაქრობა
მოკლეს ლომსა, და მშეგვამ: ამა-
ლია გაეცურებო, გაღვივება ვეფხ-
მეფიქარ ხეობის; მის გამო სოქნა
შეიძინა, ვინ მწვეს ეცხოვრობა სუ-
ლოთა (ტ. 691). ამას იქით სიყვ-
არული სტარტობი ველოდ ქი წვა:
ნესტანი აცხოველებული იგი ვეფხ-
მეფიქარ ვეფხის; ამ ქვეყნად მშენებრთა
ტარიელი ნესტანის არსებით, მისგან
ესაე ქოვედოლია... იგი ნაშეღობი
უნებელი დონისითა: დონისით, სი
შემაღული ღრუბით, ჩრტოლიც სი
ღრუბით ნახულობს სიციხელს, სი
ენებელი ზარის, რომეჭობა თვით
ენებაში ნახულობს ერთგვარ ტომ-
ბას; იგი მუდმივი მხეცეპილია და
უყვარდა მშენებრის მფარველი იგი
თავს იგი ვეფხოს, რომ ემპირილი მჭე-
ვარე მკოვოს თავისი ნაშეღობი თავი-
იგი მხოლოდის ერთვის თაღად-
წყობით, რომ მის წილი მისი
მზის მთავარს მტკობისა, მზის მზ-
და

მივე შევება: ვაქრობა და წარსი-
შობა: იგი ლომის აღმოვედელი
ქვლით, რომელიც ყოველ ფარს-
ში წაღობს, მაგრამ არც ერთი
მისი ნახულობს; მასში თანა მისი
ქრობის, ვერ კიდევ ფარსში არ
განდაქვრალი; მასში ლევის ზნელი
მწერი, ვერ კიდევ ვინაა არ განა-
ფრებული და სწავრბ ეს დონის-
ზე ენება ტარიელის სიყვარული
იგი მთავრითა სიყვარულის მხო-
ლოდ გრანდობით, იგიც ენებელია
მისი სტარტობით, იგიც თვით-ახე-
ვულია მისი ბნედილი, იგიც ხელია,
მწვი, ვიცი— და როცა აეთანდოლი
ნახულობს მას შერს მისი ღრმად;
მიბნებებს, იგი განაწადილოს მძ-
ნარე დონისისა არ გაეგონენქი...

ასე უყვარს ტარიელს ნესტანი,
მაგრამ რუსთაველი ამ სიყვარულს
არ შეხებოდა. მას წაწადა სხვა-
გვარი სიყვარული გაღვივებენა
მისი სიყვარულით, და წადილი და-
სრული კიდევ: ეს არის სიყვარული
აეთანდოლითა და თანაინისა, რა-
ისკენებს სიყვარულით ამკვრებელი

მეტი უბოძო შეგობობით დაუ-
კავრია ტარების და ნესტანის
სიყვარული. რუსთაველი აქ შესა-
ნიძე ვი ბელოვანი, რომელიც სი-
ყვარულს სუქობით და თავ-შე-
რული შეგობობით წარმატობა-
შეუბნებია ტარით, ნესტანის სი-
ყვარული ველად გავრცობს; მაგრამ
აქ ნაქვედ შეგობობა ავანტურა,
ტარითლის შეგობობით ნესტანის
სადგინად წასული... ავანტურა სი-
ყვარულის თანხით, მაგრამ მს ტარ-
ითლიც უკუ არს: იაღონი რისთვის
პირვედს, იღეს ვარძან იმად ქუჩა-
რის; მაშინ უკუბნის ცუდი წყლი-
ს, მისთვის თავი ვიღოვანად არის
(C. 745). და ავანტურის, ეს წელი
და წათელი იღონი, ვარს ველდება
და ცუდის უბნების ტარით, ვარ-
სა უბნებდ ქუჩაობისა აქ ისაგება
მათი სხვადასხვაობა. თუ ტარით-
ლი უბნებდ ქუჩაობისა მისი მათე-
რი, ავანტურის უბნების შეგო-
ბობა არის სიყვარულით თუ
ფარსად ადრეც ტარითლის ვენებს;
თუ ვარს უბნის ტარითლის სტრ-
უქობისა და სიყვარულიც სხვადა-
სხვაგვარია მათ: ტარითლის სიყვარ-
ული მათი მოხეტიალი შეჭერა,
სილო ავანტურის სიყვარული
სიღეს ხაშუბული შის სეცტი. ამ
მხრივ ავანტურის ნადვილი ბრძე-
ნია, რომელიც უკრთო იღეს, თუ
არ არის ნადვილი სიღვი, და არ
არის წარუღივი განგება, — და იგი
მიერნად მბოლო და მბოლო გან-
გებას, რომელიც მისი აპრით, შეუ-
ნებრებით განმარტული სიყვარუ-
ლია მარტო მისი ანდრები რად
ლოის, რომელიც უკრთაველდა სავ-
სებით გადმოვიწია თავისი სიყ-
ვარული შიგნითგადვილობა და უკ-
ვარს რუსთაველის ავანტური ტარ-
ითლიან რთად, უკვარს ავანტურ-
ული სიყვარული: იგი უკუბნის
მს, ნესტანის სადგინად გავრცობს,
უბნის მს, მომტარებს, რომლის
ასწინად მუქი მოვიდამ (C. 947).
და ტარითლიც სიყვარული პასუხს
ადრეც მისთვის თავ-შეგობრული ავ-
ანტურის: აქა მუქ მისი წყარო-
მად, პირველ უკვარის ბარისა, დამუქ-
ვად დრეც (ტრებლის, ნარვისა ხა
გუბარისა) (C. 1329)... უკუბნითად
გარდაქმნის ქუჩაობის სავის შეგობი-
რებაზე წარმოშობილი სიყვარუ-
ლი...

ესეთა შეგობიერებით სულდუ-
ბის სიყვარული და მისი უბნების სიყ-
ვარული რუსთაველის შემოქმედ-
მაში იგი სიყვარული ღრმად და იგი
სიყვარული შეგობიერება რუსთა-
ველის ქნობლება მართალი რომ
სიყვარული... სხვილი ფორმა
მუქობისა, მისი ნადვილი სიღვი, —
და შემოქმედ, რომელიც სწავლება
სიყვარული ღრმად, ქუჩის მომ-
ხეტიალი მატერიალს ფარსება. ი-
ღონა გენიად იგნობი უკანასკნელი

სიღრმით იგი სიღრმად სიყვარული-
სა და მან შექმნა სიღრმად ფარ-
სანი ჯაღონსური შემოქმედებისა.
რუსთაველიც იგნობი იგი სიღ-
რად იგნობი ელთონური გარ-
ბით, და მან შექმნა სიღრმად
სიღრმი მატერიალ ფარსა... ღვი-
ური ხელოვნება იგი ფარსა... ად-
მანის ტარითლის, სხვათა შორის,
ისიც შეადგინა, რომ მისი შინაგანი
განცდა ვერ პაუოლებს შესაფერ ვა-
რგვან სახეს: ფარსა მჭირად ითვი-
სება შინა-არსის, იღეს თბილეთის
სიყვარულსაგან მაგრამ მანაგანს იგი-
თუ არა იმა სიყვარულს, მან მითი სიყ-
ვარული, სად მისი მახინჯით ეტყენება,
და მახინჯის იგი იმა სიყვარულს, და
ენების იგი ამა სიყვარულს. დღევან-
დისაგანება, მაგრამ სად მისი შინა-
რად კრება იქვეც და რთობლი
სათაყვანებელი ახლა შეატყვენება
და ხილის იწვეს, — იგი გთავად
ტანჯვრ ადამიანის სიღრმად / კვშ-
მარტივი შემოქმედი. არის ის, ვინც
იღებს სიღრმად ამახინჯის, ვინც
ნადვილ ფარსაში ასხამს შინა-არსისა.
რუსთაველი ამ მხრივ ნადვილი შემ-
ოქმედი: მის აზრს სწორად თვისი
სიტყვა მოუნახავს, მისი სიტყვა
სწორად თვისი თავის ხარკში ხა-
შობსებულა. რუსთაველი ბრანჯარს
ჩამომხმებელი და მარმარობის სიყვ-
არული: ლექსი მისი ფილოსოფიის მტკი-
ნაველი და მარმარობის სიღრმი
ნავეთი. დამ, რუსთაველი სიტყვის
მკანდასტეობა: თითო ღვითური მო-
ქმნადაც ვერ გამოქვივდა ნაქმნა-
რითობა ითვის სიღრმად მაგრამ,
რუსთაველი არის რუსთაველიც კვ-
თონი სიტყვა და სხვადასხვა...
კვმარტივად განსაცობიერებია რუ-
სთაველის მადლობა შემოქმედი
ხელს...

სწორით აქ არის რუსთაველი ნად-
ვილი გენიოსი... მაგრამ მის ამა-
გრანს უკვარდებ მადლობა... ამო-
ენებს: ეს მადლობა ფარსა, შინა-
რად ვადმომტეობია, რაკი ნადვი-
რად განგებო... ამ უბნებთან უბნებ

მოსამ რუსთაველის შემოქმედ-
ბით ორგინალიზობა... მაგრამ ასდ-
ბით და ასდებთან მორტი... არაკის
აღრმა სიღრმებით არ წამბა მად ვე-
რის ორგინალიზობას: პირაით, მზა-
ვილ გენიოსის ქნობლებათა არაკის
ხალხური თქვობლებათაგან არიან იღ-
ვლები... ჰამირების პირენი თავი-
თავს ბოლომდე ელთონის მატერია-
ლებელი მათილოგიური თხრობებით
არის აღმარული და მატერიალ-
ბული; რაკ ერთი დამა შექმნა-
რისა არაკის მართი არ არის საკუ-
თად მის მიერ ნააჩი... მაგრამ ვის
შეადრის იურისს პომირისის და
რუსთაველის ორგინალიზობა და გენი-
ოლომა! აქ საჭერ სულ სხვა... გენი-
ოსი იღებს (და კიდევ უნდა იღებ-
ოს) ხალხთა მიერ საუკურობეში
წინაზრას არაკის (მისი, ლექსების
ღვანობის), მაგრამ იღებს არა რუ-
სთაველი მატერიალ მონა, არამედ რუ-
სთაველი თვისიველი შემოქმედი: იგი

ერთი მადლობა ხაშობით სიღ-
რად სიღრმად, ან უკეთ რომ ვთქვათ,
სიღრმად გარდაქმნის არაკის... იგი-
თონი მატერიალ-ბოლომდე...
თხრობით, პირადეს სიღრმი შინა-
განგებით მათიობის სალომდ მოკე-
თის თავს იგი ნანახის, სილო
ისაკარ ვიღობის მატერიალ იმტე-
რითი თითონი უკრთული სალომდ
თბილეთის უკრთულით თავის
მაკეობის. ამით სიღრმად იღვლებ
თითონ: ღმობილეთით იღვლები
არაკი და შესანიშნავი დამაშის.
შეურც უკრთავს თავისი მატერიალ-
ბოლომდე ვაგნერის ტრისტინის და იზოლ-
წარმოადარებს მრავალი ხალხური
თქვობება უბნობისა ტრისტინისა
და იზოლდის სიყვარულს, მრავალი
მკანახნი ავანტურებდნენ ჩანეს ამ
შეგობრული ტრისტინითა, მაგრამ
მბოლო ვაგნერს შესალო სასუ-
რად მამობის რე მრავალჯერ თხრო-
ბილი არაკი... (ავანტურად უკრთობს
თხრობა ტრისტინისა და იზოლდის
სიყვარულისა ჩადეც მჭირდეს წარ-
მოადარებს: ვარს ტრისტინს მიკეც
მბოლომდე შეგობობა იზოლდისა,
მაგრამ წარმოშობილი სიღრმი

ორნივე სიყვარული გრანული სას-
მელსა; და მემთხვევით შეგობრულ-
ბი მიუტეობან უბნობ ტანჯვას. ანუ-
თია მათავარი მტრითი ამ ფარსის,
ვაგნერამდე არსებულისა. ვაგნერმა
ერთი მადლობა ხაშობით შეს-
ცვალა იგი ფარსა და გააღრმავა
ტრისტინს მასში დასახული სიყვარ-
ულისა; ტრისტინასა და იზოლდის
შემთხვევითი არა, ნადვილიად შე-
უყვარდებოთ ერთმანეთს, და სასი-
ყვარული სასმელს მბოლოდ სი-
ყვარულიად შეგობიერებისათვის იგნე-
ბენ. ამით სიღრმად გარდაქმნა იგი
ფარსა და ჩამოხმას სასუდამოდ.
რად შორს წავიდეთ: ვაგნერ-
ულას აგველის-მამელი... ხალხის
თქვობლებად აღბნობი არაკი ვარ-
დაქმნილია მატერიალ-ბოლომდე შე-
ძლებდა ითქვს გიორგი ავანტურ-
დაც). საზოგადო: იაღონი ქუჩის სა-
უკურობით რომელიმე თქვობებსა,
რომ შედგამ, ან ბოლოს, მისმა ნი-
ციერმა შეიძმა საუკუროდ განმარტო-
ოს იგი... იტყვე უნდა ითქვას რუ-
სთაველის შესახებაც მს სიღრმად
უნდა გარდაქმნა აღრული არაკი,
რადგან იგი ნადვილი შემოქმედი...
რუსთაველის ორგინალიზობის მოწი-
ნადიდებენ მბოლო მაშინ იგნე-
ბენ მათილონი, თუ მს დამატე-
ოცებდნენ, რომ ავანტურის-ტყაოსნის
ამაგი, რუსთაველამდე თხრობითი
და შემდგომ რუსთაველის მიერ ვი-
თომ *ნათარგმანებო*, თავის დამა-
ხასიათებელ მუხლებში უკვლოდ
და განმარტებულ... მაგრამ ამს ვე-
რასოდეს ვერ დამატეოცებენ, — ვერ
დამატეოცებენ, რადგან ფარსა რუ-
სთაველის ქნობლების არ არის ხალ-
ხალი აგალეკია* უკვე ქნობისა,
არამედ შემოქმედი ტერაქია ვარ-
დამქნობისა... ეფუხის-ტყაოსნის არაკი,
რუსთაველამდე თხრობით, ეს

მხოლოდ ცივი მარშალითა, / ომ-
ში მქანდაცხელს სრულს ფორმა-
ში ჩამოუსხამ: იგი ფორმა, რომ
სულს უდგავს მარშალითს, უძრავ-
სა და მკვლავს; თორემ თავისთავად
იგი უპარტო ნივთიერებს მტკარავს
წარმოადგენს.

ასეთა რუსთაველის კენილება:
შვილმა საუკუნემ საშინელს სისასტი-
კით გადურბინა მას თავს შავრამ
ვერამ მესჭოლი მისი და მსხკრევა:
იგი ამაყ სალ-კლდეთა ამაართულია
რომელსაც ტყველა ასკდება ქაფში-
ჩრეული ტალღა დროთა უღობხელი
ტრიალითა. შვილი საუკუნის განმავ-
ლობაში ქართულია სწორედ ამ
სასწაულომკმეფელი კენილებით იღ-
ვამდა სულს: იგი ხომ უზენაესი გა-

კითხვა ქართველი გენიისა, და არ,
ქართველობა ნახლობდა მასში
თავის სრლის ყოველნაირ გამო-
ხილს ტანჯვას და შეეხას, გმრო-
ბას და სიყვარულს, ტრიალობას და
ათონდლობას. და მისგან ცხოველ-
ყოფილი, იგიც, ქართველობაც, ცო-
ცხად იხმავდა მტელის-ხელ საგო-
მანებელ მარჯალიტს: ცალ ხელში
მშობლი ეჭირა მტერთა მოსაგერებ-
ლად, მეგრამ მეორედ ხელში კალამ
ეჭირა, რომლითაც იგი თაობითგან
თაობას გადასცემდა იმა ქნ-ლებას
და მით იცოდა მას გაქრობისგან
ადიბა, რუსთაველით იქმნებოდა ის-
ტორიული ტრადიცია საქართველოს
სულიერი მთლიანობისა: ქართველის
ხული რუსთაველის გენით განა-
გრძობდა სიცოცხლეს ამა თეო-

თან რუსთაველიც ცხოველი და
უკვდავი რებებდა ქართველი მი-
დღეს კი ბნელი ბურუსი გვიდას წინ და
საშინელი ფიჭვი მოიცავს სწორე-
თილს სულს: ვი, თუ რუსთაველი
ისედაც ობოლად კიდევ უფრო და
დასოვლეს და გახლეს მხოლოდ საის-
ტორიო მასაღელ მოდიოდეს ვინმე
უცხო ფილოლოგი და ჭვენ ნაჩრე-
ვებში ვინმეს ცხოველყოფელ
სიტყვას, რომლითაც რუსთაველი
ველოდ გაჭრილ ტარილს ლეჟს
უძღვროდა ნუ იქნებინ ასე!

გრიგოლ რობაქიძე

ქართველი ღვინის წერილი ომში გაყვანილ შვილისადმი

გრიგოლ რობაქიძე

ხმა მომესმა, შვილო, კართან გუშინა.
შენ მეგონე: გულმა ცემას უხშირა.
წამოვვარდი. მეუცხოვა არ იყავ
და საგულემ გული იოიად გარჩია.

***

შენი პაწა სიდონია, თმათაფლა,
მეკითხება შენზე ყველას უმალა.
ღლე მოვა-ვეუბნები ხმადაბლა,
ის კი მატყობს, რომ ცრემლებსა ვუმალა.

***

უცხო ჩიტი მოფრინდება: გნოლია.
მიეღურტულებს რაღაც ამბავს უზნებლად.
წუგეშინით მაიმედებს, მგონია,
ხოლო გული მაინც სხვას მეუბნება.

***

ეგებ გცივა, შვილო, უცხო არეში:
ყინეებია თურმე მანდ ნამებნავი.
რომ ვიცოდნე, თუა კიდევ ნეტავი
ცხრათავლა მზე საქართველოს გარეშე.

***

ან თუ გლიხარ, შვილო, სადმე ვრლომილი,
ღატგებია შავად თავს უბეღობა.
ვინ ვიგულეო შენი კეთილმოდელი,
რომ ღუნებით გაგიწიოს ღელობა.

გადაგისვას ნაზი ხელი ყვირილთან,
მოგასხუროს სხივი ნატერის-თვალისა,
იჩემივით მხრებში რომ გაიმართო
და მზეს შეხვდეს ამომავალს ხალისად.

***

რა ვქნათ, შვილო, არ არის მეკომური,
არ ყვედრიდეს ეხლა ბედის-წერასა.
ნანღვლითა ყველგან საესე გომური,
რომ აკლია ვაეი მყუდრო კერასა.

***

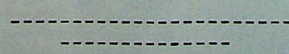
ცრემლის ღენით დაშრეტილი ღედები
ვეფინებით თმაგაშლილი ტყე-ველთა:
საქართველოს მიწის საკურთხეველთან
მიგვაქვს ურვა ძუძულამშრალ მკერდებით.

***

ვედრებაში დათუთქული გულები
ისხმებიან ერთი გულის ცემადა -
ქარბველ ღვინის ხელით დანერგულები
ზორვით ვაგრძობთ წმიდა გადმოცემათა.

***

ღვინის ღვინისა იყოს ამის მოწმედა -
ხართ გამძღენი ვით უღობი ურთხედა.
გადაეცა შვილო, თანამოდემთა:
თქვენთან მოდის ჩენი ღოცვა - კურთხვა.

"მეცხების თეატრის" გახსროლები პარიზში

"მეცხების თეატრის" გახსროლები პარიზში

თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ე ბ ა   მ ე ზ ლ უ ლ ვ ა შ ი ? . .

თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ე ბ ა   მ ე ზ ლ უ ლ ვ ა შ ი ? . .

"მ ა რ ტ ო რ ქ ა   ო რ ქ ე ს ტ რ მ ი"

პოეტურ-მუსიკალური ფანტაზმაგორია

"Rhinocéros dans l'orchestre"

Une fantasmagorie poetico-musicale

1.

იმდენად იმეძვება ჩემთვის ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის "მეცხების თეატრის" წარმოდგენამ - "მარტორქა ორხესტრში" -, რომ მომავლელად ი.ვ. ფონ ვოლტის სიბრძნე, რომლის გეგმაც ხედილი, რაც შეზღუდვაში მყდნავდება:

"შეზღუდვაში მყდნავდება პირველად ყველაზე უფრო ღირსეულად, და კანონზომიერებას მხოლოდ შეუძლია ჩვენ მოგვანიჭოს თავისუფლება".

"In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister, Und das Gesetz nur kann uns Freiheit geben".
J.W. von Goethe

2.

როგორ?.. თავისუფლება შეზღუდვაში?.. ეს ხომ წინააღმდეგობაა, როცა ღაპარაკია, თუ გნებავთ, შემოქმედებით თავისუფლებაზე?.. ეს ახე რომ არ არის, ამის მაგალითია ხწორედ მეცხების თეატრის წარმოდგენა - "მარტორქა ორხესტრში" -, რომლის წარმოდგენა ჩვენ ვნახეთ პარიზის მოღიერის თეატრში, 14 ივნისს, 2000 წელს, რომელიც ხანძარში მაგალითად მივიჩნიეთ იმის ხაილუტ-რადიოდ თუ - ერთი მხრივ - როგორ შეზღუდულია თეატრალური მიმიკური გამოსახვის მინაარსი, ფორმა, ეთოსი, და - მეორე მხრივ - როგორ თავისუფლად მღის ფრთებს ხწორედ ეს ხეილისფურად გამართული მიმიკური გამოსახვა შეხანძრავი ანხამდობის მიერ, რომლის ცენსურა ღირიყრი ორკესტრისა.

3.

ჭეშმარიტება, როგორც ბერტოლტ ბრეხტი ამბობს, - მრავალნიერად შეიძლება ითქვას ან მიჩქმალულ იქნას, იმისდაამხედვით, თუ რა ხახითა და ფორმითა იგი შექმნილი; და აქ მივლით "მარტორქა ორხესტრში" გამოსახულ პოეტურ-მუსიკალურ ფანტაზმაგორიასთან, თუმცა იგი ჩვენ უფრო "რეალიზმად", უფრო მუსიკალად, "რეალიზმურად", ვიდრე "მოჩვენებად" აღვიქვით, რამაც მოგვცა იმის ხაბაბი, რომ "მარტორქა ორხესტრში" უფრო ღრმა ეთოსით აღქვევა, ვიდრე ვუღერკო ველინის "ორხესტრის რეპეტიცია" თუ ოიყერი იონეხვის "მარტორქა", რომელთა გამთქმის მეჯვარება შეუძლებლად მიგვანდდა არა მარტო პირველის - 'მომრავხურათოვანი ენის' და მეორეს - 'მიმიკური ენის' გამო, არამედ იმიტომაც, რომ პირველი თეატრალური, ხოლო მეორე ფილმური გამოსახვაა.

4.

"მარტორქაში", და ეს თითქონდა "შეუძლებელი" 'შეხაბლებლად' გარდაქმნილი, რაც მან ორიგინალური მიმიკური გამოსახვის მინაარს-ფორმა-ეთოს ანიჭებს, რომლის ღრმს, ვახავებია, მინაარსს მინაარსოვანი ფორმა, ფორმას ფორმალური მინაარსი გაანინია, რომლებიც თავს იყრიან ერთობში.

5.

გავხხნათ ფრჩილები თუ ღავკმაყოფილეთ პოეტურ-მუსიკალური ფანტაზმაგორი-

ული, 'მომავნებოთი' რეალობის (თვით წარმოდგენაზე "რეალობა") აღწერით?..
 ვითომ ფრწილები გახსნა რეგულაციის მოვალეობამაც არ შეიძლება?..

6.

"მარტორქა ორკეხში" ჩვენ აღვიქვით როგორც ფანტაზიამაგრიული, ალგორით-
 ული ახახვა ხაქართველის პოლიტიკურ-ეკონომიკურ-კულტურულ-სოციალური მდგომარეობისა
 არა მარტო 90-იან წლებში, რაც ღვინა, რაც ეს ხეობები იწერება, გრძელდება.

7.

"წონგური ხაქართველა, წვენ ხიმები ვართ ყველაო, ერთი მათგანი რომ გაწყდეს,
 მაშინვე უნდა შევლოო", იხევე შემოგვძახის "მარტორქა ორკეხში",
 რაც ღრამაფურგოლად ახვა ახახული:

ორკეხების რეპრეზენტაცია ხარდავში, რომლის ღრმს ცალკეული მუხიკობი (ინსტრუ-
 მენტის მუხამბინი?) განხავეთრებულობით გამოირჩევა, ხოლო ღირსიკობს ხერხ
 "მუხიკობს, როგორც უმადლები წებრიკობს" მექმნა, რაც ეჯახება ცალკეულ მუ-
 ხიკობთა უხვარ ინსტიტუტობას, თუმცა ყველანი მეჭად აღფრთოვანებულა,
 რომ მადე გახსნიან ხაკონგურლო ღარბაშს ხვეციადური მუხიკობით, რომლის ხახელ-
 წოდებაა "თორი გელი". მაგრამ რეპრეზენტაცია ხელს უძღვის ხმაური გარე-
 წოდება, ე.ი. ქუჩიღან, რაც ვადიბრდება ხმაურადიკობით გარედან, რადგან ქა-
 ლაქში შემოჭრიღან მარტორქები, რის მეღვადღორკეხური მეპყრობიღა ანარქი-
 ით, განხავეთრებით იმიტომ, რომ მარტორქა არჩეულია პრეზიდენტად, რომელიც
 ახვალებს, რომ მუხიკობა ხაქარო არ არის, რაც ღირსიკობს ხახარქარკე-
 თიღებაში აქეცხს. ქალაქში კი, უნივერსიტეტშია თუ მერიამი, მკვინვარებს
 ხანძარი, რაც მუხიკობებს აყენებს არჩევანსწინამუ: ღარჩენ აღამიანებათ
 ან გახლენ მარტორქები. ღირსიკობს აკრავენ "ბიკმე", ხოლო მუხიკობები გახლე-
 ბიან მარტორქები, რაცა ვაიგებენ, რომ ახალი ხაკონგურლო ღარბაშიც იმხვეურ-
 ჰლა ხანძარი. ღირსიკობს კი მინც ახერხებს "თორი გელის ხიმღერის" აყლე-
 რებას მხიღელ ვიღიღინს გაგიღებოთ.

8.

მთელი ეს მოქმედება, რაღებშიც ჩართულია მარტორქა-პრეზიდენტის თუ მუხან-
 რეს მუხამბინი (ნახიხური?) მოქმედება, ჩვენ უფრო აღვიქვით პინგუხს
 პიღატებს ხახეობად, და იღეს ქრისტებს "ჯვარმაღ", თუმცა ამგვარი ალგორით-
 ხაგან თავშეკავება იგრძობა.

9.

მაგრამ არხეობით, დამაფყვეებულა იხ, რომ მთელი აღნიშნული (და არაღნი-
 შნული) მოქმედება მიმიკური ენიოთა გამოხახული, რომლის ღრმს თვით მიმიკუ-
 რი ხიფყავს კი "მუხახეღავია", რაც მხახიკობა ღიღისფაფობაზე მეფყველებს.

10.

აქ კი მივღოთ გოთახეულ იმ მეღლულღობასთან, რომელიც ღრამაფურგოლული მი-
 ნარხის ფორმას ღრამაფურგოლული ფორმალური მინარხს აძლევს, და, ორივე ერთად,
 თავს იყრის ეთიკობს: "ორკეხის" = "ხაქართველის" წაგრავს მარტორქები,
 რომლებიც გვათმუღებენ ვიგეკობთ მათს, ჩვენთვის მიუღებელ, მუხიკობაზე, რაც
 მიმიკე ფორმალ გვაწევს ღვინა თავზე. ამღენად, შემოქმედებით თავიხუფლე-
 ბა ღვაკემირებულა თავიხუფლებასთან ხაქარო, რომლის ღრმს არხეობით გან-
 ხვავება შემოქმედებით თავიხუფლების მეღლულღობასა და ერისა და პირი-
 ნების თავიხუფლების მეღლულღობას შორის? პირველი მხაფურღი გამოხახვის ხეი-
 ღისფურ მეღლულღობასა და ამით, მიგემულ ხერხიმი, თავიხუფლებას გუღიხ-
 მობს, ხოლო მეორე ერისა და პირიგენების დამინავებას. რომლის
 აღგორიული განხახიერებაა მარტორქები, რომლებიც ციღობენ ღვინა ჩვენ
 მათ ნიჭებზე "ვიღმუღიღ"; და - წარმიღღიგეთ?!.. - ჩვენი ორკეხების
 მუხიკობები იმუღებულა მუხიკობს "ღმუღიღ" ამღობინს, როგორც ეს ამ
 "მარტორქა ორკეხშია" გამიხახული?!.. ხავადღაო, რომ ჩვენთვის ეს

აღვივრობა ვი არა, რეალობაა, როცა ვხედავთ რამდენი მარჯობები გვყავს საქართველოში, რომლებიც ღიათ "ღმუიან": მივივიწყით ორკეხური, მუხიკა, რომ "წინგური საქართველოა, წვენი ხიმები ვართ ყველა..." და უცხო მარჯობები რქებივით დავიწყით ღმუილი; ვთქვათ ღიათ, უკანაპიკიელი '0 ხლის განმავლობაში.

11.

და ვიხილეთ რა ყველაფერი ეს პარიზის 'ხახილველი', მოლიერის თეატრი, რეგენენსხვ ცრემლი მოაღვა თვალბში აღგზნებისაგან, ხიამაყისაგან, რომ წვენი 'მეჭუხის თეატრი', მიხი ხელმძღვანელი - ბაჭონი ხაღრო მრეველიშვილი მხახიობებ-შემომქმელ კოლექციონთან ერთად, ახე ერთგუნდ და ხაერთო- ხაკა- გობრონი ხეილიხეურად გამართულ მხაჭვრულ გამონახვას გვაწვდის, რითაც ესმია- ნება ჩვენი მწერლისა და მოაზროვნის - გრიგოლ რობაქიძის - განხეახ "რამდენხა ინლივილუაღურიკა კულტურა, იძღენად უნივერხაღურიკა იგი".

12.

აქ ვი შევიტყუროთ "ხრული თავისუფლების" ხეერიში ხაერთოდ, რომლის მაგალითად გვხუხს მოვიყვანხო ერთი ხანიმუში ჟაქცი:

"ხრული თავისუფლება" ანუ "აბხილუფური თავისუფლება არ არხებობხ მოქ- მეღების არც ერთ ხეერიში; არხებობხ მხილდ მიხი თორიული კონფეფიკა. არხებობხ კლახიური ამბავი ერთი აღამიანისა, რომელიც ხელს აქნეღვა ხაღ- ხთა თავყრილობაში და მიხი ხელი მოხღვა მეორეაღამიანის ცხვირხ.წარმადგი- ნეს რა მოხამართლის წინაშე, დაკავებულმა დაუყონებლივ შეეკოხხრა მოხამარ- თღეს:

- ბაჭონი მოხამართლე რაჭოდ არ მაქვხ მე უფღება გავაქნიო ჩემი ხელი თავი- ხუფად ქვეყანაში?
- მოხამართლის პახუხი:
- თქვენი უფღება გააქნიოთ ხელი, ხერ, მოავრღება იქ, ხაღაც იწყება მეორე აღამიანის ცხვირი."

13.

ეს (სურილიული)ჟაქცი, როგორც ითქვა, აღახეურებ ხ, რომ აბხილუფური თავის- უფღება აღამიანის მოქმეღების ხეერიში ხაერთოდ, არ არხებობხ, თვიო ხელოვ- ნებხ ცაღკეულ დაჩგვებში მორიღაც ვი, რითაც იმხს თქმა შეიძღება, რომ თავი- ხუფღება, ვთქვათ, თეატრის ხეერიში მოითხოვხ მიმიკური გამოსახვიო შეზღუ- ღვას, რომ ხეილიხეურად გამართული მხაჭვრული ნაწარმოები შეიქმნახ.ამ ღროხ ხელოვნების ხხვა დაჩგვის 'ჭვირხ' ეხება შემომქმელი თუ იგი თეატრალური მიმიკური გამოსახვის კანიონშიღერიებო არ დაკმაყოფიღღება და, ვთქვათ, ფიღ- მის ან რაღიოხ მხაჭვრული ვამოსახვის ხეერიში იძღენად შეიჭრება, რომ მიმი- კური გამოსახვის კანიონშიღერიებახ მიივიწყებხ. და ხწორღ ამგვარი ხეილიხეუ- რი თავისუფლების შეზღუღვა ბაჭონიოხ 'მარჯობქა ორკეხურის' წარმოღვენაში, რითაც იგი, ხაერთოდ, ხანიმუში მაგალითი ხღება 'შეზღუღვისა თავისუფღებაში', რაზღეღაც ოღიმიკიელი გოთე მიუთითებხ.

14.

კიღევ ბევრის თქმა შეიძღება ამ წარმოღვენის შეხახებ, მაგრამ დავეკაყო- ფიღღეთ ამჯერად იმიო, რომ ხიამაყიო ვთქვათ: მეჭუხის თეატრია, ვიმეღვ- ნებო, არა მარჯოდ ამ წარმოღვენიო, "თანა-მეღროვე-თეატრი"; და ეს არხს თეატრის ფუნქციკა, ხაერთოდ, ხაზოგაღღებაში, ერთი თუ ჩვენ გვხუხს - და ჩვენ გვხუხს უღავიო - პახუხი გავხვეო ყოველი ჯურის მარჯობქებხ კულტურის ხეერიშიც.

15.

ღა-ბოღიხ მაღღობა უნდა ეთქვახ აგრეთვე ხაქართველხ ხაღღიხ ხაჭრანგეოში, რომ ამგვარი შეხანიმწავი წარმოღვენა ქაღაქ ოღილიხის მუნიციპალიფიციხს მეჭუხის თეატრისა, "ხახიღველი" გახაღა პარიზში მეხეფერებ ქართველ- ბიხა და მათი მეგობრეღიხათიოხ.

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტი
"მეტეხის თეატრი"
საქართველო თბილისი, 380003, მეტეხის აღმართი №1 "ძველი სახლი"
ტელ./ფაქსი (995 32) 770464

Tbilisi city Municipality
THE "METEKHI THEATRE"
Georgia, Tbilisi, 380003, Metekhi asccut N1, the "Old House"
Tel./Fax (995 32) 770464

THÉÂTRE MOLIÈRE MAISON DE LA POÉSIE
DIRECTION MICHEL DE MAULNE

Théâtre municipal
de Tbilissi "METEKHI"
Direction: Sandro Mrévlitchvili

"RHINOCÉROS dans l'orchestre"

Une fantasmagorie poético-musicale

Texte et mise en scène
de Sandro Mrévlitchvili
Musique par
Mérab Mamoulachvili

Mercredi le 14 juin
Début du spectacle à 21 heures

Théâtre Molière - Maison de la Poésie
Entree Theatre - Passage Moliere
157 rue Saint-Martin 75003 Paris
Metro Rambuteau

Mairie de Paris Mairie de Tbilissi

Sous le patronage de l'Ambassade
de Géorgie en France

Renseignements/Locations

01 44 54 53 00

ქართულთა უოფაცსოპრება უცსოთუი

26 მაისი

პარიზის წმინდა ნინოს ეკლესია

26 მაისს, პარასკევს, 2000 წელს, პარიზის წმინდა ნინოს ეკლესიაში ჩაფარ-
და საქართველოს თავისუფლებისათვის დაღუპულ მებრძოლთა მოხაგონარი წირვა-
ლოცვა, რომელსაც მრავალი ქართველობა და ქართველთა ხეუმრების დაეხწრენ.
ხალამოს 19 საათოთ, წმინდა ნინოს ქართული ეკლესიის მოძღვარმა, ლეკანოზმა
მამა არჩილმა შეხაფერიხი შთავონებით ჩააფარა წირვა-ლოცვა, რომლის ღრს:
გაიხმოდა ხაეკლესიო გუნდის გალობა ბაფონ ოთარ პაფარიძის ღოფბაროზით.

ლეკანოზმა მამა არჩილმა მოიგონა განხაკუთრებით უფხოოთში გაღმსი-
ზნული ქართველობა, რომღეზმა საქართველო დაფოვეზს 1921 წლის მარფიდან,
როცა დამოუკიღებელი საქართველო დაიპყრო ხაბჭოთა რუხეთმა, და რომელთა უმრ-
ვლესოზამ თავი შეაფარა ხაფრანგეთს. ქართული ემოგრაციის ეს პირველი ფალა
წარმოადგენდა იმ შეხანიმნავ თაოზახს, რომელმაც შექმნეს 26 მაისი, ჩვენი ეს
ღიღი ეროვნული მნიშვნელოზის თავისუფლების თარიღი და იცავდენ, იარაღით ხელ-
ში, საქართველოს მომხღწრე მფრღებისავაან. ჩვენი პოლიფიკური ემოგრაციის ეს
პირველი 'ოქროს თაოზახ' უკვე აღარ არიან ჩვენს შორის და განიხვენებენ ქარ-
თულ ეროვნულ პანთეოზში - ღევიღში, რომელთა შორისხა დამოუკიღებელი საქართვე-
ლოს პრეზიდენფი და მთავროზის თავჯღომარე ნოე ყორღანიხა.

ქართული სათოვისფომო ხაფრანგეთში

ქართულმა სათოვისფომომ ხაფრანგეთში, 26 მაისს, ხალამოს, პარიზის ქართული
ეკლესიის დარბაზში გამართა ეროვნული ხაღღეხახწაულ შეხვეღრა წვეულღბით,
რომლის ღრის ხიფყვა წარმოსთქვა ქართული სათოვისფომოს თავჯღომარემ, ბაფონმა
ფარიღელ ზურაბიშვიღმა. მომხხენებღმა, აღნიშნა რა 26 მიხის იხფროიული მნი-
შვნელოზა ჩვენი ერის ცხოვრებაში, - ხაგვახმით აღნიშნა 26 მაისის ღიღი
იღეების იხვე აღღგომა საქართველოში და მოუწოდა ქართველოზახს, როგორც უფხო-
ეთში, იხვეე საქართველოში ერთოზიხაკენ.

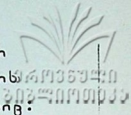
ბაფონ ფარიღელ ზურაბიშვიღის ხიფყვახ აპლოღისმენფით შეხვეღა დამხწრე:
ხაზოგაღღება; რის შემღევ გაიძართა წვეულღბა, რომლის ღრს არაერთი ხაკურა-
ღღეზო ხიფყვა-ხაღღეგრმელო წარმოსთქვეხ დამხწრეებმა.

საქართველოს ხაღღიო ხაფრანგეთში

საქართველოს ხაღღიომ ხაფრანგეთში, 26 მაისს, 12 ხაათიღან 14 ხაათამღღ,
გამართა 26 მაისის ხაღღეხახწაულ შეხვეღრა, რომელღელაც დაპაფიყებული იყო
როგორც ქართველოზა, იხვეე ხაერთამორისი ღიპღომაფიური წარმომადგენღები

ხაფრანგეთში, რომელთაც მიეხაღმა საქართველოს ეღღი ხაფრანგეთში, ბაფონი
გოჩა როგოვამე და მიხი მეულღღ ქაღბაფონი მანანა.

ეს შეხანიშნავი ხალხსაწაულო მიღება ჩაჭარდა ინტერნაციონალური კონფერენციის. ცენტრის შეხანიშნავ ღარბაში კლემერის გამზირზე პარიზის ცერიუმფალური კარების გვერლით. აი, ჩვენი ხაღრმხ ღაპაფიყების ბარათიგ.

*À l'occasion de la Fête Nationale
l'Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
de Georgie en France
et Madame Gotscha Tchogovadze*

*pront
de leur faire l'honneur d'assister à la réception
qui aura lieu le Vendredi 26 Mai 2000 de 12 h. à 14 h.
au Centre de Conférences Internationales
19, avenue Kléber, 75116 Paris*

Mtro Kléber

Cette invitation sera demandée à l'entrée

*R. S. V. P.
Est. 01.45.02.16.16*

ავციხცი აჯანყების 76 წლისთავი

საფრანგეთში მცხოვრებ ქართველთა სათვისტომომ შეხაფერიხი შთავონებით აღნიშნა 1924 წლის 26-29 ავციხცი საერთო სახალხო აჯანყების 76 წლისთავი, პარიზთან ახლომღებარე ქართული მამულის შაფიში, ლევილში, რომელსაც მრავალი-ქართველი ღა ქართველთა სფუმრები ღაეხწრო.

ღლის 11 საათზე, კვირას, 2000 წლის 17 სექტემბერს, საქართველოს თავისუფლებისათვის ღალუპულთა სულის მოსახსენებელი ლოგვა-კურთხევა ჩაჭარდა ლევილის კათოლიკური ეკლესიაში, რომლის ღროს წირვა ჩააჭარა პარიზის წმინდა ნინოს ქართული ეკლესიის მოძღვარმა ლეკანიშმა მამა არჩილმ რომელსაც ავიღებდა წმინდა ნინოს ეკლესიის მგალობელთა გუნდი. წირვის შემღეგ, ეკლესიიდან მღვ-ველები გაემართენ ქართულ მშათა სასაფლასაკენ ლევილში, საღაც ლეკანიშმა არჩილმა ლოგვით შემოიარა ქართველთა აკლამებში, რომლის ღროს შეჩერდა ღამოუ-კიღებელი საქართველოს პრემიღენციხა ღა შთავრობის თავჯღმარე - ნოე ყორღა-ნიას აკლამახთან, ღა შლოხს წირვა ჩააჭარა ლევილის ქართული მშათა სასაფლამს მთავარ აკლამახთან, რომლის ღროს მგალობელთა გუნღმა შეხარულა ჩვენი ეროვნული პიშნი - "ღიღება".

შემღეგ, ქართველომ ღა ქართველთა სფუმრებმა, თავი მოიყარეს ლევილის ქართული მამულის შაფიში, საღაც გაიშართა საღიღი, რომლის ღროს ავციხცი აჯანყებაში ღაყუპულ ქართველთა მოსახსენებელი სიფყვა წარმოსთქვა ქართული სათვისტომოს თავჯღმარემ საფრანგეთში - ბაფიშმა ფარიელ ბურაპიშვიღმა, რომლის ღროს აღნიშნა, რომ ღღეს უკვე 1924 წლის ავციხცი საერთო სახალხო აღანყების ღღე აღნიშნება არა მარფო ემიგრაციამში, არამელ საქართველოშიც, რაც ღლიკური მღღეგია იშიხა, რომ ღღეს საქართველო უკვე ღამოუკიღებელი ღა სუვერენული სახელმწიფოთა, რომელიც იხევ აღსღა 1991 წლის 9 აპრილს - საქართველოს ღამოუკიღებლობის აქციის შეხაბამისაღ, რომლის თარიღია 1918 წლის 26 მაიხი, ჩვენი ღღი ეროვნული ღღესაწაულო.

ავვისცხოს აჯანყების სამხედრო ცენტრის მთელი შემადგენლობის სიას, რომლებიც დახვრიტეს ბოლშევიკებმა ჩეკას დადგენილებით. თვით ავვისცხოს აჯანყების დაწყებამდე:

ალექსანდრე ანდრონიკაშვილი

როსტომ მუსხელიშვილი

კონსტანტინე აფხაზი

შალვაქია

ბაგრატონ-გოგობერისკი

„ჩვენი სიკვდილი კიდევ ერთ გამარჯვებას მოუტანს საქართველოს“

კლიმიაშვილი

1923 წლის 20 მაისს ჩეკას დადგენილებით დახვრიტეს „სამხედრო ცენტრის“ მთელი შემადგენლობა:

1. გენერალი ანდრონიკაშვილი ალექსანდრე სიმონის ძე
2. გენერალი წულუკიძე ვარდენ გრიგოლის ძე
3. გენერალი აფხაზი კონსტანტინე ნიკოლოზის ძე
4. გენერალი მუსხელიშვილი როსტომ ილიას ძე
5. პოლკოვნიკი ზიმშიაშვილი გიორგი ნიკოლოზის ძე
6. პოლკოვნიკი მაჭავარიანი ალექსანდრე მიხეილის ძე
7. პოლკოვნიკი გულისაშვილი ელიზბარ ზაქარიას ძე
8. პოლკოვნიკი ჩრდილელი დიმიტრი ნიკოლოზის ძე
9. ოფიცერი ყარალაშვილი ფარნაოზ რევაზის ძე
10. ოფიცერი მუხრან-ბატონი სიმონ ლევანის ძე
11. ოფიცერი კლიმიაშვილი ლევან ირაკლის ძე
12. სამ. მიხეილე ზანდუკელი მიხეილ ნიკოლოზის ძე
13. კერესელიძე იასონ მათეს ძე
14. ჭიაბრიშვილი სიმონ იაკობის ძე
15. ქუთათელაძე ივანე გრიგოლის ძე

გოგობერისკი

დიმიტრი ჩრდილავი

ივანე ქუთათელაძე

იასონ კერესელიძე

გულინაშვილი

არსენ ფოჩხუას გამოფენა პარიზში
=====

საქართველოს ელჩი ხაურანგეთში ბაჭონი გიჩქ-ღიღვავაძე და იმერეთის გუბერნატორი ბაჭონი ფიქსურაძე-შაქვაძეებთან მფარველობდა მხატვარ არსენ ფოჩხუას ქმნილებათა გამოფენას პარიზში, რომელიც ჩაფარდა საქართველოს ხაელის მთავარ ღარბაშვილს 2000 წლის 26 მაისიდან 2 ივნისამდე, რომელსაც მრავალი დამოუკიდებელი, განსაკუთრებით უცხოელები დაეხწრო.

მიქანდაკე არსენ ფოჩხუას ამ გამოფენის ცეფრალური ადგილი ეჭირა ხეზე კვეთილობას, რომელთაგან დამთვალურებელთა ყურადღება მიიპყრო განსაკუთრებით 'თამარ მეფის' (1160-1213), 'უილიამ მექსპირის' (1561-1616), 'მიქელ ანჯელოს' (1475-1564) თუ 'ლავით აღმაშენებლის' (1075-1125) პორტრეტებმა, რომლებიც განსხვავებული ხედაქიზითაა შეხრულბული.

ბიობრაფიული ცნობაზი

არსენ ფოჩხუა დაიბადა ქ. კუთაისში 1923 წ. 1944-48 წწ. სწავლობს თბილისის კონსერვატორიაში ვიოლინის კლასით.

1945-82 წწ. მუშაობს საქართველოს სახ. სიმფონიურ ორკესტრში და სანქსიო სასწავლებელში პედაგოგად. 1946 წელს საჯვრო ცნობილი მხატვარი ბ.ნი. ლალო გულიაშვილი ეცნობა არსენ ფოჩხუას გრაფიკულ ჩანახატებს და შემდგომ მრავალი წლის განმავლობაში ხელმძღვანელობს მას მხატვრობაში.

1946-47 წწ. ლალი გულიაშვილის მიწვევით ა. ფოჩხუა მონაწილეობს ქაშუთის ტაძრის მხატვრობაში დამზარებ მხატვარად; დიდი მხატვრის გვერდით ეს მუშაობა ა. ფოჩხუასათვის თავისებური, ერთალ-ერთი აყალიბდა შეიქმნა.

1951 წლიდან ა. ფოჩხუა, როგორც გრაფიკოსი მონაწილეობს გამოფენებზე, ხოლო 1955 წ. გამოფენაზე პირველად გამოაქვს მზახე და საღებუ კვეთილობანი.

1978-82 წწ. ა. ფოჩხუა მუშაობს ბროზეზე ქართული, პლასტიკური, ავტორისეული ბეჭერის მისადაგებისა და ღრმა კვეთით მრავალფეროვანი კომპოზიციების შექმნაზე. ბროლის გაქართულების ეს ექსპერიმენტი წარმატებით ხორციელდება. ასევე აღსანიშნავია მისი მუშაობა ძვალზე (მამონტის ეჭი).

ARSENE POTCHKHOVA-KOLKHI PEINTRE GEORGIEN
SCULPTURE SUR LE BUIS COLCHIDEN, SUR LE CRISTAL, SUR L'OS, GRAPHIQUE
PARIS MAI 2000

M. Gotcha TCHOGOVADZE
Ambassadeur de Géorgie
en France

M. Théimouraz CHACHIACHVILI
Gouverneur de la région
d'Iméretie

vous prie d'assister au vernissage
de l'exposition des œuvres de
Arsène POTCHKHOVA
sculpteur sur bois.

Vendredi 26 Mai 2000 à 18 heures
à l'Ambassade de Géorgie
104, Avenue Raymond Poincaré – 751 16 Paris

Exposition du 26 Mai au 2 juin 2000   Ce vernissage sera suivi d'un cocktail

ქალბაჟონ ირინე ბაგრატიონის გარდაცვალება

ქალბაჟონ ირინე ბაგრატიონის გარდაცვალება

2000 წლის 1 ივლისს, პარიზში გარდაიცვალა ქალბაჟონი ირინე ბაგრატიონი, რომელიც დაიბადა 1916 წლის 17 აპრილს. გააგნობით ირინე ბაგრატიონის ცხოვრებისა და პოლევანოვის მოავარ მიმენჭვებს, რომელიც აღწერილი აქვს თავის ნაშრომში *პოლევანოვი გურამ შარაძეს - "უცხოეთის გიხ ქვეშ"*, რომელიც გამოცხდა თბილისში 1993 წელს "მერანის" გამოცემებობამ.

პირველიორ გურამ შარაძე წერს:

...„ბური“ ჰოლანდიური სიტყვაა და „გლეს“, „მიწის მუშას“ ნიშნავს. საქართველოს სამეფო საგვარეულოს ერთ-ერთ წარმომადგენელს ნიკო ბაგრატიონსაც ბურის ეძახდნენ. სად ბაგრატიონი და სად „გლესი“ და „მიწის მუშაო?“ — იკითხავთ ალბათ.

1497 წელს პორტუგალიელმა ვასკო დე-გამამ ჰოლანდიის გემით მოიარა სამხრეთ აფრიკის ნაპირები... შემდეგ ამისა, აქ ჰოლანდიელებმა დააარსეს პატარა კოლონია. მალე ამ ადგილებში გადმოსახლდნენ უმიწაწყო და ბოვანო ფრანგებიც, ხელისუფლების მიერ დევნილნი და ხელისუფლებასთან შეურიგებელი ადამიანები. გადმოსახლებულთა უმრავლესობას შეადგენდნენ ქუეგნოტები. ახალ მიწაზე დასახლებულებმა პირველ რიგში ხელი მიჰყვეს მიწის დამუშავებას. ამრიგად, წარმოიშვა ბორთა ანუ ბურთა ახალი ქვეყანა, — ნიკო ბაგრატიონზე უკეთ ვერც დასწერ ასე მოკლედ და გასაგებად ბურების ქვეყნის წარმოშობის ისტორიას (დღევანდელი სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკა).

ბურების შრომისმოყვარეობამ, მესაქონლეობის, მევენახეობისა და მიწის დამუშავების მაოლომ აქურტურამ, აგრეთვე, ბუნებრივმა პირობებმა და ოქროს მდიდარმა საბადოებმა ხელი შეუწყო მათი ეკონომიკური და სახელმწიფოებრივი წყობის დაწინაურებას; შექმნეს რესპუბლიკა, ჰქონდათ თავიანთი პარლამენტი და ჰყავდათ არჩეული პრეზიდენტი.

მე-18 საუკუნის მიწურულამდე ბურები თავს შშვიდად გრძობდნენ, მაგრამ მე-19 საუკუნიდან აქ გამოჩნდნენ ინგლისელები, რომლებმაც მოინდომეს ბურებზე თავიანთი გავლენის გავრცელება. თავისუფლებისმოყვარე ბურებმა ინგლისელებს მედგარი წინააღმდეგობა გაუწიეს, რასაც მოჰყვა 1880 — 81 წლების პირველ ომში მათი გამარჯვება, მაგრამ 1899 წელს ინგლისელებმა ბურებს კვლავ ახალი ომი გამოუცხადეს... სწორედ ამ უსამართლო ომში ბურების თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის დასაცავად მოხალისედ წასულთა შორის აღმოჩნდა ქართული სამეფო ოჯახის წარმომადგენელი — ნიკო ბაგრატიონი, შემდეგ ნიკო ბურის სახელით ცნობილი!

აქ ადგილი არ არის მკითხველს თავიდან მოეუთხროო ნიკო ბურის 1868 — 1933) ბიოგრაფიის ცხოვრების თავგადასავალი... ამის შესახებ ჩვენში საკმაოდ დაწერილა (ე.ე. თაყაიშვილი, რ. გვეტაძე, გ. ნატროშვილი, ი. უგულაუა, ალ. სიგუა, ი. მუხრანელი...), მათ შორის, ჩვენც მიუეძღვნენით მას რამდენიმე ნარკვევი (შევექმნათ ნიკო ბურის საბლ-მუზეუმი, „თბილისი“, 27. XII. 1984; საქართველოს მზე და სიყვარული ალბომის კენძულზე, თბ., 1986, გვ. 134). ვიტყვით მხოლოდ, რომ მისი მეუღლე გახლდათ ცნობილი ქართველი გენერალი, 1848 — 49 წლებში ავსტრიელი ჰაბსბურგების წინააღმდეგ აჯანყებულ უნგრელთა მეთაურისა და სახალხო გმირის ლაიოშ კოშუტის სიკვდილისაგან მხსნელის ალექსანდრე ბუჩიკაშვილის ასული ანა, რომელთანაც 4 შვილი ჰყავდა: ნატალია (1903 — 1979), რუსუდანი (1906 — 1977), ალექსანდრე (1908 — 1934) და ირინე (დაბალ. 1916 წ.). ამასთან გასაძკოების შემდეგ რუსუდანი დედ-მამასთან ერთად თბილისში დარჩა და აქვეა დასაფლავებული (მისი ერთადერთი ვაჟი ნიკა ჩიკვაძე, რომელიც თბილისში ცხოვრობს, დღეს ისლდა საქართველოში ნიკო ბურის ერთადერთი პირდაპირი შთამომავალი), ხოლო ნატალია, ალექსანდრე და ირინე საფრანგეთში გაიხიზნენ და პარიზში ცხოვრობდნენ. ნიკო ბურის უფროსი ქალიშვილი ნატალია პარიზში ცოლად გაჰყვა ფრანგ გრაფს ეან ტურანეენს (1882 — 1977) და უშვილოდ გადაეგო (გარდ. 1979 წ.). ასევე უმეგვიდროდ გადაეგო ალექსანდრე, რომელიც 1934 წელს გარდაიცვალა პარიზში.

ასე რომ, მხოლოდ ირიხელა დღეს ნიკო ბურის შეილებთაგან ცოცხალი, რომელიც პარიზის ცენტრში, გრაფ ტურანენის ბინაში ცხოვრობს. მე ის პირველად 1987 წელს ვაეციანი საფრანგეთის დედაქალაქში ყოფნის დროს, ხოლო მეორედ 1989 წლის 15 ოქტომბერს, პარიზის წმ. ნინოს სახელობის ქართულ ეკლესიაში, მერაბ კოსტავას ტრაგიკულ დაღუპვასთან დაკავშირებით გამართულ წირვაზე ვხვად და შვენიერად გავლობდა... ახლაც, 7 ივლისს, იმავე ქართულ ეკლესიაში შევეხდი, სადაც ოთარ პატარიძის არყოფნის გამო, ქართველ მგალობლებს თვითონ ლოტბარობდა. ამას იგი ისეთი უშუალოდობით და ბავშვური მონღო-მებით აკეთებდა, რომ მე უკვე აღარ ვიციოდი; რომელიც ჯობდა... მისთვის შეს-მინა თუ მეტყვირა! (სხვათა შორის, იმ დღეს, ახლადმიცვლებულ ელიზბარ მყუაშვილის — ქაქუტა ჩოლოყაშვილის უკანასკნელი რაზმლის პანაშვიდს იხილდნენ!).

საეკლესიო რიტუალი დამთავრდა... ქ-ნ ირინე ბაგრატიონთან მორიდებით მივიდი და ის იყო, თავი უნდა შემეხსენებინა, რომ მაშინვე მიცნო. პირველი მოკითხვის შემდეგ მთხოვა, თუ დრო მექნებოდა, 20 ივლისს, შაბათს, დღის 5 საათზე მასთან ბინაზე მოვსულიყავი, თან ქ-ნ თამარ ალშობიას და მის ვაჟს — ოთარ პატარიძეს დავპატიე და ჩვენი სიმღერა და გლობა მაშინ ნახეთო! (აქ მკითხველს შევახსენებ, რომ ისინი ყველანი ერთად ქართულ ეკლესიაში გლობენ და ბარემ წინასწარ ვიტყვი, რომ დათქმულ წვეულების დღეს სამთავებ დიდებულად იმდურეს).

...ირინე ბაგრატიონის განსვენებული სიძის — გრაფ ტურანენის ფრანგული გემოვნებით გაწყობილ ბინაში მაინც ძალუმაღ იგრძნობა ქართული სუნთქვა და განწყობილება. ეს, პირველ რიგში, ნიკო ბაგრატიონი-ბურის პირადი ნივთების „ბრალია“! ქ-ნი ირინე სასოებით უვლის მათ. წინა წლებში მოსვლის დროს ნახბთან შედარებით, თითქოს, ისინი მეცოტავა კიდევ. მიზეზი რომ ვიკითხებ, ქ-ნმა ირინემ მიპასუხა, რომ მამაჩემის ნივთების ერთი ნაწილი ბატონ რეზო თაბუკაშვილს გამოვატანე საქართველოში ხელოვნების მუზეუმისათვის გადასაცემად, ხოლო მუხრანში ჩვენს მამა-პაპულს სასახლეში თუ ნიკო ბურის სახლ-მუზეუმში გაიხსნა, როგორც თქვენ აღრე (1984) წერდით, მაშინ აქ დარჩენილ ნივთებსაც მე თვითონ ჩამოვიტან საქართველოში და მუხრანის მუზეუმს ვაჩუქებო!

ნიკო ბურისეულ მემორიალურ ნივთებს შორის ერთი ახალი მწვანეგაფთიანი ოქროს მედალიც შევნიშნე: ეს საფრანგეთის შრომის სამინისტრომ ჩემი 50-წლიანი შრომის აღსანიშნავად პენსიაზე გასვლის დროს მომიძღვნა — მეუბნება ქალბატონი ირინე და თან ეშმაკური ლომილით დააყოლა: მაგრამ შრომის მინისტრი სოციალისტი გახლდათ და როცა ბაგრატიონის ქალი პირადად არ ვეახელ, სოციალისტმა მინისტრმა ოქროს მედალი სხვისი ხელით გამომიგზავნა!... რა ექნა, რა ჩემი ბრალია, არ მივეარს ეს სოციალისტებიო!...

208. ირინე ბაგრატიონი, პარიზი, 1991 წ.
(გ. შარაძის ფოტო).

ხუკუნო იყობ ხუნება მათი:

ხუკუნო იყობ ხუნება მათი:

ოთარ ამილახვარი - დაიბადა 1931 წლის 26 ნოემბერს - გარდაიცვალა
2000 წლის 2 ხექემბერს.

მზია თაქთაქიშვილი - გარდაიცვალა 2000 წლის ხექემბერში. დაკრძალულ
იქნა ლევილის ქარულ მძათა ხახაფლიბე.

მორიკ ელიავა - გარდაიცვალა 2000 წლის ნოემბერში.

რ.ა. უნდა აგონდებოდეს ქართვმლს

(ამონაწერი).

ქართველი თავმოწონეა. აქტს კოდუც უფლუ
ბა თავმოწონებინათვის. ინა ქართველთა უფნობა-
ლესი წინილება უნათა შოხის. მისი ფტევერ
ლი დენა აცნაურებს უთვალვ საიდუმლოთ
მსოფლოჯისა. შთასახულია მასზევე მთავარი
ხვეველი პლატონის უნივერსალური მსოფლ-
ხედვის. საკვირველი არაა, თუ მითიური ხო-
ვაც ქართველთა უკლებლად მბეცდრია: „ირმის
ნახტომს“ ვერ ვაეტოლვება „დიდო დათვი“,
„ოქროს ვერს“ „ოქროს მატელი“, „დალს“
„არტემის“ თუ „ლიანა“, „ამონანს“ „შაქმეთე“.
გმთავრირა და საცნაური აგრეთვე ქართველთა
„ჯვარი ვაზისა“: ასეთა ღრმა სიმბოლო რე-
ლური მთელს საქრისტეანოში არ მოიბოვება.
უხლა ხელწიფება ქართველთა მიერ დგინესუ-
ლი. ჯერ მარტო სახელდება რად ღირს: „ხე-
ლი შწიფე“! ერთს სიტყვაში მთელი კონტე-
ცია გამოკვეთილი საქალღური გართვისა. ამა-
სთანავე: ეს კონტეპტი სრ დაჩინილა ქართვე-
ლობაში „თფრიად“ მხოლოდ: იგი „სა-ჭვუც“
იყო. დატურისათვის ირი სახელი: თავით აღ-
მაშენებელი და მეფე თამარა.

გ ე მ ბ ა რ ი

საქართველოს საელჩოები უცხოეთში - უცხოეთის საელჩოები საქართველოში

Embassies of Georgia in other Countries

ARMENIA

5 Nalbandian Street, Erevan
tel. (88 552) 564 357.
fax. (88 552) 564 183
e-mail:
georgia@arminco.com

AUSTRIA

Marokkanergasse 16,
A 1030 Vienna
tel. (43 1) 710 3611.
fax. (43 1) 710 3610

AZERBAIJAN

Hotel Azerbajjan, 13/F
1 Azadlegi Avenue, Baku
tel. (99 412) 939 184,
fax. (99 412) 989 440
e-mail: georgian.buku.az

BENELUX COUNTRIES AND THE EUROPEAN UNION

47 Avenue Edmund
Mesens, 1040, Brussels.
Belgium
tel. (32 2) 732 8550.
fax. (32 2) 732 8547
e-mail:
0006853309@mcimail.com

FRANCE SPAIN AND UNESCO

104 Raymond Poincaré
Avenue, 75116, Paris
tel. (33 1) 4502 1616.
fax. (33 1) 4502 1601

GERMANY

Botschaft von Georgien
in der Bundesrepublik Deutschland
Heinrich-Mann-Str.32 · 13156 Berlin
Tel.: 0 30 / 48 49 07-0
Fax: 0 30 / 48 49 07-20
E-Mail: geobniges@aol.com

GREECE

24 Agiou Dimitriou Street,
P. Psychico, 15452 Athens
tel. (301) 671 6737.
fax. (301) 671 6722
e-mail: embassygr@hol.gr

IRAN

36 Mottaghian Street,
Farmanich, Tehran
P.B. 19575-37
tel. (9821) 229 5135.
fax. (9821) 229 5136

ITALY

Piazza S. Edigio 7,
00153, Rome
tel. (39 6) 589 8677.
fax. (39 6) 589 8677
e-mail:
amb.georgia@agora.stm.it

KAZAKHSTAN

246 Gornaya Street,
Almaata, 480020
tel. (7 3272) 21 4930,
fax. (7 3272) 21 3881

RUSSIA

6 Paliashvili Street,
Moscow, 121069
tel. (7 095) 292 1107.
fax. (7 095) 202 4098

SWITZERLAND

N1, Rue Richard Wagner,
1202 Geneva
tel. (+1 022) 010 1010.
fax. (41 022) 733 9033

TURKEY

Ülubyey Sok. N.28,
Gaziosmanpasa, Buyuk Esat
Caddesi, Ankara
tel. (90 312) 447 1720,
fax. (90 312) 447 1724
e-mail: gab-o@servis2.net.tr

CONSULATE GENERAL

Gazipasa Cad. 20, Trabzon
tel. (90 462) 326 2226.
fax. (90 462) 326 2296

UKRAINE

12/F Hotel Kiev,
Grushevskogo Street, Kiev
tel. (380 44) 293 6976.
fax. (380 44) 293 6957
e-mail: root@georgia.kiev.ua

UNITED KINGDOM

3 Horton Place
London W8 4LZ
tel. (44 171) 937 8233.
fax. (44 171) 938 4108

U.S.A.

(CONSULATE GENERAL)
1511 K Street NW, Suite
400, Washington, DC
20005
tel. (202) 393-5959.
fax. (202) 393-4537
e-mail: 73324.1007@compuserve.com

EMBASSIES OF GEORGIA

ARMENIA

4 Tetelashvili Street
tel. 99 01 26

AZERBAIJAN

4 Mukhadze Street
tel. 23 40 37

CHINA, PEOPLE'S

REPUBLIC OF
52 Barnov Street
tel. 93 12 76

FRANCE

15 Gogebashvili Street
tel. 93 42 10, 99 99 76.
93 35 75

GERMANY

166 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 09 36

GREECE

Sheraton Metechi Palace
Hotel, Issani
tel. 93 89 81

HOLY SEE

(**APOSTOLIC NUNCIATURE**)
40 Jgenti Street
tel. 29 39 44

IRAN

16 Zovreti Street
tel. 98 69 90, 98 69 91

ISRAEL

61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 17 09, 96 44 37

RUSSIA

61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 59 11

TURKEY

61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 20 14, 29 23 19,
95 18 10

UKRAINE

61 Agmashenebeli Avenue
tel. 23 71 45

U.K.

Sheraton Metechi Palace
Hotel, Issani
tel. 95 54 97

U.S.A.

25 Atoneli Street
tel. 98 99 68, 98 99 67,
93 38 03 fax. 93 37 59

ბ ა ლ ა ნ ს ი :

"მეგობრილი საქართველი" 2000 წლის 31 დეკემბრის ნომერი 28(46):
ხარჯები: აღმუშავა, დაგზავნა და ხევა.....4 150 ჟრანკი.
მედიურული კარდი ინსახრძიხი.....4.150 ჟრანკი.

Conseil National Georgian

ქართული ეროვნული საბჭო

ა ა ნ ე ა ვ ა რ ი

ქართული ეროვნული საბჭოს წესდებიდან (პარიზი, 1896 წელი, 27 მარტი. პირველი შესწორება: ლუვილი, 1995 წელი, 17 აგვისტო):

„მუხლი შეგამე: ქართული ეროვნული საბჭო პრის ჰელიტიკური ირგანიზაცია, რომლის მიზანია საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და ხუვერუნობის განმტკიცებისათვის ზედმეწეობა ჟოჭელკვარი ლეგალური გზით...“

„მუხლი იცდამირე: ქართული ეროვნული საბჭო უცხოეთში თავისთავს გამოაცხადებს დამოუკიდებლობას, როცა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა შეუქცეულ მასიათს მიიღებს“.

„რომინთია აკის აკა შაკრო შუაქანაგოზის ხალონება, აკაგულ აბათთა ხალონება საპირო უსაქანაგარი ბაბაქო“

მეგრძოლი საქართველო

ქართული ეროვნული საბჭოს ორბანო

„LA GEORGIE COMBATTANTE“

1 იანვარი 2001 წელი - 28(45) - 1re Janvier 2001

ერთობა მრავალფეროვნებაში

„ნიეთიერი კეთილდღეობა როგორც დედაბოძი აღამიანის ცხოვერებისა; თავისუფლება მთელი ერისა და თეიფული პიროვნებისა.“

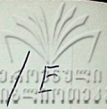
„შესამე დასი“, 1893 წელი.

დაარსდა იანვარი 1962, პარიზი — Fondation: Janvier 1952, Paris
ქროლები უნდა გამოვ სერვის ზეზფდე მისამართის სატონი მისა სერო უნდა

CHATEAU DE LEUVILLE
91310 — Leuville sur Oise
FRANCE
(tel:331) — 6054 — 6157

2/7/2005

2004
JK 833
2001
2

2-770